

คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย

ทฤษฎีพันธุ จันทรปวงเสน

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี่

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2564

ชื่อเรื่อง: คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย
ผู้จัดทำ: หฤทธิพันธ์ุ จันทร์ปวงเสน
ชื่อปริญญา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสตศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ: ศาสนาจารย์ ผศ.ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ
วันที่อนุมัติผลงาน: 1 กุมภาพันธ์ 2564
สถาบันการศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ

รายชื่อคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสนาจารย์ ผศ.ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ)
3. _____ กรรมการ
(ศาสนาจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก)
4. _____ กรรมการ
(ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)

สงวนลิขสิทธิ์ © หฤทธิพันธุ์ จันทร์ปวงเสน
มหาวิทยาลัยพายัพ 2564

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ “คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย” สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธัญญ์ บุญเกียรติ ที่ได้ให้แนวทางในการทำวิจัยและคอยส่งเสริม สนับสนุนจนสำเร็จลุล่วง คอยปรับปรุงแก้ไข สอนให้รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและทำงานสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านในสาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะในการศึกษาค้นคว้า แนะนำขั้นตอนและวิธีจัดทำ การค้นคว้าอิสระจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ตลอดจนวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีได้ให้คำปรึกษาแนะนำการจัดทำ การค้นคว้าอิสระจนประสบความสำเร็จ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว อาจารย์ที่ปรึกษาและภรรยาที่คอยให้กำลังใจ ในการทำวิจัยครั้งนี้ ด้วยรักและความห่วงใย

ขอขอบคุณคริสตจักรวัฒนาที่เป็นส่วนสำคัญหลักในการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาต่อ ในระดับปริญญาโท ผ่านทุนการศึกษา ค่าธรรมเนียมและถ้อยคำหนุนใจ

ขอขอบคุณพี่น้องหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวถึงที่คอยช่วยเหลือ หนุนใจ ให้คำแนะนำ อธิษฐานเผื่อ จนทำให้การทำ การค้นคว้าอิสระครั้งนี้จนกระทั่งประสบความสำเร็จด้วยดี ขอพระเจ้าอวยพรพรณานาประการแก่ทุกท่านในทุกด้านของชีวิต

หฤทัยพันธุ์ จันทร์ปวงเสน
พฤษภาคม 2564

ชื่อเรื่อง:	คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย
ผู้จัดทำ:	หฤทธิพันธ์ จันทร์ปวงเสน
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ:	ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธิต บุญเกียรติ
วันที่อนุมัติผลงาน:	1 กุมภาพันธ์ 2564
จำนวนหน้า:	56 หน้า
คำสำคัญ:	คริสต์ศาสนศาสตร์ การเงิน การเงินของครัวเรือน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน หลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน เพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทไทย

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร โดยการเลือกใช้กระบวนการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ตามหลักของแอสตันลีย์ เกรนซ์ ซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ หลักคำสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ และบริบทในปัจจุบัน

จากการวิจัยพบว่า สาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อการเงินครัวเรือนไทยคือพฤติกรรมของครัวเรือนที่ใช้จ่ายอย่างประมาท ขาดความเข้าใจในระบบเศรษฐศาสตร์ ขาดการวางแผนการเงินและขาดความรับผิดชอบด้านการเงิน ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนไทยจึงไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาด้านการเงินที่อยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตาม คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือน ชี้ให้เห็นว่าเงินมาพร้อมกับอำนาจที่คอยล่อลวงมนุษย์ให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจของเงิน ความโลภที่คอยดึงดูดให้มนุษย์หลงใหลในความพึงพอใจของตนเอง ส่งผลให้มนุษย์โหยหาแต่สิ่งที่ดีกว่า แต่พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์เข้าสู่การครอบครองของพระเจ้า และเรียนรู้ที่จะพอใจในพระเจ้ามากกว่าพอใจในตนเอง ไม่ว่าจะมั่งมีหรือยากจน เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของเงิน เงินไม่ใช่พระเจ้า และพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้ผู้เชื่อดำเนินชีวิตเป็นผู้รักชาติ และมีท่าทีต่อเงิน เพื่อเงินจะเป็นเครื่องมือและสื่อกลางที่นำไปสู่ทำที่แห่งการขอบพระคุณพระเจ้าและเป็นพระพรแก่คนอื่น ๆ ต่อไป

Title: A Christian Theology of Thai Household Finance
Researcher: Harithpan Janpuangsen
Degree: Master of Arts in Christian Theology
Advisor: Rev. Satanun Boonyakiat (Ph.D.)
Approval Date: 1 February 2021
Institution : Payap University, Chiang Mai, Thailand
Number of Pages: 56 pages
Keywords: Christian Theology, Finance, Household Finance

ABTRACT

This research aims to construct a Christian theology of household finance that is suitable for the Thai context by studying the present Thai social context, biblical teachings, and doctrines of other believers pertaining finance.

The methodology of this research is documentary research. The researcher uses Stanley Grenz's theological method which is based on biblical teachings, doctrines of other believers, and present content.

The results show that Thai household finance is affected by reckless spending, lack of understanding of economics, lack of financial planning, and lack of financial responsibility. For this reason, Thai Christians cannot properly respond to financial problems based on biblical principles. However, a Christian theology of household finance reveals that money comes with power that tempts people to be under its power and greed that draws people into self-contentment, resulting in humans' yearning for the better. However, God's purpose for humans is to be in God's rule and to be content in God rather than self-contentment, whether rich or poor. Because God owns money. Money is not God. God wants believers to be good steward and have proper attitude towards money. As a result, money will be an instrumental to give thanks to God and to bless others.

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ.....	1
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
1.2	โจทย์หรือคำถามวิจัย.....	3
1.3	วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.4	ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5	ประโยชน์ที่ได้รับ.....	3
1.6	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2	ทบทวนวรรณกรรม.....	5
2.1	คริสต์ศาสนศาสตร์.....	5
2.2	บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน.....	6
2.3	หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับการเงิน.....	14
2.4	หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ เกี่ยวกับการเงิน.....	29
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
3.1	พระคริสตธรรมคัมภีร์.....	35
3.2	หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ.....	36
3.3	บริบทปัจจุบัน.....	37
3.4	สร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย.....	37
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	38
4.1	สาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของครัวเรือนไทย.....	38
4.2	การสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทไทย.....	41
บทที่ 5	สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	54

5.1	สรุปผลการวิจัย.....	54
5.2.	ข้อเสนอแนะ.....	56
	บรรณานุกรม.....	58
	ภาคผนวก ก.....	63
	ประวัตินักวิจัย	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

เราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเงินเกี่ยวข้องกับมนุษย์ในหลายด้าน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเงินส่งอิทธิพลต่อชีวิตมนุษย์อย่างมาก และพบว่าการเงินในประเทศที่มั่นคงถูกสั่นคลอนด้วยระบบการเงิน นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการแลกเปลี่ยนสกุลเงินได้เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของประเทศและของโลก ด้วยเหตุนี้ทำให้ส่งผลกระทบต่อธุรกิจส่งออกของประเทศต่าง ๆ เจ้าของกิจการ ลูกจ้างและประชาชน เมื่อสกุลเงินบาทแข็งค่าขึ้น เพราะขายราคาเดิม แต่ได้กำไรน้อยลงเมื่อนำมาแลกเปลี่ยนจากดอลลาร์สหรัฐเป็นเงินบาท ยกตัวอย่าง เช่น เมื่อวาน ขายของหนึ่งชิ้น ราคาหนึ่งเหรียญสหรัฐ แลกเปลี่ยนได้สามสิบบาท วันนี้ขาย ของชิ้นเดิม ราคาเดิม แต่เงินบาทแข็งค่าขึ้น จากราคาหนึ่งเหรียญสหรัฐ แลกเปลี่ยนได้ยี่สิบบาท ขายของราคาเดิม แต่ได้กำไรน้อยลง ทำให้ผู้ส่งออกขาดทุนหรือลูกจ้างที่ทำงานในต่างประเทศและได้เงินเดือนเป็นดอลลาร์ เงินเดือนเท่าเดิม แลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทกลับได้เงินที่น้อยลง สิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ อีกด้วย

ปี 2563 ประเทศไทยกำลังอยู่ในยุคเศรษฐกิจตกต่ำเป็นอย่างมาก เพราะกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยบางส่วนที่ขับเคลื่อนไม่ได้ กลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศไทยมีอยู่ 5 ด้าน (Moneybuffalo, 2014) ด้านครัวเรือน ด้านธุรกิจ ด้านสถาบันการเงิน ด้านรัฐบาลและด้านต่างประเทศ โดยแต่ละด้านจะทำหน้าที่ธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน แต่เอื้อประโยชน์ต่อกันหรือเชื่อมโยงกันเป็นโครงสร้าง เช่น ด้านครัวเรือนซื้อสินค้าจากด้านธุรกิจ ในขณะที่เดียวกันด้านธุรกิจซื้อแรงงานจากด้านครัวเรือน ส่วนด้านรัฐบาลเก็บภาษีจากด้านธุรกิจ อีกทั้งมีการส่งเสริมและกระตุ้นธุรกิจผ่านนโยบายเศรษฐกิจ แต่ในปี 2561 รายจ่ายภายในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 49 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และรายจ่ายเพื่อนำเข้าส่งออกของประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 123 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ทำให้เราเห็นว่าประเทศไทยพึ่งพาเศรษฐกิจด้านต่างประเทศเป็นหลัก สรุปคือ ถ้าหากเศรษฐกิจโลกถดถอยเศรษฐกิจในประเทศไทยก็ถดถอย ในทางกลับกัน หากเศรษฐกิจโลกเติบโตเศรษฐกิจภายในประเทศไทยก็เติบโตเช่นกัน และที่สำคัญการเงินเป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการเจริญเติบโตของโลก (Moneybuffalo, 2014)

ตามสถานการณ์สังคมไทยในปัจจุบันพบว่าคนไทยส่วนใหญ่ติดการพนันโดยเฉพาะพนันออนไลน์ จากสถิติพบว่าคนไทยกว่า 30 ล้านคน เกี่ยวข้องกับการพนันออนไลน์ โดย 7 แสนคนเป็นนักพนันหน้าใหม่ และรวมมูลค่าเงินที่ไหลเวียนในระบบทั้งพนันออนไลน์และออฟไลน์ถึง 6 แสนล้านบาท จำแนกแค่เฉพาะบอลกับหวย มีมูลค่าเงินถึง 4.64 แสนล้านบาท และยังพบว่าผู้เล่นเป็นหนี้พันพุงถึงหลักหมื่นล้านบาท (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2563) นอกจากนี้คนไทยยังชอบดื่มแอลกอฮอล์ ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ชอบโอ้อวด “ไม่มีหนี้ ไม่มีหน้า” และที่สำคัญไม่รู้จักรวางแผนการเงิน

สถานการณ์ในปี 2020 หลังจากการระบาดของไวรัสโควิด 19 ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจในประเทศไทย โดยเฉพาะเศรษฐกิจระดับครัวเรือนไทย ตลาดไม่มีลูกค้า ห้างร้านทยอยปิดตัวลง ธุรกิจขาดทุน นอกจากนี้รัฐบาลประกาศภาวะฉุกเฉินยกระดับมาตรการป้องกันโรคระบาดไวรัสโควิด 19 ทำให้บรรดานักลงทุน พ่อค้าแม่ค้า ธุรกิจต่าง ๆ ได้รับความเดือดร้อนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พร้อมทั้งคนไทยไม่ได้วางแผนการเงินอย่างถูกต้อง กำลังสนุกกับการเล่นพนันออนไลน์ สนุกกับการติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ชอบเล่นหวย ใช้จ่ายอย่างประมาท จึงได้รับผลกระทบโดยตรง

เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจในประเทศไทยส่งผลกระทบโดยตรงต่อครัวเรือน ทำให้ผู้คนมักจะแสวงหาทางออกจากผลกระทบด้วยความเข้าใจแบบผิด ๆ หรือทางออกนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ใคร ๆ ก็ทำกัน โดยคิดว่าเมื่อเศรษฐกิจไม่ดี ต้องทำอะไรที่สามารถนำพาสินค้าหรือธุรกิจที่เป็นจุดเด่น ไม่มีใครทำ ไม่เหมือนใคร โดยการลงทุนหรือหางานทำที่สามารถหาเงินได้เยอะ ๆ หรือหาเงินให้เพียงพอต่อรายจ่าย ซึ่งลืมนึกไปว่ารายรับน้อยลง แต่รายจ่ายคงเดิม บางคนยังคงมีหนี้สินติดตัวอยู่ บางคนกลับก่อหนี้สินเพิ่มขึ้น ด้วยการกู้เงินเพื่อลงทุนในขณะที่เศรษฐกิจตกต่ำ จึงทำให้หนี้เพิ่มขึ้น แต่รายรับเท่าเดิมหรือน้อยลง เรื่องเงินออมกลับไม่เพียงพอในแต่ละเดือน บางเดือนอาจจะติดลบ สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าผู้คนส่วนใหญ่มักจะมีมุมมองเรื่องการเงินที่บิดเบือนไป ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการใช้เงิน อาชีพ พื้นที่ กลุ่มคน สถานะการเงินทาง เศรษฐกิจและสังคม ทำให้เกิดความซับซ้อนและยากที่จะวัดได้

ในขณะที่เดียวกันเรื่องการเงินเป็นเรื่องหนึ่งที่พูดยากในสังคมคริสเตียนไทย โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้รับใช้ เพราะจะถูกมองว่าผิดใจในเรื่องการเงินมากเกินไป มองแต่ประโยชน์ทางโลก มองเห็นแต่ทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ เพราะความเชื่อของคริสเตียนเรื่องทรัพย์สินสมบัติคือ “บำเหน็จสวรรค์” จึงเป็นแนวคิดที่มองว่าเงิน ของโลกไม่เกี่ยวอะไรกับคริสเตียน โดยเฉพาะผู้รับใช้ และเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยมีคนสอนในคริสตจักรและส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นสอนพระคัมภีร์มากกว่าการสอนเรื่องระบบการเงิน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องต้องห้ามไปโดยปริยาย ในส่วนนี้ทำให้เกิด ความสนใจในประเด็นที่ว่า “ทำไมเงินถึงเป็นเรื่องที่ห้ามพูดคุย” “ทำไมถึงเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยมีการสอนในคริสตจักร” ทั้ง ๆ ที่ในพระคัมภีร์ก็พูดถึงการเงินมากมาย

พระคริสตธรรมคัมภีร์ มัทธิว 6:24 “...ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้” พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นคำเทศนาบนภูเขาที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน จะพบว่าพระองค์ได้เปรียบเทียบการปรนนิบัติระหว่างเงินกับพระเจ้าว่า “ท่านจะทำพร้อมกันไม่ได้” ซึ่งให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์ก็ให้ความสำคัญในเรื่องการเงินด้วยเช่นกัน เนื่องจากการเงินถูกเปรียบเทียบกับพระเจ้า จึงเป็นคำกล่าวที่ว่า “เงินคือพระเจ้า” ประเด็นนี้น่าสนใจว่า “ทำไมพระเยซูคริสต์ถึงยกการเงินมาเปรียบเทียบกับพระเจ้า” “ท่าทีที่ถูกต้องที่ควรมีต่อการเงินในมุมมองของพระเยซูคริสต์คืออะไร” และ “ควรตอบสนองต่อการเงินอย่างไร” จึงเป็นที่มาของการศึกษาการค้นคว้าอิสระภายใต้หัวข้อ “คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย”

1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย

สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อระบบการเงินของครัวเรือนไทย จึงนำไปสู่ท่าทีที่ตอบสนองต่อการเงินของครัวเรือนไทยในมุมมองที่หลากหลาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาสถานการณ์การเงินของครัวเรือนไทยในปัจจุบัน เพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย โดยการทำวิจัยจากเอกสาร ตำรา หนังสือไทยและต่างประเทศ ซึ่งจัดพิมพ์ในช่วงปี ค.ศ. 1986-2018 และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

เข้าใจ ทราบและประยุกต์ใช้คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนให้เหมาะสมกับบริบทไทย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 คริสต์ศาสนศาสตร์

สารบัญญ บุญเกียรติ (2017) ให้ความหมายของคริสตศาสนศาสตร์ไว้ดังนี้ว่า เป็นความพยายามของผู้เชื่อในการแสวงหาหลักคำสอน การดำเนินชีวิตและการทำพันธกิจ ที่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้าและเหมาะสมกับบริบทของตนเอง

1.6.2 การเงินด้านครัวเรือน

กลไกการใช้เครื่องมือทางการเงินของครัวเรือนในการใช้จ่าย เงินออม การลงทุน การบริหารความเสี่ยงและการหารายได้

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย ผู้ศึกษาได้ศึกษาทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยดังนี้

2.1 คริสต์ศาสนศาสตร์

“ศาสนศาสตร์ หมายถึง วิชาว่าด้วยศาสนาต่าง ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1143) โดยแปลมาจากภาษาอังกฤษคือ Theology ซึ่งมาจากรากศัพท์ภาษากรีก คือ **Θεος** (เอ-ออส) หมายถึงพระเจ้าหรือเทพเจ้า ซึ่งชาวกรีกมีความเชื่อในเทพเจ้าและเทพเจ้ากรีกมีหลายองค์ ส่วน **Λογος** (ลอส-กอส) หมายถึงถ้อยคำหรือคำพูด การคิดหาเหตุผล ดังนั้นคำว่า ศาสนศาสตร์ หมายถึง การหาเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า อย่างไรก็ตามคำว่า **Θεος** (เอ-ออส) ชาวกรีกหมายถึงเทพเจ้าหลายองค์ ดังนั้นการหาเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้าในที่นี้ไม่ได้เจาะจงไปที่การหาเหตุผลเกี่ยวกับพระเจ้าของคริสเตียน จึงสรุปว่า “ศาสนศาสตร์” หมายถึง การคิดหาเหตุผลที่เกี่ยวกับความจริงสูงสุด แต่ความหมายนี้ยังเป็นความหมายที่กว้างเกินไป” (สาธัญญ์, 2017, หน้า 16)

นอกจากนี้ แสตนลีย์ เกรนซ์และจอห์น แฟรงก์ ขยายความหมายของคริสต์ศาสนศาสตร์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยถูกอ้างอิงในหนังสือคริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่ของสาธัญญ์ บุญยเกียรติ (2017, หน้า 20) ให้ความหมายดังนี้ “คริสต์ศาสนศาสตร์คือ การพัฒนาแนวคิดที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องภายในบริบทที่เฉพาะเจาะจง ด้วยการวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับความเชื่อ ชีวิต และการปฏิบัติของชุมชนผู้เชื่อ ภารกิจของคริสต์ศาสนศาสตร์คือ การแสดงให้เห็นรูปแบบความเชื่อ คริสเตียนที่มีพระคัมภีร์เป็นพื้นฐาน เรียนรู้จากประวัติศาสตร์และสัมพันธ์กับวัฒนธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือชุมชนผู้เชื่อให้ดำเนินชีวิตที่สมกับเป็นประชากรของพระเจ้าในบริบททางสังคมและประวัติศาสตร์ที่พวกเขาอยู่” และสาธัญญ์ บุญยเกียรติ (2017, หน้า 20) ได้สรุปและให้ความหมายดังนี้ “คริสต์ศาสนศาสตร์ คือ ความพยายามของผู้เชื่อในการแสวงหาหลักคำสอน การดำเนินชีวิต และการทำพันธกิจที่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้าและเหมาะสมกับบริบทของตนเอง”

ดังนั้นคริสต์ศาสนศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้เห็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนและมีเหตุมีผลเกี่ยวกับคำสอนของคริสต์ศาสนาหรือความเชื่อของคริสตชน โดยศาสตร์นี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหลักและถูกวางไว้ตามบริบทวัฒนธรรม โดยถูกการเรียบเรียงด้วยถ้อยคำที่ ร่วมสมัย และสัมพันธ์กับเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต (Erickson, 2013) ที่สำคัญควรศึกษาความจริงสูงสุดของพระเจ้าที่มุ่งไปสู่ชีวิตของพระเยซูคริสต์ ทำให้เราคำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ ผ่านความเข้าใจที่ประยุกต์เข้ากับบริบทร่วมสมัย เพื่อให้คนร่วมสมัยจะเข้าใจความหมายของชีวิตและคำสอนของพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง (พงษ์ศักดิ์, 2015)

2.2 บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน

ปัจจุบัน การเติบโตของเด็กที่มาจากครอบครัวร่ำรวยหรือปานกลาง จึงไม่จำเป็นต้องกังวลเรื่องเงิน ไม่จำเป็นต้องหารายได้ด้วยตนเองหรือทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ไม่จำเป็นต้องเก็บออมเงินเพื่อเรียนต่อ เพราะได้รับการปลูกฝังให้มีนิสัยชอบใช้เงินในการแก้ปัญหา ใช้จ่ายอย่างสิ้นเปลืองหรือฟุ่มเฟือย ส่งผลให้นิสัยติดตัวจนเป็นผู้ใหญ่และการเงินมีปัญหาเรื่อยมา นอกจากนี้ยังพบว่าบางครอบครัวส่งเสริมให้มีการใช้จ่ายเกินความจำเป็นอีกด้วย ทำให้ตอนเกษียณอายุไม่มีเงินใช้เนื่องจากช่วงวัยทำงานไม่ได้ออมเงิน สิ่งเหล่านี้ส่งผลมาจากช่วงวัยเด็กหรือกล่าวคือครอบครัวไม่ได้เข้าใจเรื่องการเงินครัวเรือนและไม่มีการสอนให้ลูกวางแผนการเงินตั้งแต่เด็ก รวมถึงการจัดการเงินอย่างมีความรับผิดชอบ เมื่อเติบโตมาจึงถูกปลูกฝังจากพ่อแม่และยากที่จะแก้ไข หากครอบครัวที่ปลูกฝังเรื่องเงินตั้งแต่เด็ก ก็จะทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เงิน แต่ไม่ได้รับการปลูกฝังเลย โดยเฉพาะครอบครัวที่ร่ำรวยหรือปานกลาง ก็มักจะส่งผลแก่คนรุ่นหลังต่อไป ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้รับการปลูกฝังในเรื่องนี้เลย (สรธา, ภาวนิศร์, และ วิริยะ ดำรงค์ศิริ, 2015)

อย่างไรก็ตาม เมื่อครอบครัวไม่ปลูกฝังเรื่องการเงิน การวางแผนการเงินและการจัดการเงินอย่างมีความรับผิดชอบ จึงนำไปสู่ปัญหาการเงินของครัวเรือนไทยในปัจจุบัน จากบทความของธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าสถานการณ์ทางการเงินของครัวเรือนไทยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มไม่มีหนี้กับกลุ่มมีหนี้ กลุ่มที่ไม่มีหนี้มีความเปราะบางลดลงตลอดช่วงเวลา 8 ปีที่ผ่านมา ในขณะที่เดียวกันกลุ่มที่มีหนี้กลับมีความเปราะบางเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนและส่งผลให้เกิดภาวะความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เพราะเกิดจากการออมที่ลดน้อยลง การเป็นหนี้ที่เพิ่มมากขึ้น การเป็นหนี้ที่เร็วขึ้นและไม่สามารถปลดหนี้ได้ทำให้เกิดภาวะหนี้บาน สาเหตุหลักเกิดมาจากพฤติกรรมของครัวเรือนที่มีความประมาทในการใช้จ่าย ถึงแม้ว่าจะหารายได้เพิ่มขึ้นก็ตาม นอกจากนี้พฤติกรรมการใช้เงินที่รับอิทธิพลมาจากเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เช่น การซื้อของผ่านสื่อออนไลน์ social media เหยื่อโฆษณา ที่คอยดึงดูดให้เกิดความต้องการในสินค้านั้น ๆ และมีแนวโน้มที่เพิ่มทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น (สรธา, ภาวนิศร์, และ วิริยะ ดำรงค์ศิริ, 2015)

นอกจากนี้ยังพบความจริง 5 ประการ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจครัวเรือนไทย ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้สถานการณ์การเงินครัวเรือนไทยเปราะบาง “รายได้ลด-หนี้เพิ่ม-ออมน้อยลง” EIC (Economic Intelligence Center) ของธนาคารไทยพาณิชย์ได้เปิดเผยวิจัย “5 ข้อค้นพบสะท้อนภาวะชบเซาของเศรษฐกิจภาคครัวเรือน” ซึ่งสถานการณ์เศรษฐกิจครัวเรือนไทยอยู่ในขั้นชบเซา ในขณะเดียวกันการเงินของครัวเรือนเปราะบางมากขึ้น หนี้สินเพิ่ม อัตราการออมเงินลดลงและกันชนทางการเงิน (Financial Cushion) ลดลงเช่นกัน ส่งผลให้รัฐบาลใช้งบประมาณหรือมีบทบาทเพิ่มขึ้น ในการช่วยเหลือและประคับประคองกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้น้อยลง (Marketing, 2008)

จากข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคครัวเรือนไทย (Household Socio-Economic Survey หรือเรียกว่า SES) ซึ่งทำการสำรวจครัวเรือนในทุก ๆ 2 ปี โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ EIC นำเอาข้อมูลในช่วงครึ่งแรกของปี 2562 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี พบว่ามี 5 ข้อค้นพบที่น่าสนใจบ่งบอกถึงภาวะเศรษฐกิจของครัวเรือนไทยในปัจจุบันดังนี้ (Marketing, 2008)

ประการ 1 รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนไทยลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ปี

ระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนลดลง ในขณะที่ GDP เติบโตขึ้น ในครึ่งแรกของปี 2562 ครัวเรือนไทยมีรายได้เฉลี่ย 26,371 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน และลดลง -2.1% จากปี 2560 ที่ 26,946 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน ตามสถิติถือว่าการลดลงครั้งแรกในรอบ 10 ปี ซึ่งก่อนหน้านี้รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นมาตลอด ในขณะเดียวกันรายได้ครัวเรือนที่ลดลงกลับสวนทางกับรายได้ทางเศรษฐกิจ (GDP ที่เติบโตถึง 7.6% เมื่อเทียบกับช่วงครึ่งแรกของปี 2562 กับทั้งปี 2560) ที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามรายได้ครัวเรือนลดลงโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. รายได้ครัวเรือนจากการทำงานเป็นลูกจ้างลดลง EIC วิเคราะห์ว่ารายได้ของครัวเรือนที่ลดลงมีสาเหตุมาจากจำนวนคนทำงานลดลง จำนวนชั่วโมงลดลง อัตราการจ้างงานลดลง เนื่องจากการลดลงของการใช้แรงงานตามสถานการณ์ภาวะเศรษฐกิจที่ชบเซาและการเกษียณอายุ นอกจากนี้ยังได้รับผลกระทบจากการนำเทคโนโลยีมาทดแทนแรงงาน

2. รายได้ครัวเรือนจากการทำกิจการลดลงทั้งในและนอกภาคเกษตร ซึ่งเห็นว่ารายได้ในภาคเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกำไรเฉลี่ยอยู่ที่ 7,048 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือนเมื่อเทียบกับช่วงครึ่งแรกของปี 2562 ลดลงถึง -4.8% จาก 2 ปีก่อนหน้านี้ นอกจากนี้ภาคเกษตรเผชิญกับผลกระทบด้านภัยแล้งและปัญหาราคาสินค้าตกต่ำ ส่วนรายได้ครัวเรือนนอกภาคเกษตรลดลงเช่นเดียวกัน จากกำไรในปี 2562 อยู่ที่ 18,685 บาท ลดลงจากเดิมในปี 2560 ที่ 19,269 ซึ่งลดลง -3.0% ทั้งนี้เศรษฐกิจอยู่ในสถานการณ์ที่ชบเซา ในเวลาเดียวกันการแข่งขันก็สูงขึ้นจากบรรดาบริษัทขนาดใหญ่

3. รายได้ครัวเรือนประเภทอื่นทรงตัว คือรายได้ที่มาจากดอกเบี้ยจากการลงทุน ดอกเบี้ยจากเงินออม เงินโอนจากภาครัฐ เงินโอนจากผู้อื่น ฯลฯ จากช่วงแรกของปี 2562 อยู่ที่ 7,806 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ คาดว่าเกิดจากเงินออมเงินออมต่อเดือนที่ลดลงและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ

ประการ 2 การใช้จ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนลดลง

การลดลงของค่าใช้จ่ายมาจากความกังวลเรื่องความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจและรวมถึงภาระหนี้สินที่เพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้การใช้จ่ายของครัวเรือนไทยในหลาย ๆ หมวดลดลง รวมถึงหมวดค่ารักษาพยาบาลและโดยเฉพาะค่าใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย เช่น ความบันเทิง และการท่องเที่ยว เป็นต้น ทำให้เห็นว่าครัวเรือนไทยเลือกประหยัดค่าใช้จ่ายในขณะที่ภาวะรายได้ไม่เติบโต อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยแล้วครัวเรือนยังเพิ่มรายจ่ายบางอย่าง เช่น ที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งกาย ของใช้ส่วนตัว สื่อและเทคโนโลยี ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านสื่อและเทคโนโลยีเป็นค่าใช้จ่ายหลักที่ไม่เคยมีการลดลงมาตลอดในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา แต่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประการ 3 ครัวเรือนไทยเป็นหนี้มากขึ้น

ครัวเรือนไทยก่อหนี้สินเพิ่มขึ้น 2.6% ในปี 2562 จาก 353,210 บาทต่อครัวเรือนในปี 2560 เป็น 362,373 บาทต่อครัวเรือนในปี 2562 สาเหตุหลักเกิดจากสัดส่วนรายได้ครัวเรือนต่อ GDP ลดลง ในขณะที่สัดส่วนรายได้ภาคธุรกิจต่อ GDP เพิ่มสูงขึ้น

ประการ 4 ครัวเรือนไทยเก็บออมลดลงและมีความเปราะบางทางการเงินเพิ่มมากขึ้น

ครัวเรือนไทยเก็บเงินออมลดลงตั้งแต่ปี 2556 และในช่วงแรกของปี 2562 ครัวเรือนไทยไม่มีการออมถึง 41.3% และพบว่าครัวเรือนที่มีหนี้ไม่มีการออมเงินสูงถึง 59.2% นอกจากนี้ยังพบว่าครัวเรือนไทยมีกันชนทางการเงินที่น้อยลง (Financial Cushion) คือครัวเรือนไทยมีทรัพย์สินทางการเงินไม่พอกับค่าใช้จ่าย ในขณะที่สถานะทางการเงินมีความเปราะบางและมีความเสี่ยงสูง

ประการ 5 เงินช่วยเหลือจากภาครัฐมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นต่อเนื่อง

การประคับประคองกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อย ในช่วงที่ความสามารถในการหารายได้อ่อนแอและยังมีความเปราะบางสูง ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยได้พึ่งพาเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลมาโดยตลอดจากการสำรวจพบว่ารายได้ส่วนหนึ่งของครัวเรือนได้รับจากการช่วยเหลือจากรัฐบาล ผ่านการโอนเงิน การสงเคราะห์ผู้สูงอายุและผู้พิการ เงินช่วยเหลืออื่น ๆ แต่อัตราการช่วยเหลือมากที่สุดคือกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ของครัวเรือนทั้งหมด

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นถึงสาเหตุของปัญหาการเงินของครัวเรือนไทยในด้าน เศรษฐศาสตร์ และจากหนังสือเงินกับศาสนาเทพเจ้าแห่งยุคสมัยของ สุวรรณา สถาอานันท์ (2541) ได้เสนอให้เห็นถึงสาเหตุของปัญหาการเงินครัวเรือนไทยในด้านศาสนาที่มีมุมมองต่อเงินว่า เงินมี อิทธิพลในชีวิตของผู้คนและพยายามแทรกซึมเข้าสู่ทุกวงการ รวมไปถึงวงการศาสนาทำให้คนส่วนใหญ่มักลืมนึกไปว่าศาสนากับเงินแท้จริงแล้วคือศัตรูกันที่ต่อสู้กันมาอย่างช้านาน ในพุทธศาสนาเงิน มักจะถูกเปรียบเทียบกับอสรพิษ ดังในคัมภีร์อรุทธกถาธรรมบทกล่าวว่า “พระพุทธองค์เสด็จผ่านทุ่ง นาพร้อมด้วยพระอานนท์ทรงทอดพระเนตรเห็นงูเงินตกอยู่ จึงตรัสกับพระอานนท์ว่า “อานนท์เธอ เห็นไหม อสรพิษ” พระอานนท์ก็ทูลรับ” (สุวรรณา, 2541, หน้า 11) เงินคืออสรพิษ ในที่นี้อาจจะ หมายถึงโจรที่ขโมยงูเงินแล้วทำตก หากใครก็ตามที่เก็บงูเงินนี้ไปจะถูกล่าวาทโทษ เพราะตามเนื้อ เรื่องขานนาเกือบถูกประหารชีวิตเพราะงูเงินนี้ด้วย อย่างไรก็ตามแม้เงินจะมีโทษ แต่ก็มีประโยชน์ใน เวลาเดียวกัน เงินเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่จะต้องเลี้ยงชีพตนเอง แต่สำหรับบรรพชิตห้ามใช้เงินโดย เด็ดขาด เพราะไม่จำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพ ส่วนผู้ที่ต้องเกี่ยวข้องกับเงินจำเป็นต้องมีหลักธรรมมา เกี่ยวข้องหรือกำกับ เพื่อช่วยให้การหาเงินเป็นไปตามความชอบธรรม ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ควรรู้จักใช้เงินเพื่อดูแลตัวเองและผู้เกี่ยวข้องให้เป็นสุข รวมถึงการแบ่งปันอีกด้วย พุทธศาสนามี แนวทางปฏิบัติ 2 แนวทางคือ การตั้งระยะห่างกับเงินคือการปฏิเสธเงินและการนำหลักธรรมคำสอน มาเป็นตัวควบคุมการใช้เงิน เพื่อให้เกิดประโยชน์และเกื้อกูลกันในสังคม เมื่อเงินอยู่ในอำนาจของ ความชอบธรรมแล้ว จะทำให้เงินสามารถสร้างประโยชน์มากมาย แต่หากอยู่ในอำนาจที่ไม่ชอบธรรม เงินส่งผลให้เกิดความพินาศต่อสังคมมากมาย (สุวรรณา, 2541)

คำว่า “เงินคือพระเจ้า” จากบทความของเกรียงกานต์ กาญจนนะโภคิน ได้ให้มุมมองเกี่ยวกับ เงินคือพระเจ้าไว้ว่า เงินคือสิ่งที่มีบทบาทมากที่สุดหลังจากการกำเนิดเงินขึ้นมา ทำให้เกิดการ แลกเปลี่ยนสินค้าตั้งแต่ชิ้นเล็ก ๆ ไปจนถึงชิ้นใหญ่ เงินเป็นตัวชี้วัดฐานะของแต่ละบุคคล แต่ละ ประเทศ เงินสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นทรัพย์สินได้ ลงทุนให้เกิดกำไรเพิ่มได้ ซื้อสิ่งที่ต้องการได้ เงิน เป็นตัวบ่งบอกความมั่งคั่งได้ เงินทำให้คนทำงานหนัก เพื่อแลกกับสิ่งที่ต้องการ เงินทำให้คนทำงานมี ประโยชน์ เงินเพิ่มมูลค่าคนได้ เงินทำให้คนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ เงินสร้างความก้าวหน้าได้ เงินทำให้คนเกิดความโลภ เห็นเงินเป็นพระเจ้าและทำทุกอย่างเพื่อได้เงินมา “หรือมีมุมมองว่า เศรษฐศาสตร์มีสถานะเป็นอีกศาสนาหนึ่ง” (Harper, 2011) อย่างไรก็ตามมนุษย์ล้วนต้องพึ่งพาเงิน แต่อย่าคิดว่าเงินกับความสุขคือเรื่องเดียวกัน เงินซื้อความสุขเพิ่มไม่ได้และทำให้เกิดความทุกข์ได้ ดังนั้น “เวลาคิดถึงเงิน คิดเสมอว่ามันคือพระเจ้า แต่ต้องบูชาอย่างถูกต้อง” (เกรียงกานต์, 2017)

ในปัจจุบันเรื่องราวของข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งเริ่มมีอิทธิพลต่อมนุษย์มากยิ่งขึ้นและ ลูกหลานมายังคริสตจักร โดยเฉพาะบนธรรมาสัน เนื่องจากมีบรรดาศิษยาภิบาล อาจารย์หลายคนที เทศนาเน้นถึงข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและความรุ่งเรืองเรื่องทางด้านวัตถุหรือทรัพย์สินสมบัติฝ่ายโลกนี้

ซึ่งความมั่งคั่งและความรุ่งเรืองที่พวกเขาพบ เป็นเพียงความมั่งคั่งและความรุ่งเรืองที่จอมปลอมเท่านั้น บรรดานักประกาศข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งพยายามขัดขวางและเบี่ยงเบนความสนใจถึงความจริงของพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับความมั่งคั่งที่แท้จริงโดยมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง พวกเขาพยายามสอนให้เชื่อว่าพระพรของพระเจ้ามาจากการเจิมด้วยน้ำมัน การล้มลงในพระวิญญูญาณ การขับผีวิญญูณชั่ว ซึ่งทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระพรของพระเจ้าหรือความมั่งคั่งของเจ้านั้นบิดเบือนไป แต่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าพระพรของพระเจ้ามาจากพระเจ้าเท่านั้น ไม่ได้มาจากการกระทำใด ๆ ของมนุษย์ (มอรา, มเบเว, มบุกัว, โฟเฟอร์, และ กรูเด็ม, 2020)

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นถึงที่มาของปัญหาการเงินครัวเรือนไทยทั้งในด้านเศรษฐศาสตร์และด้านศาสนา นอกจากนี้คนไทยยังได้รับการปลูกฝังเรื่องราวของคำสอนที่สืบทอดกันต่อมาจนถึงปัจจุบันผ่านปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ซึ่งสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2560) รวบรวมและจัดพิมพ์หนังสือการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิตกล่าวว่า “เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงมีแนวทางให้ประชาชนไทยได้ใช้ในการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักพอเหมาะพอดี ความมีเหตุผลและความไม่ประมาท” นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงเตือนไว้เกี่ยวกับความสมดุลด้านเศรษฐกิจและสังคมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ คอยเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญที่มีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกินและสามารถพัฒนาคนให้อุ้มชูตัวเองได้

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดและหลักปฏิบัติโดยเน้นให้สามารถพึ่งตนเองได้และรอดพ้นจากวิกฤตที่เกิดโดยผ่านคุณลักษณะ 3 ประการ

1. ความพอประมาณ

ความพอดีตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสิ่งที่ตนเองมีหรือขึ้นอยู่กับฐานะของตน

2. ความมีเหตุผล

การตัดสินใจต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ กฎหมาย คุณธรรมและวัฒนธรรม พร้อมทั้งคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นตามการกระทำนั้น ๆ อย่างถี่ถ้วน โดยรู้จักอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคปัญหา และคำนวณถึงสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ รู้เขารู้เรา และเลือกนำสิ่งที่ดีและเหมาะสมนำมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง

การดำเนินชีวิตที่พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ สามารถบริหารและจัดการกับความเสี่ยง ปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่ นอกจากดำเนินชีวิตให้อยู่ในความพอเพียงตามคุณลักษณะ 3 ประการ ยังต้องอาศัยเงื่อนไข 2 ประการดังนี้

1. เงื่อนไขความรู้

นำวิชาการต่าง ๆ มาศึกษาอย่างรอบด้านและประยุกต์ให้เกิดความเชื่อมโยง เพื่อพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ

2. เงื่อนไขคุณธรรม

ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียรพยายาม การใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นรากฐานในการสร้างความเข้มแข็งของบุคคล สังคมและประเทศชาติ

2.2.1 การเงิน

ในอดีตแต่ละสังคมดำเนินชีวิตอย่างร่อนเร่และอพยพไปตามแหล่งอาหาร การแลกเปลี่ยนจึงใช้สัญญาณใจที่ทำด้วยกันโดยไม่ใช้เงินเหมือนอย่างในปัจจุบัน แต่จะใช้สิ่งของที่แต่ละคนยอมรับและให้คุณค่าต่อการแลกเปลี่ยน เช่น เปลือกหอย ก้อนหิน พีชพันธุ์ สัตว์เลี้ยง เป็นต้น ต่อมาภายหลังมนุษย์พบว่า การแลกเปลี่ยนไม่สะดวกเหมือนแต่ก่อน จึงทำการสร้างเงินขึ้นมา “เงิน” ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายและมีบทบาทในชีวิตของมนุษย์มากขึ้น (กฤษฎา, 2550)

เงินคือวัตถุที่ใช้วัดราคาในการซื้อขายและแลกเปลี่ยนกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 293) ภาษาไทยใช้คำว่า “เงิน” ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Money” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาลาติน “Moneta” เป็นชื่อของเทพธิดาชาวโรมัน Juno Moneta ซึ่งเป็นพระมเหสีของเทพเจ้า Jupiter ชาวโรมันได้อาศัยในวิหารของเทพธิดา Moneta เป็นสถานที่หลอมเหรียญเงิน จึงใช้ชื่อเทพธิดาในการเรียกเงิน เพื่อเป็นการให้เกียรติ (กฤษฎา, 2550)

มนุษย์ดำรงชีวิตโดยมีพื้นฐานสำคัญคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อาศัยและยารักษาโรค (ปัจจัย 4) อย่างไรก็ตามเงินคือตัวแปรสำคัญนำไปสู่ปัจจัย 4 อาจกล่าวได้ว่าปัจจัย 4 มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ แต่ในขณะเดียวกันต้องมีเงินเพื่อความสะดวกในการได้มาซึ่งปัจจัย 4 (รัชนิกร, 2553)

2.2.2 บทบาทหน้าที่

1) เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน (Medium of Exchange) ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของเงินที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน และหน้าที่อื่น ๆ ของเงิน ล้วนมาจากรากฐานนี้

2) เป็นเครื่องวัดมูลค่า (Standard of Value) เงินคือหน่วยกลางวัดมูลค่าสิ่งของและการบริการทุกอย่าง เพราะทำให้เกิดความสะดวกและเกิดประโยชน์ในการตัดสินใจซื้อสินค้า

3) เป็นมาตรฐานการชำระหนี้ภายหลัง (Standard of Deferred Payments) นอกจากเงินจะสามารถซื้อสิ่งของหรือบริการได้แล้ว เงินยังทำหน้าที่ในการชำระหนี้สิน เพราะหากขาดกระบวนการชำระหนี้สิน ระบบเครดิตจะดำเนินการยาก

4) เป็นเครื่องรักษามูลค่า (Store of Value) ในอดีตการประเมินทรัพย์สินย่อมขึ้นอยู่กับที่ดิน สัตว์เลี้ยงหรือสิ่งของต่าง ๆ และไม่มีการใช้เงินมาเป็นตัวประเมินมูลค่า แต่ในปัจจุบันเงินมีบทบาทมากขึ้นและสามารถแลกเปลี่ยนทรัพย์สินเป็นเงิน เงินจึงเป็นสินทรัพย์ที่คนสามารถเก็บไว้เป็นสมบัติได้ (กฤษฎา, 2550)

คุณค่าของเงินมีอยู่ 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยภายนอก (External Value) คือ คุณค่าราคาของเงินที่ขึ้นอยู่กับสกุลเงินของประเทศนั้น ๆ เช่น เงินสกุลหนึ่งคิดเป็นเงินอีกสกุลหนึ่ง จะได้ค่าที่ไม่เท่ากัน ซึ่งถูกกำหนดด้วยอัตราการแลกเปลี่ยนเงิน ปัจจัยภายใน (Internal Value) คือ อำนาจการซื้อขาย (Purchasing Power) หากเงินเท่าเดิมสามารถซื้อสินค้าได้จำนวนมากขึ้น ทำให้เห็นค่าของเงินเพิ่มขึ้น หากเงินเท่าเดิมสามารถซื้อสินค้าได้จำนวนน้อยลง ทำให้เห็นค่าของเงินลดลง ซึ่งเงินเป็นเครื่องวัดค่าราคาของสินค้าและการบริการทุกอย่าง (กฤษฎา, 2550)

2.2.3 ระบบการเงิน

ระบบการเงินเริ่มต้นจาก “เงินทุน” ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่คอยกำหนดความสำเร็จและการขาดเงินทุนเป็นตัวกำหนดถึงความล้มเหลวของระบบการเงิน ระบบการเงินไทยมีอยู่ 3 ภาคส่วนคือ 1. ภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ 2.ภาครัฐบาล 3.ภาคประชาชน ภาคเอกชนสร้างผลผลิตหรือสินค้าเพื่อจำหน่ายโดยอาศัยเงินทุนเพื่อลงทุนสร้างโรงงาน จัดซื้อวัตถุดิบและการจ้างแรงงาน เมื่อหักต้นทุนค่าใช้จ่ายแล้วเงินคงเหลือเก็บสะสมจนเป็นเงินทุนก้อนใหญ่ขึ้น ภาครัฐต้องใช้เงินทุนในการก่อสร้าง บำรุงรักษาและจ้างแรงงาน เพื่อคอยดูแลความอยู่ดีมีสุขของประชาชน และเงินทุนของภาครัฐได้มาจากการหักภาษีและค่าธรรมเนียมเรียกเก็บจากรายได้ของประชาชนและหักจากกำไรของบริษัทห้างร้าน รวมทั้งเงินภาษีคงเหลือที่ใช้ไม่หมดจากปีงบประมาณเก่า ภาคประชาชนได้รับค่าจ้างจากการทำงาน และใช้ค่าจ้างเป็นเงินทุนเพื่อจับจ่ายใช้สอย รวมถึงจ่ายภาษีและค่าธรรมเนียมเรียกเก็บตามกฎหมายของรัฐ หากคงเหลือก็จะนำไปรวมกับเงินทุนเพื่อใช้ในครั้งต่อไป (อัญญา และ สุลักษณ์, 2549)

ระบบการเงินประกอบไปด้วย 1.ผู้ขาดแคลนเงินทุน ซึ่งทำหน้าที่ระดมเงินทุน เริ่มจากการพิจารณาเงินทุนของตนเอง หากเงินทุนที่ต้องใช้จ่ายยังไม่พออนุมัติทำการระดมเงินทุน 2.ผู้มีเงินทุนส่วนเกิน ซึ่งทำหน้าที่ให้ใช้เงินทุน ในส่วนนี้หากบริษัทพิจารณาว่าไม่ใช้การระดมทุน จะต้องใช้แหล่งทุนภายนอก ซึ่งผู้มีเงินทุนส่วนเกินจะนำเงินทุนเข้าสู่ผู้ขาดแคลนเงินทุนโดยตรง 3.ตัวกลางทางการเงินเป็นตัวกลางที่คอยสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการระดมทุนจากแหล่งภายนอกที่ขยายกว้างออกไป ซึ่งตัวกลางทางการเงินจะประกอบไปด้วย สถาบันการเงินคือธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุน และตลาดการเงินคือตลาดที่เปิดเพื่อการซื้อขายทรัพย์สินทางการเงินเพื่อการระดมทุน สิ่งเหล่านี้คือความสัมพันธ์ของผู้ระดมทุน ผู้ให้เงินทุนส่วนเกิน ตัวกลางทางการเงิน เพื่อส่งเงินทุนให้ใช้และส่งคืน

เงินทุนพร้อมกับผลตอบแทน เรียกว่า “ระบบการเงิน” (Financial System) (อัญญา และ สุลักษณ์ , 2549)

2.2.4 เศรษฐศาสตร์ครัวเรือน

หนังสือเรื่อง “เศรษฐศาสตร์ครอบครัว” ได้กล่าวถึงเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนดังนี้ “การจัดการทรัพยากรของครัวเรือน ทั้งในด้านการผลิต ปัจจัยในการผลิต การบริโภคสินค้าและบริการ การออม การลงทุน ตลอดจนการจัดการในด้านงบประมาณของครัวเรือนที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของครอบครัวที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและความกินดีอยู่ดีของครอบครัวทั้งปัจจุบันและอนาคต” (อรรถสุตา, 2562, หน้า 2)

“ครอบครัวคือหน่วยเล็กของสังคมที่มีบทบาทมากที่สุด เพราะถ้าครอบครัวสมบูรณ์แล้วจะเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของสังคมนั้นหมายความว่าสังคมจะมีเสถียรภาพมั่นคง ปัญหาของครอบครัวจึงมาก่อน” (วานิช, 2529, หน้า 1)

2.2.5 การเงินส่วนบุคคล

The Certified Financial Planner Board of Standards (CFP Board) ที่ถูกอ้างอิงในหนังสือการบริหารการเงินส่วนบุคคลได้ให้นิยามการวางแผนการเงินส่วนบุคคลว่า “เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล โดยผ่านการบริหารและการวางแผนการเงิน ซึ่งถูกออกแบบมาเป็นของแต่ละบุคคล และเกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบสถานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต” (รัชนิกร, 2553, หน้า 6)

ระบบการเงินถูกสร้างให้เป็นเครือข่ายและเชื่อมโยงกันผ่านโครงสร้างและกระบวนการต่าง ๆ หากโครงสร้างหรือกระบวนการใดในระบบเกิดวิกฤตและเผชิญกับอุปสรรคปัญหา จะส่งผลกระทบต่อระบบทั้งหมด หากหน่วยที่เล็กที่สุดคือครัวเรือนและส่วนบุคคลเกิดปัญหาทางการเงิน ทำให้สังคมและสถานะทางการเงินไม่มีความเสถียรภาพ (รัชนิกร, 2553)

ผลวิจัยการจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) พบว่า

1.ร้อยละ 61 มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่และจัดค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด ลำดับต่อมาจัดสรรเพื่อการออมและเป็นค่าทดแทนบุญคุณและงานสังคม ส่วนค่าใช้จ่ายประจำเดือนได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าพาหนะและค่าเดินทางตามลำดับ

2.ร้อยละ 46.8 มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินและสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้ 3 ส่วนและเก็บ 1 ส่วน

3.ร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงินเมื่อเปรียบเทียบกับรายรับรายจ่าย

4. ร้อยละ 52 มีวิธีแก้ไขปัญหการเงินในสภาวะที่รายจ่ายมากกว่ารายรับ

2.3 หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับการเงิน

จากการค้นคว้าอิสระเรื่องคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย ผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ซึ่งการวิจัยนี้จะกล่าวถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ตอนที่สำคัญทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ดังนี้

กษัตริย์ซาโลมอนถือว่าเป็นบุคคลที่ร่ำรวย มั่งคั่งและมีอำนาจมากที่สุด จากพระธรรมปัญญาจารย์ได้บันทึกถึงอัตชีวประวัติของกษัตริย์ซาโลมอนไว้ดังนี้ว่า “เป็นเชื้อสายของดาวิด (1:1), มีสติปัญญามากกว่าใคร (1:16), ทำการใหญ่ (2:4-6), มีทาสมากมาย (2:7), มีแกะและโคมากมาย (2:7), มีความมั่งคั่งยิ่งใหญ่ (2:8), มีฮาเริ่มขนาดใหญ่ (2:8)” (บัสเชลล์, เกลน, และ เดียร์, 2009, หน้า 179)

พระธรรมปัญญาจารย์มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้อ่านค้นหาเป้าหมายของชีวิตและถามกับตัวเองว่าอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร? พระธรรมปัญญาจารย์ยังเน้นถึงเรื่องความยำเกรงพระเจ้าและสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า นอกจากนี้ยังกล่าวถึงความหมายของชีวิต ความทุกข์ยากลำบากจากการทำงาน ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะกล่าวต่อไป (เนติ, 2017)

กษัตริย์ซาโลมอนได้กล่าวถึงความไม่แน่นอนหรือที่เรียกว่า “อนิจจัง” ที่เกี่ยวกับความร่ำรวยใน พระธรรมปัญญาจารย์ 5:10-20:

“คนรักเงินย่อมไม่อึ้งเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอึ้งกำไร นี่ก็อนิจจังด้วย เมื่อของดีเพิ่มพูนขึ้น คนกินก็มีค้ำคั่งขึ้น คนที่เป็นเจ้าของทรัพย์จะได้ประโยชน์อะไร นอกจากจะได้ขมเล่นเป็นขวัญตาเท่านั้น การหลับของกรรมกรก็ผาสุกไม่ว่าเขาจะได้กินน้อยหรือได้กินมาก แต่ความอึ้งท้องของคนมั่งมีก็ไม่ช่วยเขาให้หลับ ยังมีสิ่งสามานย์อันน่าสลดใจอีกอย่างหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ คือทรัพย์สมบัติที่เจ้าของได้เก็บไว้จนเกิดเป็นภัยแก่ตน และทรัพย์สมบัตินั้นสูญเสียไปโดยการลงทุนที่ไม่ดี และได้บุตรชายคนหนึ่งเขาก็เป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัว เขาได้คลอดมาจากครรภ์มารดาตัวอ่อนจ้อนฉันใด เขาจะกลับไปอีกเช่นเดียวกันฉันนั้น และเขาจะเอาอะไรซึ่งเป็นผลงานของเขาติดมือไปไม่ได้สักอย่างเดียว นี่เป็นสิ่งสามานย์อันน่าสลดใจอีก คือเขาได้เกิดมาอย่างไร เขาก็ต้องไปอย่างนั้น เขาจะได้ประโยชน์อะไรเล่า ที่เขาได้ลงแรงเพื่อลมแล้ง อนึ่ง เขามีชีวิตอยู่ในความมืดตลอดปีเดือนของเขา เขามีความยุ่งใจอย่างสาหัส มีความเจ็บไข้ และมีโทโส ดูเถิด ที่ข้าพเจ้าเห็นชอบและสมควร คือให้กินและดื่ม กับปรีดาในบรรดากิจการของตน ที่ตนกระทำภายใต้ดวงอาทิตย์ ตลอดชั่วอายุไม่กี่วันของตนที่พระเจ้าประทานแก่ตนเพราะการนี้แหละเป็นส่วนของตน

อนึ่งทุกๆคนที่พระเจ้าประทานทรัพย์สมบัติให้ ก็ได้ทรงโปรดให้รับประทานของเหล่านั้นได้รับส่วนของตน และยินดีปรีดาในการงานของตนได้ นี่แหละเป็นของประทานจากพระเจ้า เขาจะได้ไม่ต้องนึกถึงปีเดือนแห่งชีวิตของตนมาก เพราะพระเจ้าให้ใจเขาสาละวนอยู่กับความชื่นใจ” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

กษัตริย์ซาโลมอนเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุด แต่กลับค้นพบว่าความร่ำรวยคือความไม่แน่นอนหรือที่เรียกว่าความอนิจจัง กษัตริย์ซาโลมอนชี้ให้เห็นว่ามนุษย์มีความต้องการสูงมากและไม่มี ความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี คนที่รักเงินไม่เคยได้รับความสุขจากเงินตามที่คาดคิดไว้และความร่ำรวยก็นำพาให้ใจมีความโลภอีกด้วย トラบไตที่แสวงหาเงินทองจะไม่รู้จักความพอดี มีมากก็ต้องการมากขึ้น เงินทองไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย แต่การแสวงหาและการรักเงินทองต่างหากที่นำไปสู่ความบาปทุกชนิด (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

พระเจ้าต้องการให้มนุษย์มีมุมมองที่ถูกต่อสิ่งที่พระเจ้าประทานให้และตระหนักเสมอว่าทรัพย์สินเป็นของขวัญจากพระเจ้า ถึงแม้ว่าทรัพย์สินเงินทองไม่ใช่สิ่งที่น่าความสุขมาให้ แต่เป็นสิ่งที่นำให้เราชื่นชมยินดีในพระเจ้า เพราะสิ่งที่ตีมาจากพระเจ้า มนุษย์ควรตระหนักถึงบทบาทผู้ให้มากกว่าของที่ได้รับและควรพอใจกับสิ่งที่มีอยู่ในขณะที่พระเจ้าประทานสิ่งที่จำเป็นให้แล้ว (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009) และความเชื่อศรัทธาในพระเจ้าคอยสอนและย้ำเตือนว่าทุกสรรพสิ่งทั้งหมดมาจากพระเจ้าและมนุษย์ทุกคนคือครอบครัวเดียวกัน ต้องรักซึ่งกันและกัน (Knitter & Muzaffar, 2002)

นอกจากนี้กษัตริย์ซาโลมอนแนะนำหลักการดำเนินชีวิตที่ไม่ตกอยู่ในอำนาจของทรัพย์สินเงินทองและให้ตระหนักถึงพระเจ้าผู้ประทานความมั่งคั่งให้แก่มนุษย์ พระธรรมปัญญาจารย์ 6:1-12:

“มีสิ่งสามานย์อย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ และสิ่งนั้นหนักแก่มนุษย์ คือมนุษย์คนใดที่พระเจ้าประทานทรัพย์สมบัติ สิ่งของและยศถาบรรดาศักดิ์ให้ จนสิ่งใดๆที่เขาปรารถนาสำหรับตัว เขาก็มีครบไม่ขาดเลย แต่พระเจ้ามิได้ทรงโปรดให้เขาชื่นใจใช้สิ่งนั้น คนนอกบ้านนอกเมืองกลับเอาไปชื่นใจใช้เสีย นี่ก็อนิจจังและเป็นความทุกข์ใจอย่างร้ายแรง แม้ว่ามนุษย์คนใดมีลูกสักร้อยคน และมีอายุอยู่หลายปีจนปีเดือนของเขาก็มากมาย แต่จิตใจของเขาหาได้อิ่มด้วยของดีไม่ ยิ่งกว่านั้นอีกเขาไม่มีงานฝังศพของตนด้วย ข้าพเจ้าว่าลูกที่เกิดมาแห่งเสียยังดีกว่าคนนั้น เพราะเด็กนั้นเกิดมาอนิจจังและตายไปในความมืด และชื่อของเขาถูกปิดไว้ในความมืด ยิ่งกว่านั้นอีก ยังไม่ทันเห็นตะวันหรือยังไม่ทันรู้เรื่องราวอะไรเด็กคนนี้มีความสุขยิ่งกว่าผู้ใหญ่ผู้นั้นเสียอีก เออ แม้ว่าเขามีชีวิตอยู่พันปีทวีอีกเท่าตัว แต่ไม่ได้เห็นของดีอะไร ทุกคนมิได้ลงไปที

เดียวกันหมดดอกหรือ บรรดาการงานของมนุษย์ก็เพื่อปากของเขา แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่รู้จักก้ม ด้วยว่าคนมีสติปัญญาได้เปรียบอะไรกว่าคนเขลาเล่า หรือคนยากจนที่รู้จักประพัตต์ตัวอยู่ต่อหน้าคนที่มีชีวิตก็ได้เปรียบอะไร เห็นแล้วกับนัยน์ตาก็ดีกว่าความปรารถนาที่ตระเวนไป นี่ก็อนิจจังด้วยคือกินลมกินแล้ง สิ่งใดซึ่งมีอยู่เดี๋ยวนี้ เขาได้ใช้ชื่อเรียกสิ่งนั้นนานมาแล้ว และก็ทราบกันแล้วว่ามนุษย์คืออะไร และเขาไม่อาจโต้เถียงกับพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์เดชกว่าตนได้ ยิ่งพูดมากก็ยิ่งอนิจจังมากแล้วจะเป็นประโยชน์อะไรแก่มนุษย์เล่า ใครคนไหนรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีสำหรับมนุษย์ในชีวิตนี้ คือในระยะวันเดือนปีทั้งหลายแห่งชีวิตอันเหลวๆของคนที่ได้เสียไปดั่งดั่งเงาเล่า หรือใครผู้ใดอาจบอกกับมนุษย์ได้ว่า สิ่งนี้สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นภายหลังตอนที่ภายใต้ดวงอาทิตย์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

กษัตริย์ซาโลมอนชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าประทานความมั่งคั่งให้แก่มนุษย์ แทนที่มนุษย์จะตระหนักถึงความยิ่งใหญ่และสรรเสริญพระเจ้า กลับหลงระเหิงอยู่ในความมั่งคั่ง “พระเจ้าไม่ได้ให้มนุษย์ชื่นชมความมั่งคั่ง” กษัตริย์ซาโลมอนอธิบายในตอนนั้นว่าทุกอย่างไร้ความหมายหรือไร้ประโยชน์ หากทรัพย์สินที่หามาและสะสมเอาติดตัวไปด้วยไม่ได้หลังจากตายแล้ว เพราะกษัตริย์ซาโลมอนพบว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ยอมทำงานหนักหาเงินและสะสมทรัพย์สมบัติ เพื่อพยายามยืดชีวิตให้ยาวขึ้นและรักษาสภาพร่างกายภายนอกของตนเอง แต่มีส่วนน้อยที่ใช้เวลาและทรัพย์สินเพื่อรักษาสภาพร่างกายภายในฝ่ายวิญญาณ การทำงานหนักเพื่อยืดชีวิตให้ยาวและไม่ดำเนินตามพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อรับชีวิตนิรันดร์ถือว่าอันตรายมาก (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

กษัตริย์ซาโลมอนพบความจริงว่าชีวิตของมนุษย์นั้นไม่ถาวร ระยะเวลาในการใช้ชีวิตในโลกนั้นสั้น ไม่ยั่งยืน และผ่านไปเหมือนเงาและสำหรับอนาคต มนุษย์ไม่มีใครสามารถรู้ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้อนาคต (บัสเชลล์, เกลน, และ เดียร์, 2009) สิ่งที่มีมนุษย์ควรทำคือการดำเนินชีวิตในแต่ละวันอย่างคุ้มค่าไปกับพระเจ้า การวางแผนชีวิตเป้าหมายไม่ใช่มุ่งเน้นเพื่ออนาคต แต่ควรมีเป้าหมายที่มุ่งเน้นไปที่พระเจ้า เพื่อพระเจ้าจะช่วยให้แผนนั้นเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่น่าเศร้าที่มนุษย์ส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตที่มุ่งเน้นไปที่อนาคตของตนเอง เพื่อฝันถึงสิ่งที่ตนเองอยากได้ หรือไม่มี คิดถึงความสบายช่วงบั้นปลายของชีวิต จนลืมไปว่ามนุษย์ทุกคนต้องตายและไม่ได้เตรียมตัวในส่วนชีวิตหลังความตาย (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

กษัตริย์ซาโลมอนพยายามชี้ให้เห็นว่าความร่ำรวยไม่ใช่เรื่องที่ดีเสมอไปและความทุกข์ไม่ใช่เรื่องเลวร้ายเช่นกัน พระเจ้าต่างหากที่มนุษย์ควรให้ความสำคัญ ถ้ามมนุษย์ดำเนินชีวิตอยู่ในทางของพระเจ้าตามพระประสงค์ของพระองค์ มนุษย์จะพอใจในความเป็นอยู่ของตนเอง กษัตริย์ซาโลมอนเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดและใช้ชีวิตอย่างมั่งคั่ง ทำให้ท่านพบว่าเงินทองไม่ได้เติมเต็มหลุมใจของท่านให้เต็ม

ได้ แต่ทรัพย์สินเงินทองกลับทำให้เห็นภาพชีวิตที่เต็มไปด้วยความอนิจจังอย่างชัดเจน ดังนั้นกษัตริย์ซาโลมอนจึงสรุปในบทที่ 5 ข้อที่ 10 ว่า “คนรักเงินย่อมไม่อิมเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอิมกำไร นี่ก็อนิจจังด้วย” (เนติ, 2017)

การถวายเริ่มต้นในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมที่กล่าวถึง ผลแรก ซึ่งการถวายผลแรกคือคำบัญชาของพระยาเวห์ ซึ่งปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์ดังนี้

อพยพ 23:16 “จงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยว ถวายพืชผลแรกที่เกิดจากแรงงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้หว่านพืชลงในนา เจ้าจงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บพืชผลปลายปี เมื่อเจ้าเก็บพืชผลจากทุ่งนาอันเป็นผลงานของเจ้า”

อพยพ 34:26 “จงคัดพืชผลแรกจากผลรุ่นแรกในไร่นามาถวายในพระนิเวศพระเจ้าของเจ้า อย่าต้มเนื้อลูกแพะด้วยน้ำนมแม่ของมันเลย”

พระเจ้าทรงบัญชาให้อิสราเอลถือรักษาเทศกาลที่เกี่ยวข้องเกษตรกรรม ซึ่งมีอยู่ 3 เทศกาลคือ เทศกาลขนมปังไร้เชื้อ อยู่ในช่วงเก็บเกี่ยวข้าวบาร์เลย์ (มีนาคม-เมษายน) ซึ่งเป็นการระลึกถึงการออกจากการเป็นทาสที่อียิปต์อย่างเร่งด่วน เทศกาลที่สองคือเทศกาลเก็บเกี่ยว อยู่ในช่วงเก็บเกี่ยวข้าวสาลี (ฤดูใบไม้ผลิ) เมื่อได้ผลแรกจากผลผลิตทั้งหมดอิสราเอลจะจัดเตรียมผลผลิตเพื่อนำมาถวายแด่พระเจ้า เทศกาลที่สามคือเทศกาลชุมนุมกันในปีหรือเรียกอีกชื่อคือเทศกาลอยู่เพิง (กันยายน-ตุลาคม) วัฒนธรรม ประเพณีเหล่านี้ที่อิสราเอลสืบทอดกันมา ถูกใช้เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจและเป็นเครื่องมือในการระลึกถึงพระราชกิจของพระเจ้าที่มีต่อชาวอิสราเอล ระลึกถึงการจัดเตรียมและการเลี้ยงดูของพระเจ้าท่ามกลางอิสราเอลผ่านผลผลิตต่าง ๆ ดังนั้นทุก ๆ ปีชาวอิสราเอลจะเฉลิมฉลองปีละสามเทศกาลและทุก ๆ ปีพวกเขาจะนำผลแรกมาถวายแด่พระเจ้า และพระเจ้าทรงสัญญากับชาวอิสราเอลอีกว่า หากพวกเขา รักษาการเฉลิมฉลองเทศกาลเหล่านี้อย่างถูกต้อง พระเจ้าจะประทานดินแดนที่ทรงสัญญาให้และพวกเขาจะปลอดภัยในแผ่นดินนั้น (รอสส์ และ ฮันนาห์, 2007)

เฉลยธรรมบัญญัติ 26:2 “ท่านจงเอาผลแรกทั้งหมดซึ่งท่านเกี่ยวเก็บมาจากแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน จงนำผลนั้นใส่กระจาด นำไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น”

เมื่อชาวอิสราเอลเข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญาแล้ว พวกเขาต้องทำการเฉลิมฉลองเนื่องจากการเปลี่ยนวิถีชีวิตเป็นประชาชาติเร่ร่อนเป็นประชาชาติที่มีแผ่นดินและสามารถทำการเกษตรได้ ซึ่งพระเจ้าอวยพระพรชีวิตมากมาย นอกจากพวกเขาต้องทำการฉลองผลแรกที่ได้จากการผลิตผลจากการเกษตร โดยนำไปให้ปุโรหิตที่สถานนมัสการ เพื่อเป็นพยานถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในการทรงนำชาวอิสราเอลเข้ามาสู่แผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ ด้วยเหตุนี้พวกเขาแต่ละคนมีโอกาสนำพระเจ้าและประกาศความเชื่อของตนเองที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า (ลินด์เซย์, เมอร์ริลล์, และ ดีลี, 2009)

พระยาเวทย์ผู้ทรงฤทธิ์ตรัสว่า “จงนำสืบลดมายังคลังพระวิหารให้ครบ เพื่อจะมีอาหารในพระนิเวศของเรา จงลองดูเราในข้อนี้ มีหรือที่เราจะไม่เปิดประตูฟ้าสวรรค์เทพรมาให้เจ้าอย่างล้นเหลือจนไม่มีที่เก็บ” มาลาคี 3:10 (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009) พระธรรมตอนนี้สืบเนื่องจากประชาชนอิสราเอลยกยอกสืบลดของพระเจ้าคือส่วนที่พระเจ้าควรได้รับ แต่ประชาชนไม่ถวาย ซึ่งเงินส่วนนี้จะนำไปเลี้ยงดูบรรดาคนเลวี เมื่อประชาชนไม่ได้ถวายสืบลด ทำให้คนเลวีต้องออกไปหาเลี้ยงชีพเอง ทำให้พระวิหารและการนมัสการถูกละเลยจากคนเลวี ซึ่งเป็นหน้าที่ที่พระเจ้ามอบหมายให้ทำ ดังนั้นทุกสิ่งมาจากพระเจ้าและเมื่อไม่ยอมถวายคืนพระองค์ ถือว่าเป็นการฉ้อโกงพระเจ้า (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009) พระเจ้าทรงทำทนายประชากรว่าพระองค์จะเปิดประตูสวรรค์และเทพรมาอย่างล้นเหลือให้แก่พวกเขาจนไม่มีที่เก็บ พระพรเหล่านี้กำลังรอการเชื่อฟังของอิสราเอล (จอห์นสัน, บลู, ฮันนาห์, ลินเชย์, และ ไบล์ซิง, 2009)

พระเจ้ายังคาดหวังให้มนุษย์ใช้เงินที่พระเจ้าประทานช่วยเหลือผู้ขัดสน ดูแลคนยากจน การสงเคราะห์คนยากจนถือเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนและต้องการให้มนุษย์ดูแลซึ่งกันและกันด้วย (วิกตอเรียสคริสเตียนลิฟวิ่งอินเตอร์เนชั่นแนล, 2017) “จะมีคนจนในแผ่นดินเสมอ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกำชับให้ท่านเอื้อเฟื้อแก่พี่น้อง คนยากไร้ ผู้ขัดสนในแผ่นดินของท่าน” เฉลยธรรมบัญญัติ 15:11 (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

“จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วย และในटकของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนานถั่วณัดสั้นแน่น พูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะตวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงตวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น” ลูกา 6:38 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

“ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิดหมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยนึกเสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้ออกด้วยใจยินดี” 2 โครินธ์ 9:7 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

พระเจ้าทรงสอนให้มนุษย์เรียนรู้พระราชกิจของพระองค์คือการให้ พระเจ้าทรงเป็นต้นแบบของการให้ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่พระเจ้าไม่ได้ประทานให้กับมนุษย์ พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกอย่าง รวมถึงชีวิตของมนุษย์ด้วย พระเจ้าไม่ได้ต้องการให้มนุษย์ตอบแทนพระเจ้า ซึ่งตามหลักแล้วมนุษย์ไม่สามารถทำอะไรแก่พระเจ้าได้เลย เพียงแต่พระเจ้าต้องการให้มนุษย์ดำเนินชีวิตที่อยู่ในทางของพระเจ้าและยอมรับการครอบครองของพระองค์ (วิกตอเรียสคริสเตียนลิฟวิ่งอินเตอร์เนชั่นแนล, 2017)

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสกับเขาว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา นี้ ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” มัทธิว 25:40 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

“ความสุขมีแก่คนใจกว้าง เพราะเขาแบ่งปันอาหารแก่ผู้ยากไร้” สุภาพิต 22:9 (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

คำสอนของพระเจ้าที่เกี่ยวกับการเงินคอยย้ำเตือนเกี่ยวกับการใช้เงิน มนุษย์มักจะคิดว่าเงิน เป็นสิ่งที่ดีและมีอำนาจ แต่ปัญญาจารย์กลับให้มุมมองที่ตรงกันข้าม “คนรักเงินย่อมไม่อิมเงิน และคน รักสมบัติไม่รู้จักอิมกำไร นี่ก็อนิจจังด้วย” ปัญญาจารย์ 5:10 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) ใน ขณะเดียวกันพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของเงิน และเงินเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด เงินยังคงเป็นสิ่งที่ ดีหรือไม่ ในพระธรรม 1 ทิโมธี 6:10 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) ได้กล่าวว่า “ด้วยว่าการรัก เงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจาก ความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์” แท้จริงแล้วพระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าเงินเป็น รากเหง้าของความชั่วทั้งหมด แต่เน้นให้เห็นว่าการ “รัก” เงินคือรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด ความดี ความชั่วไม่ได้อยู่ในเงินเพียงแต่ทัศนคติของการใช้เงินที่นำไปสู่ปัญหา (วิกิตอบเรียสคริสเตียนลิวอิง อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล, 2017)

นอกจากนี้ยังพบว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวถึงความมั่งคั่งที่แท้จริง ซึ่งปรากฏในพระ ธรรมปฐมกาล 4:17-26:

“คาอินสมสู่อยู่กับภรรยาของตนนางก็ตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรชาย ชื่อเอโนค คาอินสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่ง เรียกชื่อเมืองนั้นว่า เอโนค ตามชื่อบุตร ของตน เอโนคมีบุตรชื่ออิราด อิราดมีบุตรชื่อเมหุยาเอล เมหุยาเอลมีบุตรชื่อเมธู ชาเอล และเมธูชาเอลมีบุตรชื่อลามะค ส่วนลามะคได้ภรรยาสองคน คนหนึ่งชื่อ อาดาร์ห์ คนหนึ่งชื่อซิลลาห์ นางอาดาร์ห์มีบุตรชื่อยาบาล เขาเป็นต้นตระกูลของ คนที่อาศัยในเต็นท์และเลี้ยงสัตว์ น้องชายของเขาชื่อยูบาล เขาเป็นต้นตระกูล ของคนที่มีฝีมือตีตีพิณเขาคู่และเป่าปี่ นางซิลลาห์มีบุตรชายด้วย ชื่อทูบัลคาอิน เป็นช่างทำเครื่องมือทองสัมฤทธิ์และเหล็กต่างๆ ทูบัลคาอินมีน้องสาวชื่อนาอา มาห์ ลามะคพูดกับภรรยาของตนว่า "อาดาร์ห์และซิลลาห์จงฟังเสียงของเรา ภรรยาลามะคเอ๋ย จงสดับฟังถ้อยคำของเรา เราฆ่าชายคนหนึ่ง เพราะทำให้เรา บาดเจ็บ หนุ่มคนหนึ่ง เพราะตีเรา หากทำแก่คาอิน ต้องมีโทษเจ็ดเท่าแล้ว เมื่อ ทำแก่ลามะคก็ต้องมีโทษเจ็ดสิบเจ็ดเท่า" อาดัมได้สมสู่อยู่กับภรรยาของตนอีก นางก็ให้กำเนิดบุตรชาย เรียกชื่อว่า เสท เพราะ "พระเจ้าทรงโปรดให้ฉันมีบุตร อีกคนหนึ่งแทนอาเบลเพราะคาอินฆ่าอาเบลเสีย" ฝ่ายเสทก็มีบุตร ชื่อ เอโนช คราวนั้นมนุษย์เริ่มต้นนมัสการโดยออกพระนามพระเยโฮวาห์” (สมาคมพระ คริสตธรรมไทย, 1971)

พระวจนะตอนนี้ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างครอบครัวที่มีพระเจ้าเป็นผู้นำของเสทกับ ครอบครัวที่ไม่มีพระเจ้าเป็นผู้นำของคาอิน ครอบครัวของเสทไม่พบว่ามีความสำเร็จทางด้านวัตถุที่ สามารถมองเห็นได้เลย แต่กลับพบว่าครอบครัวของเสทร้องออกพระนามและถวายเกียรติแต่พระเจ้า

นั่นคือความมั่งคั่งที่แท้จริง ซึ่งหยั่งรากอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้พระเจ้ายังประทานของขวัญให้กับประชากรของพระองค์คือความสามารถที่จะชื่นชมยินดี แม้ว่าครอบครัวของเสทจะไม่พบความสำเร็จด้านวัตถุที่มองเห็น แต่พวกเขาก็พบความสุขได้ เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ (วอร์เรน, 2012) ส่วนครอบครัวของคาอินถึงแม้ว่าจะประสบความสำเร็จด้านวัตถุที่สามารถมองเห็นได้ แต่ว่าเป็นความรุ่งเรืองที่อยู่ห่างไกลพระเจ้า เพราะความสำเร็จของครอบครัวคาอินนั้นไม่มีพระเจ้าอยู่ในความสำเร็จเหล่านั้นเลย (มอรา, มเบเว, มบูกัว, ไพเพอร์, และ กรูเต็ม, 2020)

นอกจากนี้ยังพบว่าพระเจ้าทรงสอนให้มนุษย์ต่อสู้กับความพอใจในตนเอง ให้ความพอใจกลับมาสู่หรืออยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ปรากฏดังนี้

2 โครินธ์ 12:9-10 “แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "การที่มีคุณของเราก็พอแก่เจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น" เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการประทุษร้ายต่างๆ ในความยากลำบาก ในการถูกข่มเหง ในความอับจน เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

1 ทิโมธี 6:6-12 “จริงอยู่ เราได้รับประโยชน์มากมายจากทางของพระเจ้า พร้อมทั้งความสุขใจ เพราะว่าเราไม่ได้เอาอะไรเข้ามาในโลกฉันทใด เราก็เอาอะไรออกไปจากโลกไม่ได้ฉันทนั้น แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้า ก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด ส่วนคนเหล่านั้น ที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเย้ายวน และติดบ่วงแร้วและในความปรารถนานานาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป ด้วยการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์ แต่ท่านผู้เป็นคนของพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงเสียจากสิ่งเหล่านี้ จงมุ่งมั่นในความชอบธรรม ในทางของพระเจ้า ความเชื่อ ความรัก ความอดทน และความอ่อนสุภาพ จงต่อสู้อย่างเต็มกำลังความเชื่อ จงยึดชีวิตนิรันดร์ไว้ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้ท่านรับ ในเมื่อท่านได้รับเชื่ออย่างดีต่อหน้าพยานหลายคน” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

ฟิลิปปี 4:11-13,19 “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอิมท้องและความอด

อยาก ความสมบูรณ์พูนสุข และความขัดสน ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่ท่าน ขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” (สมาคม พระคริสตธรรมไทย, 1971)

เปาโลเขียนจดหมายที่แสดงถึงการขอบคุณและเป็นคำเตือนผ่านชีวิตของท่านว่าพระเจ้าทรง ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเปาโลไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือจากคนของพระเจ้า เพียงแต่ ว่าเปาโลบอกความต้องการและเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงตอบสนองความต้องการนั้น เปาโลได้เรียนรู้ถึง ความพอใจ แม้ว่าสถานการณ์เปลี่ยน ก็ไม่มีผลต่อความพึงพอใจภายในของท่าน การพึงพอใจในที่นี้ หมายถึงการที่พระเจ้าประทานสิ่งที่ต้องการให้อย่างเพียงพอไม่ว่ากรณีใด ๆ (แคมป์เบลล์, โฮเนอร์, ไทท์เนอร์, โกลเลอร์, และ คอนสเทเบิล, 2007)

ฮีบรู 13:5 “ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัส ว่า เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

พระธรรมฮีบรูได้สรุปในส่วนนี้ว่าเป็นคำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตที่อยู่ใน ศีลธรรมสำหรับผู้่าน ควรมีความเมตตาต่อพี่น้องและแขกแปลกหน้า รักษาชีวิตสมรสให้บริสุทธิ์และ ที่สำคัญควรหลีกเลี่ยงการเห็นแก่เงินและควรพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ถึงแม้ว่าจะมีทรัพย์สินน้อย แต่ พระเจ้าทรงสถิตอยู่และทรงช่วยเหลือจากพระองค์ (ลิตฟิน, และคนอื่นๆ, 2009) มนุษย์จะพอใจในสิ่ง ที่ตนเองมีก็ต่อเมื่อมนุษย์ระลึกเสมอว่าพระเจ้าทรงประทานทุกสิ่งตามความต้องการที่จำเป็น มนุษย์ จะไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของเงินและตกอยู่ในการทดลอง มนุษย์ควรวางใจในพระเจ้าว่าพระองค์จะ ประทานทุกสิ่งที่เป็นตามความต้องการของมนุษย์ (องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2000)

นอกจากนี้ยังพบท่าทีและคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินซ่อนอยู่ในพระ ธรรมมัทธิวบทที่ 6 ข้อ 19-34 ซึ่งเป็นคำเทศนาบนภูเขาที่พระเยซูคริสต์ได้สั่งสอนพวกสาวกและ บรรดาประชาชน พระเยซูคริสต์ได้ให้มุมมองเกี่ยวกับการเงินไว้ดังนี้

- 2.3.1 ท่าทีที่ถูกต้องในการออมเงิน
- 2.3.2 ความคิดกำหนดการกระทำ
- 2.3.3 พระเจ้าทรงดูแลความเป็นอยู่ของผู้เชื่อ
- 2.3.4 จงแสวงหาพระเจ้า
- 2.3.5 ภาระหน้าที่ที่พระเจ้ามอบหมาย
- 2.3.6 ท่าทีในการใช้เงิน

2.3.1 ท่าทีที่ถูกต้องในการออมเงิน

“อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขูดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยขูดช่องลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” มัทธิว 6:19-21 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระเยซูคริสต์ทรงสอนในเรื่องของการเก็บเงิน ซึ่งในมุมมองของพระองค์สอนให้มุ่งเน้นในการสะสมเงินไว้ในสวรรค์ มากกว่าในโลกนี้ การสะสมในมุมมองของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่เพียงการสะสมทรัพย์สมบัติหรือสิ่งของท่านั้น แต่ยังหมายถึงการกระทำหรือการดำเนินชีวิตที่เป็นผลมาจากความเชื่อในพระเจ้าและการเชื่อฟังอีกด้วย เพราะการมุ่งเน้นสะสมทรัพย์สมบัติหรือเก็บออมเงินในส่วนของแผ่นดินสวรรค์จะนำไปสู่การจดจ่ออยู่กับพระเจ้า (องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2000) “เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” มัทธิว 6:21 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) เงินเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัย 4 แต่พระเยซูคริสต์มองว่าการเก็บเงินในโลกจนลืมการสะสมทรัพย์ในสวรรค์ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้า

จากเรื่องของเศรษฐีหนุ่มที่มาถามพระเยซูคริสต์เกี่ยวกับการเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ และพระเยซูให้มุมมองแก่เศรษฐีหนุ่มว่า “จงไปขายทุกสิ่งที่มีแจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ จากนั้นจงตามเรามา” มัทธิว 19:21 (องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2000) พระเยซูคริสต์ทรงสอนเศรษฐีหนุ่มให้มีใจจดจ่อกับพระเจ้า สะสมทรัพย์สมบัติไว้กับพระเจ้ามากกว่าการสะสมเงินไว้ในโลก การที่พระเยซูคริสต์กล่าวกับเศรษฐีเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่า การออมเงินในโลกไม่สำคัญ แต่พระเยซูคริสต์กำลังสอนให้เศรษฐีหนุ่มคนนี้มีท่าทีที่ถูกต้องต่อทรัพย์สินฝ่ายโลก และทรัพย์สมบัติที่ควรแสวงหาคือทรัพย์สมบัติในสวรรค์และที่สำคัญเงินต้องเป็นรองจากพระเจ้า ดังนั้นเมื่อเศรษฐีหนุ่มได้ยินคำตรัสของพระเยซู เขาก็มีท่าทีเศร้าใจ เพราะเสียดายทรัพย์สิน (สมใจ, 2011) พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกว่า “เขาร่ำรวยมาก” นอกจากนี้พระเยซูยังกล่าวว่า “เป็นการยากที่คนรวยจะเข้าในแผ่นดินสวรรค์” มัทธิว 19:23 (องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2000) คนรวยที่พระเยซูกล่าวถึงคือ คนที่รักความมั่งมีของตนและมีจิตใจโลกในวัตถุสิ่งของ ซึ่งเศรษฐีหนุ่มรักทรัพย์สมบัติของตนมากไม่ได้รักพระเจ้าอย่างสุดใจ เพราะทรัพย์สมบัติคือพระเจ้าของเขา

2.3.2 ความคิดกำหนดการกระทำ

"ตาเป็นประทีปของร่างกาย เหตุฉะนั้นถ้าตาของท่านปกติ ทั้งตัวก็พลอยสว่างไปด้วย แต่ถ้าตาของท่านมืดปกติ ทั้งตัวของท่านก็พลอยมืดไปด้วย เหตุฉะนั้นถ้าความสว่างซึ่งอยู่ในตัวท่านมืดไป ความมืดนั้นจะหนาที่บดบังเพียงใดหนอ" มัทธิว 6:22-23 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระคัมภีร์ตอนนี้ได้กล่าวถึงพวกฟาริสีที่มีปัญหาทางสายตาฝ่ายวิญญาณ ซึ่งถูกบดบังด้วยทรัพย์เงินทองและความมั่งคั่ง ดังนั้นพวกเขาจึงอยู่ในความมืดฝ่ายวิญญาณ (บาร์เบียร์, 2004) นอกจากนี้ดวงตาถูกเปรียบเทียบเป็นสัญลักษณ์แทนความคิด ถ้าหากดวงตามองดูหรือจดจ่ออยู่กับความสว่าง ก็ทำให้ทั้ง

ร่างกายก็สว่างหรือดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น แต่หากจดจ่อหรือมองในความมืดทั้งร่างกายก็ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างราบรื่น คำเทศนาของพระเยซูคริสต์ตอนนี้ชี้ให้เห็นว่าความมั่งคั่งหรือความร่ำรวยฝ่ายโลกนี้ไม่เพียงแต่ทำให้จิตใจของมนุษย์ตกเป็นทาสเท่านั้น ความคิดก็ตกเป็นทาสด้วย หากดวงตาจดจ่อไปในทิศทางที่ผิด (วีเอิร์สปี, 2010)

หากจิตใจหรือความคิดจดจ่อไปในด้านของวัตถุ แสงหากำไรและมุ่งเน้นการลงทุนในโลกนี้สุดท้ายสิ่งที่จะจดจ่อจะสูญเปล่า เพราะเป้าหมายการเงินมุ่งเน้นแต่ฝ่ายโลกนี้ หากดวงตาเห็นความสว่างทั้งร่างกายก็สว่างด้วย หากจิตใจ ความคิดและมุมมองเป็นที่ถวายเป็นเกียรติแก่พระเจ้า เป้าหมายการเงินจะไปในทางที่ถูกต้อง พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ ที่ปรากฏให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์ไม่ประสงค์ให้มนุษย์มีเป้าหมายอยู่ในความมั่งคั่งหรือทรัพย์สินสมบัติฝ่ายโลกนี้ หากเป้าหมายอยู่ในโลกนี้ชี้ให้เห็นว่าความสว่างที่อยู่ในตัวจะมีมืดไปและชีวิตจะไม่มีประโยชน์อะไร แม้ว่าจะเห็นความสว่าง พระเยซูคริสต์ทรงตรัสถึงความมืดฝ่ายจิตวิญญาณ เมื่อเป้าหมายมุ่งสู่กำไร ความร่ำรวย ทรัพย์สินเงินทองในโลกนี้ จิตวิญญาณจะถูกสิ่งเหล่านี้ขัดขวางอยู่ (วีเอิร์สปี, 2010)

“ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะชังนายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้” มัทธิว 6:24 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระคัมภีร์ข้อนี้ชี้ให้เห็นว่าทาสมีหน้าที่คอยรับใช้เจ้านาย เจ้านายมีอำนาจเหนือทาสและเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในตัวของทาส ทาสจึงต้องคอยรับใช้นายแต่เพียงผู้เดียว ไม่สามารถรับใช้คนอื่นได้ ดังนั้นพระเจ้ากับเงินทองจะเป็นเจ้านายพร้อมกันไม่ได้ พระเยซูคริสต์ทรงชี้ให้เห็นว่า เมื่อใดที่มนุษย์เลือกพระเจ้าให้เป็นเจ้านาย มนุษย์จะรับใช้ เชื่อฟังและจงรักภักดีต่อพระเจ้า ในทางกลับกันหากมนุษย์เลือกเงินทองเป็นเจ้านาย มนุษย์จะรับใช้ เชื่อฟังและจงรักภักดีต่อเงินทอง (สมใจ, 2011) กล่าวคือมนุษย์ต้องตกเป็นทาสและอยู่ในวังวนของเงินทอง จนนำไปสู่ความพินาศ “ส่วนคนเหล่านั้น ที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเย้ายวนและติดบ่วงแล้วและในความปรารถนานานาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป” 1 ทิโมธี 6:9 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์เปิดใจรับใช้เงินทอง แสดงว่ามนุษย์กำลังเอนเอียงไปหาเงินทองและลืมนับพระเจ้าในที่สุด (รัช, 2007) ขณะเดียวกันพระเจ้าทรงประทานความร่ำรวยหรือทรัพย์สินเงินทองให้ มนุษย์ควรใช้สิ่งที่พระเจ้าประทานให้เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า สิ่งที่พระเจ้าประทานจะเป็นต่อพระพรไปสู่ผู้อื่นต่อไป (วีเอิร์สปี, 2010)

2.3.3 พระเจ้าทรงดูแลความเป็นอยู่ของผู้เชื่อ

"เหตุฉะนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่าจะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้ใส่สมไไว้ในยั้งฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนกไว้ ท่านทั้งหลายมิประเสริฐกว่านกหรือ มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวาย อาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้หรือ ท่านกระวนกระวายถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้มันที่ทุ่งนาว่า มันงอกงามเจริญขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงานมันไม่ปั่นด้าย แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่ากษัตริย์ซาโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้นี้ดอกหนึ่ง แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้มีความเชื่อน้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นหรือ เหตุฉะนั้นอย่ากระวนกระวายว่า จะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม หรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม เพราะว่าพวกต่างชาติแสวงหาสิ่งของทั้งปวงนี้ แต่พระเจ้าบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่า ท่านต้องการสิ่งทั้งปวงเหล่านี้" มัทธิว 6:25-32 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

เมื่อพระเยซูคริสต์สอนท่าที่ที่ถูกต้องและเป้าหมายการเงิน รวมถึงการเลือกเจ้านาย พระองค์ทรงหนุนใจบรรดาสาวกเกี่ยวกับความเป็นอยู่ในโลกนี้ เพราะเมื่อมนุษย์เลือกพระเจ้าให้เป็นเจ้านาย พระเจ้าทรงดูแลความเป็นอยู่ของทาส จึงเป็นที่มาของคำตรัสว่า "อย่ากระวนกระวาย" (สมใจ, 2011) พระเยซูคริสต์ทรงรู้และเข้าใจดีว่ามนุษย์ต้องการความเป็นอยู่ที่ดี อย่างไรก็ตามพระองค์ทรงเตือนและสอนว่าอย่ากระวนกระวาย เนื่องจากชีวิตสำคัญมากกว่า จะมีประโยชน์อะไรหากมนุษย์ได้รับความเป็นอยู่ที่ดี แต่ชีวิตกลับต้องสูญสิ้นไป "เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ้นทั้งโลกแต่ต้องเสียชีวิตของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร หรือผู้นั้นจะนำอะไรไปแลกเอาชีวิตของตนกลับคืนมา" มัทธิว 16:26 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

ลอเรนส์ ริชาร์ด ได้อธิบายความหมายของคำว่า "ชีวิต" ที่ถูกอ้างในหนังสือคำเทศนาบนภูเขาของสมใจ รักษาศรี (2011) ดังนี้ว่า ชีวิตมาจากภาษากรีกที่แปลว่า ชีวิต ลมหายใจ จิตใจและวิญญาณ ซึ่งนำมาใช้ใน 3 ลักษณะคือ 1)แสดงถึงชีวิตทางกายภาพ สามารถใช้ได้ทั้งคนและสัตว์ 2)แสดงถึงชีวิตฝ่ายโลก ชีวิตฝ่ายเนื้อหนัง 3)แสดงถึงความเป็นตัวตนของบุคคลนั้น รวมไปถึงความคิดจิตใจ อารมณ์และจิตวิญญาณ ดังนั้นคำตรัสของพระเยซูคริสต์ที่ว่า "อย่ากระวนกระวายถึงชีวิต" จึงหมายถึงชีวิตฝ่ายโลกนี้ เพราะเป็นชีวิตที่ต้องการปัจจัย 4 มีความต้องการกิน ดื่มและมีเครื่องนุ่งห่ม

แต่คำตรัสต่อมาที่ว่า “ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ” คำว่าชีวิตนี้จึงหมายถึงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ พระเยซูคริสต์ทรงชี้ให้เห็นถึงลำดับความสำคัญ ว่าอะไรสำคัญมากกว่า ถ้าหากมีอาหารแต่ไม่มีชีวิต หรือมีเครื่องนุ่งห่มแต่ไม่มีร่างกาย ก็ไร้ประโยชน์

หลังจากที่พระเยซูคริสต์ตรัสสอนให้เห็นภาพของการวางใจในการดูแลความเป็นอยู่จากพระเจ้า พระองค์ได้ยกตัวอย่างนกที่พระเจ้าทรงเลี้ยงดู “จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้สะสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนงไว้ ท่านทั้งหลายมิประเสริฐกว่านกหรือ” มัทธิว 6:26 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระเยซูคริสต์ได้แนะนำสาวกให้พิจารณาดูนกในอากาศ ซึ่งอาจหมายถึงสัตว์ที่บินได้ทั้งหมด ซึ่งทำให้เห็นภาพเปรียบเทียบว่า สัตว์เหล่านี้มนุษย์ไม่เคยเห็นการทำงานหรือการทำอะไรเฝ้าของพวกมันเลย (บาร์เปียร์, 2004) พระเยซูตรัสว่า “มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้สะสมไว้ในยุ้งฉาง” ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการเพาะปลูกพืชพันธุ์ในเวลานั้น คือข้าวสาลีกับข้าวบาร์ลี พระเยซูคริสต์กำลังบอกว่าพวกนกไม่เคยทำแบบนี้เลย แต่พวกมันก็มีชีวิตอยู่ได้ เพราะพระบิดาทรงเลี้ยงดูนก คำว่าเลี้ยงในภาษากรีกมีความหมายเดียวกันกับการเลี้ยงดูบุตร (สมใจ, 2011)

นอกจากนี้พระเยซูคริสต์ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ประเสริฐยิ่งกว่านกเหล่านี้ คำว่า “ประเสริฐ” มาจากภาษากรีกสองคำ คำแรกมีความหมายว่า “แยกออก” คำที่สองมีความหมายว่า “ปฏิบัติ” ดังนั้น คำว่า “ประเสริฐ” จึงหมายถึง การปฏิบัติแบบพิเศษ เมื่อพระเยซูคริสต์ถามพวกสาวกว่า “พวกท่านประเสริฐยิ่งกว่านกมิใช่หรือ” จึงหมายถึงพระเจ้าจะไม่ปฏิบัติแบบพิเศษต่อมนุษย์มากกว่านกหรือ นกเป็นเพียงสัตว์เลี้ยง แต่บรรดามนุษย์คือบุตรของพระองค์ (สมใจ, 2011)

พระเยซูคริสต์ทรงย้ำกับพวกสาวกอีกครั้งด้วยคำถามว่า “มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวาย อาจต่อชีวิตให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้หรือ” มัทธิว 6:27 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) เป็นคำถามชวนคิดว่ามนุษย์สามารถต่ออายุของตัวเองได้ไหม? ซึ่งความเป็นจริงแล้วไม่มีใครที่สามารถต่ออายุของตัวเองได้แม้แต่คนเดียว พระเยซูคริสต์จึงแนะนำให้พวกสาวกเลิกวิตกกังวล เลิกกระวนกระวาย เพราะสิ่งที่กระวนกระวายไม่อาจทำให้อายุยาวขึ้น ในขณะที่วิตกกังวล อาจจะทำให้อายุสั้นลงได้ เพราะต้นเหตุของโรคต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคที่เกี่ยวกับสมอง อารมณ์และทางจิตเวชมีสาเหตุมาจากความกระวนกระวาย ความวิตกกังวลทั้งนั้น ดังนั้นพระเยซูคริสต์แนะนำให้เมื่อต่ออายุไม่ได้ก็อย่ากระวนกระวาย (สมใจ, 2011)

พระเยซูคริสต์ยกตัวอย่างให้บรรดาพวกสาวกได้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นอีกครั้งหนึ่ง “ท่านกระวนกระวายถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้ที่ทุ่งนากว่า มันงอกงามเจริญขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงานมันไม่ปั่นด้าย แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่ากษัตริย์ซาโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้ชนิดดอกหนึ่ง” มัทธิว 6:28-29 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) ชาวอิสราเอลรู้จักกษัตริย์ซาโลมอนเป็นอย่างดี ความยิ่งใหญ่ ความมั่งคั่ง ความสง่างาม ทั้งรูปร่าง

ภายนอก ความมั่งคั่ง สติปัญญา เป็นภาพกษัตริย์ของอิสราเอลที่งดงามที่สุด แต่พระเยซูคริสต์กลับเปรียบเทียบว่าความงดงามของกษัตริย์ซาโลมอนยังไม่เท่ากับดอกไม้เพียงดอกเดียว แม้ว่าดอกไม้จะงดงามกว่ากษัตริย์ซาโลมอนยังถูกไปเผาไฟ “แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้มีความเชื่อถ้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้นหรือ” มัทธิว 6:30 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงดูแลดอกไม้และนกในอากาศ พระเจ้าคงไม่มีเหตุผลที่จะทอดทิ้งบุตรของพระองค์แน่นอน (สมใจ, 2011)

พระเยซูคริสต์สรุปถึงสิ่งที่ได้กล่าวไปว่าบุตรของพระเจ้าจะไม่ขาดแคลน พระองค์จะดูแลความเป็นอยู่ของมนุษย์ บุตรของพระเจ้าจะไม่กระวนกระวาย เพราะการกระวนกระวายคือการดำเนินชีวิตแบบคนต่างชาติ พระเจ้ารู้และเข้าใจดีว่ามนุษย์ต้องการอะไร พระองค์ทรงห่วงใยและพร้อมที่จะช่วยเหลือเสมอ ทุกอย่างจะเป็นไปตามที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ตามเวลาของพระเจ้า

2.3.4 จงแสวงหาพระเจ้า

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” เหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงมีการกระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พออยู่แล้ว” มัทธิว 6:33-34 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระเยซูคริสต์ทรงสรุปบทเรียนเรื่องการเงินด้วยการแนะนำให้บรรดาสาวกและประชาชนให้แสวงหาพระเจ้าคือการพยายามค้นหา สืบวจถึงการครอบครองของพระเจ้าและยอมจำนนต่อพระเจ้า พร้อมทั้งมอบถวายชีวิต อุทิศตัวรับใช้เพื่อจะติดตามข้อกำหนดของพระเจ้า ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุด คือแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระเจ้าจะ “เพิ่มเติม” ให้ หมายถึงเพิ่มให้ในสิ่งที่มีอยู่แล้ว พระเจ้าจะดูแลส่วนนี้เอง ส่วนเรื่องฝ่ายวิญญาณให้บรรดาสาวกและประชาชนแสวงหาเป็นอันดับแรก พระเยซูคริสต์ได้ตรัสไว้แล้วว่าความกระวนกระวายไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดและไม่มีความสิ้นสุดลงได้ เพราะในวันรุ่งขึ้นก็ยังมีความกระวนกระวายเรื่อย ๆ แต่ละวันก็หนักพออยู่แล้ว (สมใจ, 2011)

2.3.5 ภาระหน้าที่ที่พระเจ้ามอบหมาย

“และยังเปรียบเหมือน ชายผู้หนึ่งจะออกเดินทางไป จึงเรียกพวกทาสของตนมาฝากทรัพย์สมบัติไว้ คนหนึ่งท่านให้ห้าตะลันต์ {เงินหนึ่งตะลันต์ มีค่าประมาณสองหมื่นบาท} คนหนึ่งสองตะลันต์ และอีกคนหนึ่งตะลันต์เดียว ตามความสามารถของแต่ละคนแล้วท่านก็ไป คนที่ได้รับห้าตะลันต์นั้นก็เอาเงินนั้นไปค้าขายทันที ได้กำไรเท่าตัว คนที่ได้รับสองตะลันต์นั้นก็กำไรเท่าตัวเหมือนกัน แต่คนที่ได้รับตะลันต์เดียวได้ซุกหุ้มนซ่อนเงินของนายไว้ ครั้นอยู่มาช้านานนายจึงมาคิดบัญชีกับทาสเหล่านั้น คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็เอาเงินกำไร

อีกห้าตะลันต์มาชี้แจงว่า "นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินห้าตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดูเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์" นายจึงตอบว่า "ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด" คนที่ได้รับสองตะลันต์มาชี้แจงด้วยว่า "นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินสองตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดูเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสองตะลันต์" นายจึงตอบว่า "ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด" ฝ่ายคนที่ได้รับตะลันต์เดียวมาชี้แจงด้วยว่า "นายเจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้อยู่ว่าท่านเป็นคนใจแข็งเกี่ยวผลที่ท่านมิได้หว่าน เก็บสำสมที่ท่านมิได้โปรย ข้าพเจ้ากลัวจึงเอาเงินตะลันต์ของท่านไปซ่อนไว้ใต้ดิน ดูเถิด นี่แหละเงินของท่าน" นายจึงตอบว่า "อ้ายข้าชั่วช้าและเกียจคร้าน เจ้าก็รู้หรือว่าเราเกี่ยวที่เรามิได้หว่าน เก็บสำสมที่เรามิได้โปรย เหตุฉะนั้นเจ้าควรเอาเงินของเราไปฝากไว้ที่ธนาคาร เมื่อเรามาจะได้รับเงินของเราทั้งดอกเบี้ยด้วย เพราะฉะนั้น จงเอาเงินตะลันต์เดียวนั้นจากเขาไปให้คนที่มิสืบตะลันต์ ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมให้ผู้นั้นจนมิเหลือเพื่อแต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่ก็ต้องเอาไปจากเขา เอาอ้ายข้าชาติชั่วช้าไปทิ้งเสียที่มีตมภายนอก ซึ่งที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน" มัทธิว 25:14-30 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

คำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์เป็นเรื่องราวของเจ้านายและคนรับใช้ 3 คน เพื่อสอนเรื่องความสัตย์ซื่อ เมื่อเจ้านายออกเดินทางได้นำเงินให้คนรับใช้ไว้จำนวนหนึ่งพร้อมกับมอบหมายหน้าที่ให้คนรับใช้ทำตามความสามารถของเขา (บาร์เบียร์, 2004) ตะลันต์หมายถึงโอกาสที่จะได้ใช้ความสามารถ หากคนที่มีความสามารถน้อย แต่ได้รับตะลันต์เยอะ คนนั้นจะถูกทำลายด้วยภาระหน้าที่ที่หนัก ส่วนคนที่มีความสามารถเยอะ แต่ได้รับตะลันต์เพียงนิดเดียว คนนั้นจะรู้สึกถูกลดทอนความสามารถ ดังนั้นพระธรรมตอนนี้กำลังบ่งบอกว่าพระเจ้าทรงมอบหมายงาน ภาระหน้าที่ตามความสามารถและของประทานที่พระเจ้ามอบให้ (วีเออร์สปี, 2010)

จากเรื่องนี้พบว่ามีคนรับใช้อยู่ 2 ประเภท ประเภทแรกคือคนรับใช้ซื่อสัตย์ซื่อและอีกประเภทคือคนรับใช้ที่ไม่สัตย์ซื่อ คนรับใช้ที่สัตย์ซื่อนำเงินตะลันต์ที่ได้จากเจ้านายไปใช้ให้เกิดผลและนำผลที่ได้หรือกำไรมามอบให้กับเจ้านาย ส่วนคนรับใช้ที่ไม่สัตย์ซื่อกลับเอาเงินตะลันต์ไปฝังดินและไม่สามารถทำให้เงินตะลันต์เกิดประโยชน์ จากคำอุปมาจะพบว่าเจ้านายได้ตำหนิและยึดเงินตะลันต์จากคนรับใช้ที่ไม่สัตย์ซื่อไปเพิ่มให้คนที่มิเงินตะลันต์มากที่สุด (วีเออร์สปี, 2010)

จากเรื่องราวดังกล่าวหากมองในมุมมองของการเงินจะพบว่าพระเจ้าก็มอบทรัพย์สินเงินทองให้กับมนุษย์ เพื่อใช้จ่ายและเกิดผล เป็นพระพรไปสู่คนอื่น ๆ และเป็นประโยชน์ต่อพันธกิจของพระ

เจ้า ไม่ใช่เพื่อตัวเอง (ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ, 2012) สิ่งที่มีมนุษย์ได้รับ หากไม่ใช่เพื่อพระเจ้าผู้ประทานให้ก็อาจนำไปสู่การสูญเสียมันไป (วีเออร์สปี, 2010) “เพราะพระเจ้าทรงตั้งทุกคนเป็นผู้อารักขาสິงล้าลึกของพระเจ้าและเป็นคนที่พระเจ้าวางใจได้” 1 โครินธ์ 4:1-2 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

2.3.6 ท่าทีในการใช้เงิน

“มีผู้หนึ่งในหมู่คนทูลพระองค์ว่า "อาจารย์เจ้าข้า ขอสิ่งพี่ชายของข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกให้กับข้าพเจ้า "แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "บุตรช้อย ใครได้ตั้งเราให้เป็นตุลาการ หรือเป็นผู้แบ่งมรดกให้ท่าน" แล้วพระองค์จึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "จงระวังและเว้นเสียจากการโลภทุกประการ เพราะว่าชีวิตของคนมิได้อยู่ในการที่มีของฟุ่มเฟือย" พระองค์จึงตรัสคำเปรียบข้อหนึ่งให้เขาฟังว่า "ไร่นาของเศรษฐีคนหนึ่งเกิดผลบริบูรณ์มาก เศรษฐีคนนั้นจึงคิดในใจว่า "เราจะทำอย่างไรดี เพราะว่าเราไม่มีที่ที่จะเก็บผลของเรา" เขาจึงคิดว่า "เราจะทำอย่างไรดี นี้ คือจะรื้อยุ้งฉางของเราเสียและจะสร้างใหม่ให้โตขึ้น แล้วเราจะรวบรวมข้าวและสมบัติทั้งหมดของเราไว้ที่นั่น แล้วเราจะว่าแก่จิตใจของเราว่า "จิตใจเอ๋ยเจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี จงอยู่สบาย กิน ดื่ม และรื่นเริงเถิด" แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า "โอ คนโง่ ในคืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้นั้นจะเป็นของใครเล่า" คนที่สำมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้ายกก็เป็นเช่นนั้นแหละ" ลูคา 12:13-21 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

พระธรรมตอนนี้คือคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่ให้นมนุษย์ระมัดระวังและละทิ้งความโลภ พระเยซูคริสต์ชี้ให้เห็นว่าชีวิตของคนไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งของที่มี การใช้จ่ายเงินที่ฟุ่มเฟือย ซึ่งพระเยซูคริสต์กำลังสอนพวกเขาให้เห็นว่าชีวิตสำคัญกว่าสิ่งของในโลกนี้ จากเรื่องราวของเศรษฐีโง่ของพระเยซูคริสต์ได้กล่าวถึง ทำให้เห็นว่าเขาเสียชีวิตและทรัพย์สมบัติก็ช่วยอะไรไม่ได้และท้ายที่สุดทรัพย์สินนั้นก็ต้องตกเป็นของคนอื่น (มาร์ติน และ บลัม, 2006)

พระเยซูคริสต์กล่าวในข้อที่ 20-21 ว่า “แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า ‘เจ้าคนโง่ คืนนี้ชีวิตของเจ้าจะถูกเรียกคืนจากเจ้า แล้วใครเล่าจะเป็นผู้ได้รับสิ่งที่เจ้าเตรียมไว้สำหรับตัวเอง?’ “ผู้ใดที่สะสมสิ่งของไว้สำหรับตน แต่มิได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้ายกก็เป็นเช่นนั้นแหละ ” (องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2000) พระเยซูคริสต์ทรงชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญคือท่าทีที่ถูกต้องในเรื่องของการเก็บเงิน ทรัพย์สินไม่ใช่เรื่องสำคัญมากเกินไปกว่าชีวิตและความสัมพันธ์กับพระเจ้า ชีวิตที่มีความสุข ชีวิตที่ดีไม่ขึ้นอยู่กับความมั่งคั่ง การเตรียมตัววางแผนชีวิตหลังเกษียณถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ แต่การเพิกเฉยต่อชีวิตหลังความตายถือว่าเป็นความหายนะอย่างยิ่ง การเตรียมตัวหลังเกษียณเพียงเพื่อการสะสมทรัพย์ไว้ให้เป็น

คนมั่งมี หรือเก็บออมไว้เพื่อซื้อรถหรือของราคาแพง พระเยซูคริสต์ตรัสว่าคนเหล่านี้ไม่ได้มั่งมีต่อพระพักตร์พระเจ้าเลย นอกจากนี้พระเยซูคริสต์ทรงทำนายบรรดาสาวกให้มีวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายอยู่ที่อาณาจักรของพระเจ้าและนำสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ ใช้เพื่อเป็นหนทางไปสู่ความมั่งคั่งต่อพระพักตร์พระเจ้า (องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต, 2000)

คนมั่งมีสำหรับพระเจ้าคือคนที่มีทรัพย์สินไม่ว่ามากหรือน้อย จะต้องใช้ทรัพย์สินเพื่อพระเจ้า โดยการเป็นพรไปสู่ผู้อื่นและเป็นประโยชน์ต่อพันธกิจของพระเจ้า พระเจ้ามุ่งหวังที่จะให้ประชากรของพระองค์ได้รับพระพร จนกลายเป็นชนชาติที่ได้รับพร เพื่อจะได้นำพระพรไปสู่คนอื่น ๆ ทั่วโลก มนุษย์ควรตระหนักอยู่เสมอว่าได้รับพระพรจากพระเจ้าและควรนำพระพรนั้นไปสู่ผู้อื่นต่อไป (ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ, 2012)

2.4 หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ เกี่ยวกับการเงิน

2.4.1 ฮาเวิร์ด เดย์ตัน

ฮาเวิร์ด เดย์ตัน (2015) ได้กล่าวในหนังสือ “เพิ่มค่าเงินคุณ” แปลโดยดانيเอล แสงวิชัย พ่อแม่ควรเป็นต้นแบบในการสอนลูกในการจัดการกับเงินตามวิถีทางของพระเจ้า ตามขั้นตอน 3 ข้อนี้

การเป็นแม่แบบ

เปาโลตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นแบบอย่าง ดังนั้นพ่อแม่ควรเป็นแบบให้ลูก เพื่อพวกเขาจะสามารถดูท่าทีของพ่อแม่ที่มีต่อเรื่องการเงิน พร้อมทั้งต้องเป็นแบบในการจัดการกับเรื่องเงินอย่างฉลาด 1 โครินธ์ 11:1 “ท่านทั้งหลายก็จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) เปาโลชี้ให้เห็นว่าการเป็นแบบอย่างนั้นสำคัญมากกว่าการพูด

การเป็นแม่บอก

พ่อแม่ควรบอกลูกหรือสอนว่าเพราะเหตุใดลูกจึงต้องมีการจัดการกับเงินที่เขาได้รับ ฉะฉานธรรมบัญญัติ 6:6-7 “และจงให้อภัยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และพวกท่านจงอุตสาหะสอนถ้อยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) การสั่งสอนให้ลูกอยู่ในวิถีของพระเจ้านั้นสำคัญ แต่ประสบการณ์จริงก็สำคัญด้วย

การเป็นแม่บท

พ่อแม่ควรให้ลูกมีบทเรียนเกี่ยวกับการจัดการกับการเงินของเขา ลูกควรได้รับโอกาสในการประยุกต์ใช้ในสิ่งที่เห็นและได้ยิน

สิ่งสำคัญที่สุดคือมุมมองที่มีต่อพระเจ้าคือตัวกำหนดการดำเนินชีวิต และการอธิบายส่วนของพระเจ้าที่เกี่ยวกับการเงินได้ดีที่สุดคือพระนามของพระองค์ที่เรียกว่า “องค์เจ้านาย” พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้พูดถึงเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรื่องเงินมีอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนของพระเจ้าและส่วนของมนุษย์ ส่วนของพระเจ้าที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้พูดถึงไว้ประกอบด้วย 3 ด้านคือ ความเป็นเจ้าของ การควบคุมและการจัดเตรียม

ความเป็นเจ้าของ

พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้อย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งสรรพ “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในนั้นเป็นของพระเจ้า ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” สดุดี 24:1 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) สิ่งสำคัญที่สุดคือเงินเป็นของพระเจ้า “เงินเป็นของเรา และทองคำเป็นของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” อีกรัก 2:8 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

การควบคุม

พระเจ้าทรงควบคุมทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น “ข้าแต่พระเจ้าความยิ่งใหญ่ ฤทธานุภาพ พระสิริชัยชนะและความโอ้อ่าตระการเป็นของพระองค์ และบรรดาสิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์ และในแผ่นดินโลก เป็นของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า ราชาอาณาจักรเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องเป็นจอมของสรรพสิ่ง ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติมาจากพระองค์ และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนือทุกสิ่ง ฤทธานุภาพและมหิทธิฤทธิ์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ที่จะทรงกระทำให้ใหญ่ยิ่งและประทานกำลังแก่ทั้งหมด” 1 พงศาวดาร 29:11-12 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

การจัดเตรียม

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะจัดเตรียมทุกอย่างให้กับเรา ปฐมกาล 24:14 ได้พูดถึงพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเตรียม (ยาห์เวห์อิเรห์)

ส่วนของพระเจ้าทำให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงช่วยเหลือมนุษย์ให้บรรลุถึงความพอใจคือการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมความต้องการ ไม่ใช่จัดเตรียมเพื่อตอบสนองความอยาก (Dayton, 2007) และพระองค์ทรงบอกให้พอใจเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง “แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้า ก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด” 1 ทิโมธี 6:8 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

พระเจ้าทรงเป็นองค์เจ้านาย ทรงเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่ง ทรงเป็นผู้ควบคุมทุกอย่างที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก ทรงเป็นผู้จัดเตรียม พระเจ้าทรงมอบหน้าที่และความรับผิดชอบให้กับมนุษย์คือการเป็นผู้อารักขา คอยจัดการและดูแลทรัพย์สินของพระเจ้า รวมไปถึงบรรดาภารกิจงานของพระเจ้าอีกด้วย พระเจ้าทรงมอบสิทธิอำนาจให้แก่ผู้อารักขาในพระธรรมสดุดี 8:6 “พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระหัตถ์กิจของพระองค์ พระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา” (สมาคม

พระคริสตธรรมไทย, 1971) และคุณสมบัติเดียวที่ผู้รักษาต้องมีคือ ความสัตย์ซื่อ “ฝ่ายผู้รักษาเหล่านั้นต้องเป็นคนที่ไว้วางใจได้ทุกคน” 1 โครินธ์ 4:2 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

2.4.2 ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ หน่อราช

ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ หน่อราช (2012, หน้า 1) ได้ให้มุมมองของการเงินหรือความมั่งคั่งไว้ในหนังสือรับพรเพื่อเป็นพรดังนี้ว่า “พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้ประชากรของพระองค์มีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง พระองค์ทรงปิตินดีในความมั่งคั่งของผู้รับใช้ของพระองค์” พระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ 8:18 “ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์สินสมบัตินี้ เพื่อว่าพระองค์จะทรงดำรงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน ดั่งวันนี้” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) เป็นพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานกำลังและฤทธิ์เดชแก่มนุษย์ เพื่อให้ทุกคนมีทรัพย์สินสมบัติ กล่าวคือพระเจ้าต้องการให้ประชากรมีทรัพย์สินสมบัติมั่งคั่ง พระธรรมสดุดี 35:27 “ขอให้บรรดาผู้ที่เห็นชอบในชัยชนะของข้าพระองค์โห่ร้องและยินดี และกล่าวอยู่เสมอว่า ‘พระเจ้าฉันใหญ่ยิ่งพระองค์ผู้ทรงปิตินดีในสวัสดิภาพของผู้รับใช้ของพระองค์’” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) คำว่า “สวัสดิภาพ” ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Prosperity” แปลว่าความมั่งคั่งหรือความเจริญรุ่งเรือง วัฒนธรรมของคริสตจักรยุคเก่าในสหรัฐอเมริกา นั้น ศิษยาภิบาลจะได้รับการอธิษฐานเผื่อจากคณะผู้ปกครองในทุก ๆ เช้าของวันอาทิตย์ว่า “ขอพระเจ้าทรงรักษาศิษยาภิบาลให้อยู่ในความบริสุทธิ์และความถ่อมใจต่อพระพักตร์พระเจ้า ส่วนข้าพระองค์ทั้งหลาย (บรรดาคณะผู้ปกครอง) จะรักษาศิษยาภิบาลไว้ในความยากจนเสมอไป” ทั้งนี้ด้วยเหตุผลว่าไม่ต้องการให้ศิษยาภิบาลครอบครองเงินทองมากเกินไปและจ่ายค่าตอบแทนศิษยาภิบาลน้อย ๆ จึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการรักษาทางของศิษยาภิบาลให้อยู่ในทางของพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระธรรมสดุดี 35:27 บอกอย่างชัดเจนว่า “...พระเจ้าทรงปิตินดีในความมั่งคั่งของผู้รับใช้ของพระองค์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

นอกจากนี้เปาโลยังชี้ถึงคำสอนที่เกี่ยวกับเงินในจดหมายที่เขียนถึงทิโมธีในพระธรรม 1 ทิโมธี 6:9-10 “ส่วนคนเหล่านั้น ที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเย้ายวน และติดบ่วงแล้วและในความปรารถนานานาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไปด้วยว่าการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

พระธรรมตอนนี้ชี้ให้เห็นถึงคำสอนของเปาโลที่แนะนำเกี่ยวกับท่าทีในใจ 3 อย่างที่สัมพันธ์กันในเรื่องของเงินคือ การอยากรวย การรักเงินทองและความโลภ คนที่อยู่ในท่าทีนี้จะตกอยู่ในวังวนของความล่อลวงและรักในเงินทอง ซึ่งการรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด เงินไม่สามารถทำให้มนุษย์เป็นคนดีหรือชั่วได้ เพราะเงินไม่มีความดีความชั่ว แต่ขึ้นอยู่กับเจตนาเจ้าของเงินในการใช้

เงินไปในทิศทางใดมากกว่า จะร้ายหรือจะดี เงินสะอาดหรือเงินไม่สะอาด ขึ้นอยู่กับท่าทีในใจเจ้าของเงินสำคัญที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่าความโลภไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าจนหรือรวย คนที่มีความมั่งคั่งจะมีความโลภมากกว่าคนที่ยากจน ความเป็นจริงแล้วความยากจนทำให้เกิดความโลภและความมั่งคั่งไม่ได้ทำให้คนมั่งมีหายจากความโลภได้ คนที่มีจิตใจรักเงินทองและตกเป็นทาสต่างหากที่แสวงหาและดิ้นรนเพื่อใช้ชีวิตอยู่เพื่อเงินทอง ดังนั้นการมีเงินทองมากไม่ได้แสดงว่าคน ๆ นั้นชั่วร้ายและการมีเงินทองน้อยไม่ได้แสดงว่าคน ๆ นั้นไม่มีความโลภเลย

จากคำสอนของเปาโลชี้ให้เห็นว่า คนที่มั่งคั่งไม่จำเป็นต้องมีเป้าหมายชีวิตในทิศทางที่ยากจน เพื่อนำพาตัวเองไปทางชอบธรรม เพียงแต่ว่าต้องไม่รักเงินทองหรือหมกมุ่นอยู่ในทรัพย์สินจนลืมพระเจ้าและอย่าให้ทรัพย์สินมีส่วนในชีวิตมากเกินไปจนกลายเป็นพระเจ้า แต่ต้องให้ความเชื่อ ความวางใจอยู่ในพระเจ้า เพราะพระเจ้าคือผู้ประทานทุกสิ่ง ดังคำสอนของเปาโลที่กล่าวไว้ใน 1 ทิโมธี 6:17-19 “สำหรับคนเหล่านั้นที่มั่งมีฝ่ายโลก จงกำชับเขาอย่าให้มีมานะทิฐิ หรือให้เขามุ่งหวังในทรัพย์ที่ไม่เที่ยง แต่จงหวังในพระเจ้าผู้ทรงประทานทุกสิ่ง เพื่อความสะอาดสบายของเรา จงกำชับให้เขากระทำความดี ให้กระทำความดีมาก ๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว อย่างนี้ จึงจะเป็นการวางรากฐานอันดีไว้สำหรับตนเองในภายหน้า เพื่อว่าเขาจะได้รับเอาชีวิต ซึ่งเป็นชีวิตอันแท้จริง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

คริสเตียนมีสิทธิในการใช้ชีวิตอย่างหรูหรา สะดวกสบาย เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานให้ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ควรแสวงหาและใช้ทั้งชีวิตเพื่อให้มีความมั่งคั่ง สำคัญที่สุดคือการยกเงินมาเป็นพระเจ้าในชีวิตคือสิ่งที่ไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อใดก็ตามที่ใช้ทั้งชีวิตดิ้นรนเพื่อเงิน จนไม่สามารถใช้เงินที่พระเจ้าประทานให้ เป็นประโยชน์แก่พันธกิจของพระเจ้าหรือเป็นพระพรแก่คนอื่นได้นอกจากการตอบสนองต่อความต้องการของตนเองและยึดถือว่าเงินทองคือพระเจ้า ถือว่าเป็นความคิดและการกระทำที่ไม่ฉลาด

“พระเยซูเพียงผู้เดียวที่มีฤทธิ์เดชที่จะหักทำลายข้อจำกัดของเรา ทรัพย์สินเพียงเล็กน้อยที่เรามีอยู่ให้เรานำมามอบไว้ในพระหัตถ์เพื่อให้พระองค์ทรงหักและปลดปล่อยเราจากข้อจำกัดของเรา” (ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ, 2012, หน้า 137)

พระเจ้าทรงมอบหมายงานให้มนุษย์เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์มอบหมายงานให้แก่บรรดาสาวก หลายครั้งที่มนุษย์มักเกิดความสงสัยในการอวยพรของพระเจ้า ในขณะที่สิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามใจปรารถนาและมองว่าพระเจ้าไม่อวยพระพรในงานที่ได้รับมอบหมาย ทุกอย่างถูกจำกัดทั้งงบประมาณและทรัพยากร พระเจ้าทรงมีบทเรียนผ่านสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับพระธรรมยอห์น 6:5-6 “พระเยซูทรงเงยพระพักตร์ทอดพระเนตรเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า "ทำอย่างไรเราจึงจะซื้ออาหารให้คนเหล่านี้กินได้" พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลอง

ใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่า พระองค์จะทรงกระทำประการใด” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระเยซูคริสต์ทรงทราบอยู่แล้วว่าพระองค์จะทำการใด ในขณะที่สถานการณ์ตกอยู่ในข้อจำกัดของมนุษย์ แต่พระเยซูคริสต์ทรงหาทางออกด้วยวิธีของพระเจ้า แต่ไม่ใช่การประทุษร้ายเหมือนในสมัยโมเสส พระเยซูคริสต์ทรงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อเป็นเครื่องมือของพระองค์ พระเยซูคริสต์ไม่ได้มองข้ามขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว หรือมองข้ามเงินทองหรือทรัพยากรที่น้อยนิดเพื่อทำการใหญ่ของพระเจ้า คริสเตียนไม่ควรมองข้ามสิ่งเล็กน้อยเช่นกัน ความจริงแล้วพระเจ้าทรงมอบของที่เล็กน้อยไว้ในคริสตจักรแล้ว เพื่อการอัศจรรย์ของพระองค์ เช่น คนยากจน เด็กเล็ก ๆ หรือหญิงหม้ายที่มีหัวใจพร้อมในงานของพระเจ้า แต่มนุษย์มักจะมองหาสิ่งใหญ่ ๆ คนรวย เพียงแค่ต้องการเงินจากเขา แต่ไม่เต็มใจให้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อพันธกิจของพระเจ้า

พระเจ้ามีพระประสงค์ให้มนุษย์วางแผนและจัดระเบียบการเงินส่วนตัวและครัวเรือนรวมถึงคริสตจักร เพื่อพระเจ้าจะอวยพระพรผ่านแผนและการจัดระเบียบนั้น นอกจากนี้พระเจ้าทรงประสงค์ให้มนุษย์ทุกคนอิมเช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงประทานขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวให้แก่ประชาชน พระเจ้าทรงให้มนุษย์ดูแลพระพรของพระเจ้า เพื่อจะเป็นพระพรแก่ผู้อื่น ส่วนพระเจ้าจะเล็งดูความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งกายและจิตวิญญาณเอง

2.4.3 เวนย์ กรูเต็ม

เงินคือสิ่งที่ดีงามและสามารถเปิดโอกาสให้มนุษย์ใช้มันเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ในขณะที่เดียวกันมันก็สามารถเปิดโอกาสให้มนุษย์ตกอยู่ในการล่อลวง เงินเป็นเพียงสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนและเป็นสื่อกลางที่นำไปสู่การขอบพระคุณพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง เงินไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของเงิน “เงินเป็นของเรา และทองคำเป็นของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” ฮักกัย 2:8 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) เงินทองเป็นสิ่งที่พระเจ้ามอบให้แก่มนุษย์เพื่อเป็นสื่อกลางให้มนุษย์สามารถถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านเงินทอง เงินเปิดโอกาสให้สามารถขอบพระคุณพระเจ้าผ่านการลงทุนหรือการบริหารเงินภายใต้สติปัญญาและการครอบครองของพระเจ้า เพราะเงินมาพร้อมกับอำนาจมากมาย จึงเป็นความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวงและคอยล่อลวงให้ทำผิดบาป คอยหันจิตใจให้ออกจากพระเจ้า ดังนั้นการบริหารเงินควรอยู่ภายใต้การครอบครองของพระเจ้า เพื่อความปลอดภัยและไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของเงิน (มอรา, มเบเว, มบูกัว, ไพเฟอร์, และ กรูเต็ม, 2020)

2.4.4 ทีโທີ เคลเลอร์

“เหตุฉะนั้นจงประหารโลกีย์วิสัยในตัวท่านเสีย มีการลวงประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ” โคโลสี 3:5 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระธรรมตอนนี้ชี้ให้เห็นว่าความโลภไม่ใช่แค่การกระทำเท่านั้น แต่หมายถึงการนับถือรูปเคารพ เงินสามารถสวมบทบาทพระเจ้าได้และทำให้ความสัมพันธ์กับเงินไม่ต่างจากการนมัสการเลย เงินสามารถทำให้จิตวิญญาณเสพติดได้ ซึ่งสิ่งเสพติดมักจะซ่อนความลับบางอย่างไว้ไม่ให้ผู้เสพรู้ความลับนั้นได้ จนทำให้มองไม่ออกว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดังนั้นรูปเคารพจึงพยายามส่งเสริมให้มนุษย์ทำลายความเชื่อที่ยกย่อง ทำร้ายตนเองและผู้อื่นเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ กล่าวคือหัวใจของมนุษย์คือโรงงานที่คอยผลิตรูปเคารพและรูปเคารพคือการเสพติดฝ่ายวิญญาณและนำไปสู่เส้นทางที่เลวร้าย (เคลเลอร์, 2020)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาเรื่อง ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย โดยภาพรวมของการกำหนดวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (Methodology) ที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดเป็นกระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการสร้างคริสตศาสนศาสตร์ตามหลักการของ (Grenz, 2000) ที่ถูกอ้างถึงในหนังสือของสาธัญญ์ บุญเกียรติ (2017) คริสตศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่ โดยแหล่งข้อมูลนี้จะถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลหลักในการทำวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งข้อมูลที่สำคัญคือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ และบริบทในปัจจุบัน

3.1 พระคริสตธรรมคัมภีร์

Stanley Grenz (2000) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Theology for the community of God ว่า สิ่งที่สำคัญอันดับแรกของการสร้างคริสตศาสนศาสตร์คือพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรทัดฐานหลักสำหรับ คริสตศาสนศาสตร์คือข้อความในพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ได้จารึกไว้ เพราะนักศาสนศาสตร์บางคนได้นำกระบวนการ สร้างคริสตศาสนศาสตร์ที่เป็นระบบ ได้ทำให้การตีความพระคัมภีร์นำไปสู่การสนับสนุนความคิดของพวกเขา

สาธัญญ์ บุญเกียรติ (2017: หน้า 24-25) ได้พูดถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ในหนังสือคริสตศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่ว่าพระคัมภีร์คือแหล่งข้อมูลหลักและสำคัญที่สุดในการสร้างคริสตศาสนศาสตร์ที่ดี ซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นพยานให้ตัวเองและเรียกร้องให้เกิดความเชื่อ หากตอบสนองต่อพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อ จะได้รับความเข้าใจเป็นรางวัล ทำให้เกิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ และจะพบความจริงสูงสุดของพระเจ้าผ่านทางพระคริสตธรรมคัมภีร์

2 ทิโมธี 3:16-17 “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอนการตักเตือนว่ากล่าวการปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” (สมาคมนิกายโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย, 1971) พระคริสตธรรมคัมภีร์คือแหล่งข้อมูลอันดับแรกที่สำคัญที่สุดในการสร้างคริสตศาสนศาสตร์ เพราะพระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า จึงเป็นแหล่งข้อมูลที่ไม่ได้มาจากงานเขียนของมนุษย์ แต่เป็นพระวจนะหรือคำสอนของพระเจ้าที่สำแดงความจริงสูงสุดของพระองค์แก่บรรดาประชาชนชาติ

งานวิจัยของนิธิวิทย์ โปธิ์ทอง (2562) ได้กล่าวว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ถือว่าเป็นมาตรฐานตรวจสอบคริสต์ศาสนศาสตร์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน คริสต์ศาสนศาสตร์ที่ดีจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์และความสอดคล้องระหว่างหลักคำสอนและความจริงในพระคริสตธรรมคัมภีร์ พร้อมทั้งประวัติศาสตร์แห่งความรอดที่ปรากฏในพระคริสตธรรมคัมภีร์อีกด้วย

ในการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยจึงเลือกศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ เพื่อสะท้อนให้เห็นหลักการตอบสนองที่มีต่อการเงินตามมุมมองของคริสต์ศาสนศาสตร์ เพื่อจะเข้าใจความจริงสูงสุดของพระเจ้าในประเด็นนี้ได้ อย่างครบถ้วน จำเป็นอย่างยิ่งต้องศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ พร้อมทั้งต้องศึกษาบริบทปัจจุบันในสังคมไทย เพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ที่สามารถตอบสนองต่อบริบทในสังคมได้อย่างเหมาะสม

3.2 หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ

หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ คือ มรดกทางคริสต์ศาสนศาสตร์ที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ปรากฏเป็นงานเขียน บทเพลง หลักข้อเชื่อ รูปแบบการปฏิบัติ คำสอน ศาสนพิธี วัฒนธรรม เป็นต้น (สาธัญญ์, 2017)

การศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ต้องคำนึงถึงแบบอย่างที่ดีและไม่ดี เพราะประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้เชื่อจะสามารถทำให้เราเห็นความเป็นมาของหลักคำสอนและการปฏิบัติที่ปรากฏขึ้น นอกจากนี้คำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ยังนำไปสู่การเชื่อมโยงคำสอนที่เป็นประโยชน์มาสู่การสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ในปัจจุบันอีกด้วย (นิธิวิทย์, 2562)

หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ต้องตั้งอยู่บนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพื่อว่าคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ จะถูกต้องตามหลักการของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพราะว่าการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ การอยู่บนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์ จะช่วยให้การนำหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ มาเชื่อมโยงกับการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ไม่ผิดเพี้ยนหรือบิดเบือนหลักความถูกต้องของพระคริสตธรรมคัมภีร์

การศึกษานี้จึงเลือกคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเงินของครัวเรือนหรือเศรษฐศาสตร์ของครัวเรือน เพื่อหาลักษณะเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าที่เหมาะสมในบริบทไทย

3.3 บริบทปัจจุบัน

การศึกษาบริบทปัจจุบันคือ การศึกษาสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย พร้อมทั้งคำนึงถึงอิทธิพลที่ส่งผลต่อบริบทปัจจุบันอีกด้วย เพื่อนำมาเกี่ยวข้องกับประเด็นทางศาสนศาสตร์ที่ศึกษา เช่น ค่านิยม วิถีชีวิต เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจประเทศไทย สภาพสังคมไทย สถานการณ์การเมือง โรคระบาด เป็นต้น

การสร้างคริสตศาสนศาสตร์ที่ดี ต้องนำไปสู่การปฏิบัติไม่ใช่งานทางวิชาการเท่านั้น สามารถตอบสนองต่อบริบทหรือสถานการณ์ปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ จากหนังสือของสาธัญญ บุญเกียรติ (2017) คริสตศาสนศาสตร์ใกล้ตัว หน้า 23 กล่าวว่า “คริสตศาสนศาสตร์ที่ดีไม่ได้หมายถึงผลงานของนักวิชาการที่ลึกซึ้งและไม่มีข้อบกพร่อง แต่คริสตศาสนศาสตร์ที่ดีคือ คริสตศาสนศาสตร์ที่ช่วยให้คริสเตียนมีหลักคำสอน การดำเนินชีวิตและการทำพันธกิจที่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า และตอบสนองต่อสถานการณ์รอบข้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

การศึกษานี้จึงเน้นบริบทปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์โลกที่ส่งผลต่อเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน เพื่อหาลักษณะการเงินที่ขัดแย้งและไม่ขัดแย้งต่อพระประสงค์ของพระเจ้า

3.4 สร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย

เมื่อทำการศึกษาแหล่งข้อมูลจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน พร้อมทั้งเอกสาร ผลงานทางวิชาการ บทความ ฯลฯ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย ที่มีรากฐานความจริงจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ พร้อมทั้งนำมาเชื่อมโยงกับหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผสมกับสถานการณ์และบริบทในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่กระบวนการตอบสนองต่อการเงินอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เพื่อให้คริสตศาสนศาสตร์มีชีวิตต้องนำไปสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ดีตามบริบท สังคมและสถานการณ์รอบข้างอีกด้วย (สาธัญญ, 2017)

ปัจจุบันนี้ โลกก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ในขณะที่มนุษย์กำลังวิ่งตามกระแสของโลกและตกเป็นทาส คริสตศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเงินหรือเศรษฐศาสตร์กำลังนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าและการตอบสนองต่อกระแสของโลก เพื่อส่งผลให้ครอบครัวมีวิถีชีวิตที่สามารถตอบสนองต่อการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในประเทศไทย รวมถึงบริบทและสถานการณ์ปัจจุบันในสังคมไทย ความจริงจากพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ นำมาสู่กระบวนการสร้างคริสตศาสนศาสตร์ดังนี้

4.1 สาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของครัวเรือนไทย

จากการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน พบว่าสาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของครัวเรือนไทยมีอย่างน้อย 4 ประการดังนี้

1. ครัวเรือนขาดความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจจุลภาค (ครอบครัว)
2. ระบบเศรษฐกิจไทยพึ่งพาระบบเศรษฐกิจโลกมากเกินไป
3. เศรษฐกิจไทยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือน
4. พฤติกรรมของครัวเรือนไทยที่ใช้จ่ายอย่างประมาท

4.1.1 ครัวเรือนขาดความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจจุลภาค (ครอบครัว)

จากการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลพบว่าครัวเรือนไทยไม่สามารถบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อตอบสนองความต้องการที่มีอย่างไม่จำกัดได้ โดยปกติแล้วครัวเรือนไทยจะเน้นในส่วนของรายรับและรายจ่ายมากกว่า การเก็บออมและการลงทุน เป็นรูปแบบของการใช้จ่ายตลอดทั้งเดือนและนำเงินที่เหลือมาเก็บออม ทำให้ครัวเรือนอยู่ในสถานะการเงินที่เสี่ยง เนื่องจากไม่มีเงินสำรองที่จะสามารถใช้จ่ายยามวิกฤต เมื่อสถานะการเงินครัวเรือนตกอยู่ในสภาวะวิกฤตโดยไม่มีเงินสำรองหรือน้อย นำไปสู่กระบวนการติดหนี้สิน เมื่อใดก็ตามที่ครัวเรือนตกอยู่ในสภาวะติดหนี้สินทำให้การเงินติดขัด เพราะต้องคำนึงถึงหนี้สินที่ต้องจ่ายเป็นอันดับแรก เมื่อเกิดกระบวนการแบบนี้เกิดขึ้นทำให้ครัวเรือนขาดเงินออมไปในระยะยาว ผวนกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดทำให้ครัวเรือนเกิดสภาวะหนี้บาน จนสุดท้ายครัวเรือนต้องติดอยู่ในวังวนของการเป็นหนี้ เพราะว่าขาดการบริหารการเงินครัวเรือนอย่างถูกต้อง (Marketing, 2008)

นอกจากครัวเรือนไม่มีการบริหารทรัพยากรการเงินอย่างถูกต้อง กลับพบว่าครัวเรือนยังสืบทอดคำสอนเกี่ยวกับการบริหารการเงินแบบผิด ๆ อีกด้วย เช่น เรียนให้สูง ๆ เพื่อจะมีหน้าที่การทำงานที่ดีจะสามารถหาเงินได้เยอะ ๆ ไม่มีหนี้สินไม่มีหน้าตาทางสังคม เงินบันดาลทุกสิ่ง เงินคือพระเจ้า เงิน

ทองเป็นของหายาก ต้องทำงานหนักเพื่อเงิน ฯลฯ พร้อมทั้งในอดีตและปัจจุบันแทบจะไม่มีการสอนเกี่ยวกับระบบการเงินหรือการบริหารการเงินส่วนตัวเลย ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ครัวเรือนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่มีการปลูกฝังคนรุ่นหลังให้มีการจัดการหรือการบริหารเงินอย่างถูกต้องตามหลักเศรษฐศาสตร์ และทำให้ครัวเรือนเกิดปัญหาทางการเงิน โดยเฉพาะการติดหนี้ (มณฑานี, 2550)

การลงทุนของครัวเรือนไทยมักจะใช้เงินของคนอื่นในการลงทุน นั่นคือการกู้ยืมเงิน เพื่อการลงทุนทำธุรกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจระดับไหนมักจะเริ่มต้นด้วยการกู้เงินมาลงทุน หากบริหารจัดการและปลดหนี้ได้ ไม่ถือว่าเป็นปัญหา แต่บริหารจัดการไม่ได้ย่อมนำมาสู่ปัญหาด้านการเงินแน่นอน นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจุบันสถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืมเงินมีแนวทางให้ผู้กู้สามารถเลือกได้ว่าจะใช้แนวทางใดในการชำระหนี้ กล่าวคือระบบการเงินในปัจจุบันส่งเสริมให้สังคมไทยกู้เงินเพิ่มมากขึ้นหรือส่งเสริมให้คนไทยติดนิสัยการเป็นหนี้ (สรา, ภวานิศร์, และ วิริยะ ดำรงค์ศิริ, 2015)

5 ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจไทยอยู่สภาวะซบเซาและมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ขณะเดียวกันเศรษฐกิจในช่วงปี 2562-2563 พื้นตัวขึ้นจากเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติพากันไปยังสถานที่ต่าง ๆ ผู้คนออกมาทำธุรกิจมากขึ้น ค่าขายทั้งของกินและของใช้ต่าง ๆ สร้างสถานที่ท่องเที่ยว ลงทุนกับธุรกิจเพิ่มมากขึ้นและเศรษฐกิจกำลังฟื้นตัวขึ้นอย่างมากมา จนกระทั่งการมาเยือนของโรคระบาดไวรัสโควิด 19 ทำให้วงการเศรษฐกิจทั่วโลกสั่นคลอน เมื่อโรคเข้าสู่ประเทศไทยรัฐบาลประกาศภาวะฉุกเฉินยกระดับมาตรการป้องกันโรคระบาดไวรัสโควิด 19 ทำให้ทุกคนต้องกักตัวอยู่แต่ในบ้าน ส่งผลให้เศรษฐกิจซบเซากว่าเดิมจนกระทั่งบรรดาห้างร้านทยอยปิดตัวลงสถานที่ท่องเที่ยว ร้านค้า ตลาดนัด ฯลฯ ต่างปิดตัวลงอย่างรวดเร็ว ทุกภาคส่วนได้รับความเดือดร้อนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะธุรกิจค้าขายที่ลงทุนกับการซื้อของมาขายหรืออาหารสด ไม่สามารถนำไปขายได้ จึงนำไปสู่สภาวะวิกฤตทางการเงินของครัวเรือน (Marketing, 2008)

4.1.2 ระบบเศรษฐกิจไทยพึ่งพาเศรษฐกิจโลกมากเกินไป

เนื่องจากกลไกการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจเอื้อประโยชน์ต่อกันเป็นเครือข่ายคือ ด้านครัวเรือนซื้อสินค้าจากด้านธุรกิจ ด้านธุรกิจใช้แรงงานจากด้านครัวเรือน ด้านรัฐบาลเก็บภาษีจากด้านธุรกิจ และคอยกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้นโยบายเป็นตัวหลักในการขับเคลื่อนผ่านแผนงบประมาณประจำปี เมื่อสิ้นสุดแผนงบประมาณรัฐบาลจะประเมินผลหรือสรุปงบประมาณรายรับรายจ่ายหรือเรียกว่า (GDP) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความพัฒนาของเศรษฐกิจ ซึ่งในปี 2561 ผลปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยรายจ่ายภายในประเทศ 49% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและค่าเฉลี่ยรายจ่ายเพื่อนำเข้าส่งออกของประเทศไทย 123% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Moneybuffalo, 2014) ด้วยเหตุนี้ชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยพึ่งพาเศรษฐกิจโลกเป็นหลัก จึงส่งผลให้เศรษฐกิจโลกมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจภายในประเทศค่อนข้างมากหากเศรษฐกิจโลกเติบโตจะส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศเติบโตด้วยในทางกลับกันหากเศรษฐกิจโลกถดถอยจะส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศถดถอยด้วยเช่นกัน

ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลว่าเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย สถานะเศรษฐกิจไทยจึงอยู่บนความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งปัจจุบันเห็นได้ชัดว่าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองภาวะวิกฤตของตลาดโลกหรือโรคระบาดต่าง ๆ โดยเฉพาะไวรัสโควิด 19 เศรษฐกิจถูกกระทบอย่างหนักและทำให้แต่ละประเทศอยู่ในขั้นวิกฤตทางเศรษฐกิจ

4.1.3 เศรษฐกิจไทยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือน

กลไกการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจส่วนสำคัญอันดับแรกของประเทศคือด้านครัวเรือน เมื่อใดก็ตามเศรษฐกิจด้านครัวเรือนไม่สามารถขับเคลื่อนได้ ส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศถดถอยลง ซึ่งในปัจจุบันเศรษฐกิจภายในประเทศได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกและเผชิญวิกฤตโรคระบาดไวรัสโควิด 19 ส่งผลให้เศรษฐกิจครัวเรือนไทยไม่สามารถขับเคลื่อนได้อย่างที่ควรจะเป็น ไม่เพียงแต่ผลกระทบจากเศรษฐกิจไทยเท่านั้น ยังรวมไปถึงปัญหาเดิมที่ครัวเรือนไทยประสบอยู่คือปัญหาหนี้สิน ปัญหาการออมเงิน การใช้จ่ายที่เกินตัว การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง จึงส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจถดถอยอย่างต่อเนื่อง เมื่อสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น คนไทยจึงไม่สามารถรับมือกับวิกฤตได้อย่างทันที่ ทำให้บรรดาบริษัทต้องปลดพนักงานออกอย่างกะทันหัน คนตกงาน สืบเนื่องจากเศรษฐกิจที่ถดถอย (Moneybuffalo, 2014)

เนื่องจากเศรษฐกิจครัวเรือนได้รับผลกระทบโดยตรงจากเศรษฐกิจไทย ทำให้คนไทยหาทางออกด้วยตนเอง ซึ่งทางออกส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นฐานความเข้าใจที่ผิดหรือเข้าใจระบบแต่ไม่สามารถทำตามระบบได้ มุ่งเน้นแต่การหารายได้ให้เพิ่มมากขึ้น (สรา, ภาวนิศร์, และ วิริยะ ดำรงค์ศิริ, 2015) โดยการลงทุนในช่วงเศรษฐกิจที่ซบเซาเพื่อหาเงินให้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ เมื่อคำนวณรายรับรายจ่ายพบว่ารายรับน้อยลงและรายจ่ายคงเดิม เงินออมไม่เพียงพอ หนี้สินเพิ่มขึ้น เพราะเศรษฐกิจที่ซบเซาผนวกกับโรคระบาดที่เกิดขึ้น จึงเกิดวัฏจักรของการเงินขาดสภาพคล่อง มีหนี้สินต้องหาเงินมาใช้หนี้ด้วยการลงทุนหรือทำงาน พอลงทุนหรือทำงานในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจซบเซา รายรับลดน้อยลง รายจ่ายเท่าเดิม เงินออมไม่มีเก็บ พอเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ธุรกิจขาดทุน บริษัทปลดพนักงาน คนตกงาน หนี้สินเพิ่มขึ้น หาเงินชำระหนี้ ทำงานหนักขึ้น นี่คือวัฏจักรที่คนไทยเผชิญมาตลอด (Marketing, 2008)

4.1.4 พฤติกรรมของครัวเรือนไทยที่ใช้จ่ายอย่างประมาท

เนื่องจากปัจจุบันครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวยหรือปานกลางส่วนใหญ่ ปลูกฝังลูกให้มินิสัยชอบใช้เงินในการแก้ไขปัญหา เด็กจึงเติบโตมาโดยไม่จำเป็นต้องกังวลเรื่องเงิน ไม่ต้องหารายได้ด้วยตนเอง หรือช่วยเหลือครอบครัว ไม่จำเป็นต้องออมเงินเพื่อเรียนต่อและใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยและส่งผลให้เด็กติดนิสัยเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จึงเกิดปัญหาตามมา นอกจากนี้ยังพบว่าครอบครัวบางครอบครัวยังส่งเสริมและสนับสนุนให้ลูก ๆ ใช้จ่ายเงินเกินความจำเป็นและทำให้พวกเขาไม่มีเงินใช้ในช่วยวัยเกษียณ

เพราะไม่ได้เรียนรู้การออมเงิน ไม่เข้าใจระบบเงินการวางแผนการเงินตั้งแต่เด็ก รวมถึงไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องการเงินอีกด้วย ในปัจจุบันการก้าวหน้าของเทคโนโลยีพัฒนาเป็นอย่างมาก ทั้งสื่อสังคมออนไลน์ สินค้าออนไลน์ โฆษณาที่น่าดึงดูด ทำให้คนไทยที่ขาดการยับยั้งชั่งใจในการใช้เงินจนตกเป็นเหยื่อของการตลาด ส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายในส่วนที่ไม่จำเป็นเพิ่มมากขึ้น คริวเรือนไทยจึงไม่สามารถบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่มีอย่างไม่จำกัดได้ กล่าวคือใช้จ่ายตามความต้องการเกินกว่าทรัพยากรที่มีอยู่และส่วนใหญ่มักจะนำเงินในอนาคตมาใช้จ่าย บัตรเครดิตชี้ให้เห็นชัดเจนว่าเป็นการนำเงินอนาคตมาใช้ พอครบกำหนดจ่ายค่าบัตรเครดิตก็ต้องชำระหนี้สินตามที่ใช้จ่ายไป หากความต้องการที่เกินตัวส่งผลให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่สามารถชำระหนี้บัตรเครดิตได้แน่นอน นอกจากนี้ระบบเศรษฐกิจไทยมีการแข่งขันทางธุรกิจเพิ่มมากขึ้น จึงมีนโยบายให้ลูกค้ามีของใช้ก่อนแล้วค่อยผ่อนทีหลัง ส่งผลจากโปรโมชั่นต่าง ๆ ผ่อน 0% เพราะการแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้นและการเปิดกว้างของสถาบันการเงินต่าง ๆ ทำให้สังคมไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมแห่งเครดิต ดังนั้นคนไทยจึงมีพฤติกรรมการใช้จ่ายที่ประมาทจนกลายเป็นหนี้ (สรา, ภาวนิศรี, และ วิริยะ ดำรงค์ศิริ, 2015)

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นต้นเหตุของปัญหาการเงินคริวเรือนไทยในปัจจุบัน ซึ่งสาเหตุหลักของปัญหานี้เกิดจากพฤติกรรมของคริวเรือนไทยที่มีความประมาทในการใช้จ่าย เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจส่งผลให้คริวเรือนไทยเป็นหนี้เพิ่มมากขึ้น เป็นหนี้เร็วและไม่สามารถปลดหนี้จนเกิดสถานะหนี้บาน พร้อมทั้งได้รับผลกระทบจากกระแสเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอีกด้วย

4.2 การสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของคริวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน หลักคำสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์และสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของคริวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทไทยดังนี้

1. เงินเป็นของพระเจ้า ไม่ใช่เงินคือพระเจ้า
2. คริสเตียนควรอยู่เหนืออำนาจของเงิน ไม่ใช่อยู่ใต้อำนาจของเงิน
3. คริสเตียนควรมีความพอใจในพระเจ้า
4. คริสเตียนควรเป็นผู้รักษาที่ดีในเรื่องการเงิน

4.2.1 เงินเป็นของพระเจ้า ไม่ใช่เงินคือพระเจ้า

อดีตกาลนานมาแล้วที่เงินได้ถือกำเนิดมาโดยการผลิตด้วยน้ำมือของมนุษย์เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน มนุษย์ก็ดำเนินชีวิตกับเงินมาตั้งแต่นั้นและถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตไปแล้ว จน

บางคนสามารถอดอาหารได้ แต่ขาดเงินไม่ได้ เงินคือตัวแปรสำคัญของมนุษยชาติเพราะเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน เป็นเครื่องวัดมูลค่าสิ่งของ เป็นมาตรฐานการชำระหนี้ เป็นเครื่องรักษามูลค่า เป็นตัวชี้วัดฐานะของแต่ละบุคคล แต่ละประเทศ นอกจากนี้เงินยังมีคุณค่าอยู่ 2 ปัจจัยคือภายนอกและภายใน ภายนอกคือตัวกำหนดค่าสกุลเงินของประเทศนั้น ๆ ส่วนภายในคืออำนาจการซื้อขาย ด้วยเหตุนี้เองเงินจึงมีส่วนสำคัญมากและส่งผลให้แต่ละประเทศอีกด้วย

คำกล่าวที่ว่า “เงินคือพระเจ้า” จึงเป็นภาพลักษณ์ที่ชัดเจนมาก ไม่ว่าจะทำอะไรเงินมักจะเข้ามามีส่วนสำคัญอยู่เสมอ อำนาจของเงินสามารถเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินได้ ลงทุนให้เกิดกำไรได้ เงินซื้อสิ่งที่ต้องการได้ เงินเป็นตัวบ่งบอกถึงความมั่งคั่งได้ เงินทำให้คนทำงานหนักและยอมแลกชีวิตเพื่อได้สิ่งที่ต้องการ เงินทำให้คนมีงานทำ เงินเพิ่มมูลค่าคน เงินสร้างความก้าวหน้า เงินทำให้คนเกิดความรู้สึก สิ่งเหล่านี้คือความต้องการของมนุษย์ที่อยากได้อะไรก็มี ในขณะที่เดียวกันเงินไม่สามารถเติมเต็มความสุขได้ เงินซื้อเวลาเพิ่มไม่ได้ เงินสามารถสวมบทบาทพระเจ้าและทำให้จิตวิญญาณเสพติดเงินจนทำให้มนุษย์ไม่สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดถูกหรือผิด ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงยกฐานะเงินให้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

ในมุมมองของมนุษย์เงินคือพระเจ้า แต่พวกเขาลืมไปว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานเงินให้แก่พวกเขา พระธรรมฮักกัย 2:8 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “เงินเป็นของเราและทองคำก็เป็นของเรา” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระธรรมสดุดี 24:1 ได้กล่าวถึงพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งสารพัด “แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในนั้นเป็นของพระเจ้า ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของเงินทองและเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งบนโลกนี้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่มีความมั่งคั่งและต้องการที่จะให้ประชากรของพระองค์มีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง พระองค์ทรงปิติยินดีในความมั่งคั่งของผู้รับใช้ของพระองค์ มนุษย์ไม่ควรลืมความสำคัญในข้อนี้ไป เงินเป็นของพระเจ้าไม่ใช่เงินคือพระเจ้า

กษัตริย์ซาโลมอนถือได้ว่าเป็นผู้ที่ทรงอำนาจและรุ่งเรืองมั่งคั่งมากที่สุด จากการบันทึกไว้ในพระธรรมปัญญาจารย์ พบหลักฐานว่ากษัตริย์ซาโลมอนคือกษัตริย์ที่เรืองอำนาจมากที่สุด มาจากเชื้อสายดาวิด มีสติปัญญามากกว่าใคร ๆ คิดทำแต่การใหญ่ มีข้าทาสบริวารมากมาย มีบรรดาสัตว์เลี้ยงทั้งฝูงแกะและฝูงโค มีความมั่งคั่งและมีฮาเริ่มขนาดใหญ่ ด้วยเหตุนี้กษัตริย์ซาโลมอนจึงเป็นกษัตริย์ที่เรืองอำนาจและเป็นที่ยอมรับของคนอิสราเอลรวมไปถึงบรรดาคนต่างชาติอีกด้วย จึงไม่แปลกที่ในยุคสมัยนั้นกษัตริย์ซาโลมอนมีความมั่งคั่งและเป็นที่ยอมรับมากที่สุด จนถึงปัจจุบัน แม้ยุคสมัยจะเปลี่ยนไปกษัตริย์ซาโลมอนยังคงเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้ที่เรืองอำนาจและมั่งคั่งที่สุด

จากหลักฐานข้างต้นเชื่อว่ากษัตริย์ซาโลมอนคือผู้เขียนพระธรรมปัญญาจารย์และมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้ค้นหาเป้าหมายของชีวิตและตั้งคำถามกับตัวเองว่า “อยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร” งานเขียนและชีวิตของกษัตริย์ซาโลมอนเป็นสิ่งที่สวนทางกันอย่างสิ้นเชิง ชีวิตที่เต็มไปด้วย

ความมั่งคั่ง สะดวกสบาย ความหรูหรา อำนาจ ชื่อเสียง เงินทอง มนุษย์ทุกคนล้วนแต่แสวงหาสิ่งเหล่านี้ แต่งานเขียนกลับพูดถึงความไม่แน่นอนของชีวิต ความไม่ยั่งยืนของสิ่งเหล่านี้ เป็นเพราะเหตุใด? กษัตริย์ซาโลมอนจึงพูดถึงสิ่งที่สวนทางกับชีวิตของตนเอง

พระธรรมปัญญาจารย์บทที่ 5 ทำให้เห็นว่ากษัตริย์ซาโลมอนได้พบความจริงของความมั่งคั่งที่แท้จริง กษัตริย์ซาโลมอนค้นพบว่าความร่ำรวยคือความไม่แน่นอนหรือมักจะพบคำว่า “อนิจจัง” กษัตริย์ซาโลมอนค้นพบอีกว่าความต้องการของมนุษย์มีอยู่อย่างไม่จำกัดหรือเรียกว่าไม่เคยพอใจในสิ่งที่ตนเองมีเลย จึงเป็นเหตุผลที่กษัตริย์ซาโลมอนบันทึกว่า “คนรักเงินย่อมไม่อิมเงิน” เพราะคนรักเงินจะไม่สามารถพบความสุขจากเงินตามที่ตนเองคาดหวังเอาไว้ นอกจากนี้การรักเงินยังนำพาไปสู่ความโลภอีกด้วย กษัตริย์ซาโลมอนพยายามชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าคือผู้ประทานทรัพย์สินให้มนุษย์เป็นของขวัญเพื่อเป็นเครื่องมือที่นำพาไปสู่ความชื่นชมยินดีในพระเจ้า ไม่ใช่เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความลุ่มหลงในทรัพย์สินเงินทอง กษัตริย์ซาโลมอนคือผู้ที่มีทรัพย์สินเงินทองมากมายและเคยตกอยู่ในความลุ่มหลง จึงพยายามแนะนำให้มนุษย์ควรตระหนักถึงผู้ให้มากกว่าของที่ได้รับ กล่าวคือควรรักพระเจ้ามากกว่าเงิน ควรตระหนักถึงพระเจ้าผู้ประทานความมั่งคั่งให้มากกว่าการตกอยู่ในอำนาจของทรัพย์สินเงินทองและควรพอใจในสิ่งที่มีอยู่เพราะพระเจ้าประทานสิ่งที่จำเป็นให้แล้ว

พระธรรมปัญญาจารย์ 6:1-12 เป็นความพยายามของกษัตริย์ซาโลมอนที่จะชี้ให้เห็นว่าทุกอย่างที่หามาจะไร้ความหมายหากเอาติดตัวไปด้วยไม่ได้หลังจากตายแล้ว เนื่องจากกษัตริย์ซาโลมอนมองเห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่และรวมถึงตัวของกษัตริย์ซาโลมอนเองก็พยายามใช้ทั้งชีวิตเพื่อทำงานหนักหาเงินและสะสม หวังว่าจะใช้ชีวิตให้มีความสุขสบายและยืดชีวิตให้ยาวขึ้น พยายามรักษาสุขภาพภายนอกของตนเองอย่างดี จนลืมเวลาและทรัพย์สินที่อยู่ในฝ่ายจิตวิญญาณ ความจริงที่ทุกคนค้นพบคือมนุษย์ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร? ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าจะตายวันไหน มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้อนาคต กษัตริย์ซาโลมอนพยายามบอกสิ่งที่มนุษย์ควรทำที่สุดคือการดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้าในแต่ละวันอย่างคุ่มค่า วางแผนเป้าหมายของชีวิตไม่ใช่เพื่ออนาคตแต่ควรมุ่งเน้นไปที่พระเจ้าเพื่อพระเจ้าจะสามารถช่วยให้แผนนั้นสำเร็จตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่คนส่วนใหญ่พยายามใช้ชีวิตของตนเองมุ่งเน้นไปที่อนาคตของตนเอง ฝันถึงสิ่งที่ต้องการ คิดถึงความสบายช่วงบั้นปลายของชีวิต จนลืมว่ามนุษย์ต้องตายและล้มเตรียมตัวเข้าสู่ช่วงชีวิตหลังความตาย

สุดท้ายกษัตริย์ซาโลมอนได้สรุปมุมมองที่เกี่ยวกับการเงิน ความมั่งคั่งและความรุ่งเรืองผ่านชีวิตของตนเองไว้ว่า ความร่ำรวยไม่ใช่สิ่งที่ดีเสมอไปและความทุกข์ก็ไม่ใช่ว่าเลวร้ายด้วยเช่นกัน มนุษย์ควรให้ความสำคัญกับผู้ให้ นั่นคือพระเจ้าผู้ประทานสิ่งดี ถ้าหากมนุษย์ใช้ชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์ มนุษย์จะเกิดความพึงพอใจในความเป็นอยู่ของตนเอง เช่นเดียวกับกษัตริย์ซาโลมอนซึ่งเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดและใช้ชีวิตอย่างบ้าคลั่งในทรัพย์สินเงินทอง กลับพบว่าทรัพย์สินเงินทองมากมาย

เหล่านั้นไม่เคยเติมเต็มความต้องการของตัวเองเลย กษัตริย์ซาโลมอนจึงสรุปว่า “คนรักเงินย่อมไม่มีเงินและคนรักสมบัติไม่รู้จักอ้อมกำไร นี่ก็อนิจจังด้วย” ปัญญาจารย์ 5:10 (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

4.2.2 คริสเตียนควรอยู่เหนืออำนาจของเงิน ไม่ใช่อยู่ใต้อำนาจของเงิน

จากคำสอนของเปาโลที่เขียนใน 1 ทิโมธี 6:9-10 “ส่วนคนเหล่านั้น ที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเฝ้าหวง และติดบ่วงแร้วและในความปรารถนานานาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไปด้วยว่าการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งมวล และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) ซึ่งให้เห็นว่ามนุษย์ตกอยู่ในอำนาจของเงินด้วยท่าทีในใจคือ อยากรวย การรักเงินทองและความโลภ ซึ่งทำให้มนุษย์ตกอยู่บ่วงแร้วภายใต้อำนาจเงิน เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ยกย่องให้เงินเป็นพระเจ้า พวกเขาจะตกอยู่ในอำนาจของมัน ซึ่งความเป็นจริงแล้วเงินไม่สามารถทำให้มนุษย์เป็นคนดีหรือชั่วได้ เพราะเงินไม่มีความดีหรือความชั่ว เพียงแต่ว่าเจตนาและท่าทีในใจของมนุษย์เท่านั้นที่จะเป็นตัวกำหนดร้ายดี และความโลภไม่ได้ขึ้นอยู่กับความจนหรือความรวย ความยากจนทำให้เกิดความโลภและความรวยทำให้คนไม่หายจากความโลภ การมีเงินทองมากไม่ได้หมายความว่าคนนั้นชั่วร้ายและการมีเงินทองน้อยก็ไม่ได้หมายความว่าคนนั้นมีความโลภ ขึ้นอยู่กับว่าคน ๆ นั้นมีท่าทีอย่างไรในจิตใจ

คำสอนของเปาโลยังพูดต่อไปในข้อที่ 17-19 “สำหรับคนเหล่านั้นที่มั่งมีฝ่ายโลก จงกำชับเขาอย่าให้มีมานะทิฐิ หรือให้เขามุ่งหวังในทรัพย์ที่ไม่เที่ยง แต่จงหวังในพระเจ้าผู้ทรงประทานทุกสิ่ง เพื่อความสะดอกสบายของเรา จงกำชับให้เขากระทำดี ให้กระทำดีมากๆ ให้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และไม่เห็นแก่ตัว อย่างนี้ จึงจะเป็นการวางรากฐานอันดีไว้สำหรับตนเองในภายหน้า เพื่อว่าเขาจะได้รับเอาชีวิต ซึ่งเป็นชีวิตอันแท้จริง” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) กล่าวคือทุกคนต้องไม่รักเงินทอง ไม่อยู่ในอำนาจของทรัพย์สิน จนลืมนึกว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานให้ ไม่ให้ทรัพย์สินเงินทองมีอำนาจอยู่เหนือชีวิตมากเกินไปจนกลายเป็นพระเจ้า แต่ต้องให้ความเชื่อ ความไว้วางใจในพระเจ้าอยู่ในพระเจ้า เพราะพระเจ้าคือผู้ประทานทุกสิ่ง

เงินคือสิ่งที่ดีงามและเป็นสื่อกลางให้มนุษย์ใช้เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า แต่ในเวลาเดียวกันเงินก็เป็นช่องทางที่นำมนุษย์ไปสู่การทดลอง อย่างที่กล่าวมาข้างต้นว่าเงินเป็นของพระเจ้าที่มอบให้มนุษย์ใช้เพื่องานของพระเจ้าและสามารถขอบพระคุณพระเจ้าผ่านเงินทองเหล่านั้นได้ เงินมาพร้อมกับอำนาจมากมายเกินกว่าที่มนุษย์จะสามารถรับมือได้ จึงเป็นต้นเหตุที่มนุษย์ควรมอบการบริหารเงินไว้ภายใต้การครอบครองของพระเจ้าที่จะคอยชี้แนะไม่ให้ไปสู่หนทางแห่งการล่อลวง และที่สำคัญมนุษย์จะได้ไม่ตกอยู่ในอำนาจของเงินตรา

4.2.3 คริสเตียนควรมีความพอใจในพระเจ้า

“ไม่มีหนี้ ไม่มีหน้า” คำกล่าวนี้มีอิทธิพลต่อคนไทยในยุคสมัยหนึ่งและส่งผลกระทบต่อมายังปัจจุบันอย่างชัดเจน คนไทยเป็นหนี้เพิ่มขึ้น 2.6% ภายในระยะเวลา 2 ปี (2560-2562) ในขณะที่เดียวกันคนไทยไม่มีการออมเงินถึง 43% ภายในระยะเวลา 6 ปี (2556-2560) (Marketing, 2008) คนไทยคุ้นเคยกับการใช้เงินคนอื่นมากกว่าเงินตัวเอง พร้อมทั้งไม่มีกั้นชนทางการเงินคือครัวเรือนไทยมีทรัพย์สินทางการเงินไม่พอกับค่าใช้จ่าย ในช่วงเวลาที่สภาวะทางการเงินมีความเสี่ยงสูง

ปัจจุบันประเทศไทยเผชิญปัญหาด้านการเงินสูง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโควิด 19 ทำให้เศรษฐกิจภาคครัวเรือนซบเซาและมีความเปราะบางสูง ทำให้ครัวเรือนไทยประสบปัญหาทางด้านการเงิน ไม่มีเงินออม กั้นชนทางการเงินหรือเงินฉุกเฉินไม่พอจ่าย หนี้สินเพิ่มขึ้นและบานปลาย ส่งผลให้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเยียวยาและประคับประคองกลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้น้อยลง

จากสถิติของ Household Socio-Economic Survey ที่ได้ทำการสำรวจพบว่าครัวเรือนไทยในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (2552-2562) รายได้ครัวเรือนลดลงในช่วงปลายปี 2562 (Marketing, 2008) สาเหตุมาจากอัตราจ้างคนงานลดลง กิจการและธุรกิจทั้งในและนอกภาคเกษตรลดลงและอึดตัว หนี้สินเพิ่มมากขึ้น รายจ่ายในหมวดอื่น ๆ ลดลง ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจซบเซา เช่น ภาคการท่องเที่ยว สถานบันเทิง เป็นต้น การเก็บออมเงินลดลงพร้อมทั้งความเปราะบางทางการเงินสูงขึ้น รัฐบาลคอยอุ้มภาคครัวเรือนที่มีรายได้น้อยเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยเผชิญสภาวะวิกฤตทางการเงินสูง โดยเฉพาะภาคครัวเรือน ผนวกกับการระบาดของไวรัสโควิด 19 ครัวเรือนไทยจึงไม่สามารถช่วยเหลือตนเองให้รอดจากวิกฤตไปได้อย่างราบรื่น ทำได้เพียงประคับประคองและแก้ไขเฉพาะหน้าในระยะสั้นเท่านั้น ส่วนระยะยาวไม่สามารถทำได้ เพราะปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและโรคระบาด

นอกจากนี้ยังมีสุภาชิตไทยที่ทำให้เห็นมุมมองของคนไทยที่มีต่อการเงินคือ “เห็นข้างขึ้น ขี้ตามข้าง” อยากรวย การรักเงินและความโลภเห็นได้จากสุภาชิตนี้ มนุษย์ล้วนมีความอิจฉาและการแข่งขันสูง ซึ่งหลายครั้งไม่ได้ประเมินศักยภาพของตัวเอง เมื่อเห็นข้างขึ้น ก็อยากขี้ตามข้าง เห็นคนที่มีทรัพยากรมากทำสำเร็จก็อยากทำตาม แต่ตนเองไม่มีทรัพยากรพอที่จะทำ เมื่อฝันทำตามก็นำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ “เสียเงินไม่ว่า เสียหน้าไม่ได้” คือมุมมองของคนไทยในปัจจุบัน ซึ่งคนไทยให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ค่อนข้างสูง การใช้ชีวิตประจำวันจึงมีความยุ่งยากมากขึ้น เพียงเพราะว่าต้องการให้ภาพลักษณ์ของตนเองดีขึ้น ไม่ว่าจะต้องเดือดร้อนแค่ไหนก็ยอม แต่ไม่ยอมขายขี้หน้าต่อคนอื่น จึงเป็นเหตุให้สภาวะการเงินของครัวเรือนชักหน้าไม่ถึงหลัง

การเติบโตของเด็กในปัจจุบันส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาทางการเงิน หากเด็กเติบโตมาจากครอบครัวที่ร่ำรวยหรือปานกลาง พวกเขาไม่จำเป็นต้องกังวลเรื่องเงิน ไม่จำเป็นต้องหารายได้หรือทำงานเพื่อช่วยครอบครัว ไม่จำเป็นต้องเก็บเงินเพื่อเรียนต่อ เนื่องจากพวกเขาได้รับการปลูกฝังให้มินิสัยใช้เงินการแก้ปัญหา ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเป็นนิสัยจนติดตัวเป็นผู้ใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่ามีบางครอบครัวที่ส่งเสริมให้ลูกใช้เงินเกินความจำเป็น ไม่ปลูกฝังเรื่องการเงิน การวางแผนการเงินและการจัดการการเงินอย่างมีความรับผิดชอบ สิ่งเหล่านี้คือสาเหตุที่นำครัวเรือนไปสู่ปัญหาการเงิน จากสถิติข้างต้นพบว่าคนไทยออมน้อยลง เป็นหนี้เพิ่มขึ้น เป็นหนี้เร็วขึ้นและไม่สามารถปลดหนี้ได้จนทำให้เกิดสถานะหนี้บ้าน สาเหตุหลักเกิดจากพฤติกรรมของครัวเรือนที่มีความประมาทในการใช้จ่าย ไม่พอใจในสิ่งที่ตนเองมี แม้ว่าจะสามารถหารายได้ที่เพิ่มขึ้นก็ยังไม่พอจ่าย นอกจากนี้ครัวเรือนยังได้รับอิทธิพลและผลกระทบจากเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เช่น ความรวดเร็วในการใช้จ่าย Mobile Banking การซื้อของออนไลน์ โซเชียลมีเดีย โฆษณาชวนเชื่อ ฯลฯ ที่พยายามดึงความสนใจให้เกิดความต้องการต่อสิ่งนั้น ๆ

ข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นว่าปัญหาการเงินของครัวเรือนไทยขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการใช้เงินของครัวเรือนและบุคคล ซึ่งปัญหานี้คนไทยรู้และเข้าใจดีอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่สามารถทำให้เกิดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะความประมาทและไม่ได้วางแผนการเงินหรือการบริหารความเสี่ยง ด้วยเหตุนี้ในหลวงรัชกาลที่ 9 จึงมีหลักปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่เรียก “หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งในหลวงรัชกาลที่ 9 ได้มีแนวทางให้ประชาชนชาวไทยได้ใช้ในการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักพอเหมาะ พอดี ความมีเหตุผลและความไม่ประมาท คอยย้ำเตือนประชาชนให้เห็นความสำคัญเศรษฐกิจที่พอมีพอกินและสามารถอุ้มชูตัวเองได้ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งสวนทางกลับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ไม่สามารถพอมีพอกินและอุ้มชูตัวเองได้ เพราะเกิดจากพฤติกรรมการใช้เงินของคนไทย

ในขณะเดียวกันพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็ทรงสอนเกี่ยวกับความพอใจ ซึ่งแบ่งออกอยู่ 2 รูปแบบ แบบที่ 1 ความพอใจในตนเอง กล่าวคือเมื่อความพอใจตกอยู่ภายใต้อำนาจของมนุษย์ จึงเป็นการยากที่ทำให้ตนเองพอใจอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่การงาน ครอบครัว ทรัพย์สิน จะตกอยู่ในอำนาจแห่งการดึงดูดที่ส่งผลให้ความพอใจของตนวิ่งไล่ตามหาสิ่งที่ดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่การงานที่ดีกว่า เงินเดือนเยอะกว่า รถคันใหม่ บ้านหลังใหญ่ ด้วยเหตุที่ความพอใจอยู่ภายใต้อำนาจของมนุษย์ จึงบีบบังคับให้มนุษย์ไม่มีความพอใจในสิ่งที่ตนเองมี ความไม่พอใจในตนเองเป็นความผิดเล็กน้อยที่นำมนุษย์ไปสู่ความปรารถนาที่มากขึ้นและกว้างออกไป แต่ท้ายที่สุดความปรารถนานั้นจะนำไปสู่ความว่างเปล่า

แบบที่ 2 ความพอใจในพระเจ้า กล่าวคือความพอใจไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีหรือสิ่งที่เป็น ความพอใจมีรากฐานมาจากความรักของพระเจ้าที่มีต่อบรรดามนุษย์ทุกคน มนุษย์ควรเรียนรู้ที่จะพอใจในพระเจ้ามากกว่าความพอใจในตนเองหรือทรัพย์สินที่มีอยู่ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม พระคริสตธรรม

คัมภีร์คอยสอนให้มนุษย์ต่อสู้เพื่อความพอใจในพระเจ้ามากกว่าที่จะต่อสู้เพื่อความพอใจในตนเอง ฮีบรู 13:5 “ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971)

จากข้อมูลข้างต้นสาเหตุหลักที่ทำให้การเงินของครัวเรือนไทยมีปัญหาคือพฤติกรรมในการใช้เงิน ความโลภ อยากรวย ความพอใจในตนเอง “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ความสมบูรณ์พูนสุข และความขัดสน ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์” Philip 4:11-13 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) จิตใจของเปาโลเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าและมีความพึงพอใจในพระเจ้า จึงเขียนจดหมายที่เป็นเหมือนคำขอบคุณและทักทาย พร้อมกับเตือนผ่านคำพยานของเปาโลเองว่า พระเจ้าทรงตอบสนองความต้องการของมนุษย์ (แคมป์เบลล์, โยเนอร์, ไลท์เนอร์, ไกสเลอร์, และคอนสเทเบิล, 2007) และใน 2 โครินธ์ 12:9-10 ว่าพระคุณพระเจ้าได้เปลี่ยนทัศนคติของท่านไป ด้วยเหตุการณ์และประสบการณ์ต่าง ๆ มีศัตรูและโรคเรื้อรังที่คอยรุมเร้าอยู่ แต่เปาโลพบว่าด้วยความอ่อนแอของมนุษย์ จะพบฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เปาโลมีความพอใจในพระเจ้าถึงแม้ว่าจะตกอยู่ในความทุกข์ยาก แต่เปาโลได้พบสันติสุขขององค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านความอ่อนแอของท่าน (วิทเมอร์ และโลเวอร์รี, 2006) ดังนั้นควรนำความต้องการและพฤติกรรมการใช้เงินมอบให้กับพระเจ้าที่จะเป็นผู้นำให้การบริหารการเงินครัวเรือนอยู่ภายใต้การครอบครองของพระเจ้าและควรมีความพอใจในพระเจ้า เพราะอำนาจของเงินยากเกินกว่าที่มนุษย์จะแบกและรับผิดชอบได้ นอกจากนี้ครัวเรือนไทยคุ้นเคยกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ส่งเสริมให้ครัวเรือนไทยมีความพอเหมาะพอดี ความมีเหตุผลและความไม่ประมาท (สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2560) สรุปคือหากการเงินครัวเรือนไทยอยู่ภายใต้การครอบครองของพระเจ้า ความพอใจอยู่ในพระเจ้าและมีความพอเพียง จะส่งผลให้การเงินของครัวเรือนไทยมีสภาพที่ดีขึ้นและมีการบริหารที่เป็นระบบ พร้อมกับปลูกฝังการบริหารการเงินครัวเรือนไทยที่อยู่ภายใต้การครอบครองของพระเจ้าให้กับคนรุ่นต่อไป

นอกจากนี้พระเจ้ายังดูแลความเป็นอยู่ของผู้เชื่อ เมื่อมนุษย์ยอมให้พระเจ้าเป็นองค์เจ้านายก็ คงไม่มีอะไรต้องกังวลอีกต่อไป เพราะเจ้านายจะดูแลความเป็นอยู่เอง พระเยซูคริสต์ทรงทราบดีอยู่แล้วว่ามนุษย์ต้องการความเป็นอยู่ที่ดีและคอยย้ำเตือนเสมอว่า “อย่ากระวนกระวาย” เพราะชีวิตสำคัญกว่าความเป็นอยู่ จะเกิดประโยชน์อะไรหากความเป็นอยู่ดีแต่ต้องเสียชีวิต พระเยซูคริสต์จึงกล่าวเสมอว่าอย่ากระวนกระวายถึงชีวิต ชีวิตคำนี้หมายถึงชีวิตในโลกนี้เพราะเป็นชีวิตที่ต้องการ

ปัจจัย 4 กิน ดื่มและนุ่งห่ม แต่พระเยซูคริสต์ให้ความหมายคำว่าชีวิตอีกคำหนึ่ง “ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม” หมายถึงชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ พระเยซูคริสต์ทรงสอนให้มนุษย์ลำดับความสำคัญถึงชีวิตจิตวิญญาณต้องมาก่อน จะเป็นอย่างไรหากมีอาหารแต่ไม่มีชีวิต (ฝ่ายจิตวิญญาณ) หรือมีเครื่องนุ่งห่มแต่ไม่มีร่างกาย (ฝ่ายจิตวิญญาณ) อาหารหรือเครื่องนุ่งห่มก็ไม่มีประโยชน์ พระเยซูคริสต์ทรงชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงช่วยเหลือมนุษย์ให้บรรลุถึงความพองใจนั้นคือการจัดเตรียมความต้องการให้แก่มนุษย์ตามความจำเป็น ไม่ใช่จัดเตรียมความต้องการเพื่อตอบสนองความอยากได้อยากมีของมนุษย์

ความเป็นอยู่ของมนุษย์ทุกคนขึ้นอยู่กับความไวใจ เมื่อเลือกพระเจ้าให้เป็นเจ้านายก็ควรไวใจในส่วนพระเจ้าด้วย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ส่วนของพระเจ้าคือการดูแลความเป็นอยู่ของมนุษย์ตามสมควรที่จะได้ ส่วนของมนุษย์ก็ต้องทำให้เต็มที่คือการไวใจให้พระเจ้าทรงดูแลความเป็นอยู่ ไม่กระวนกระวาย เพราะพระเจ้าทรงทราบที่อยู่แล้วว่ามนุษย์ต้องการอะไร ทรงพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือและทุกอย่างจะเป็นไปตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ตามเวลาของพระองค์

4.2.4 คริสเตียนควรเป็นผู้รักษาคำที่ดีในเรื่องการเงิน

การเป็นผู้รักษาคำที่ดีในเรื่องการเงินหมายถึง คนที่สามารถบริหารจัดการเรื่องการเงินที่เป็นไปตามแนวทางของพระเจ้าและตามบริบทของตนเองที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์เรียนรู้วิถีของพระเจ้าเกี่ยวกับการเป็นผู้รักษาคำที่ดีในเรื่องการเงินและผู้วิจยได้สรุปว่าคริสเตียนควรเป็นผู้รักษาคำที่ดีและควรมีทำที่ถูกต้องต่อการเงินดังนี้

- 4.2.4.1 คริสเตียนควรมีทำที่ถูกต้องในการออมเงิน
- 4.2.4.2 คริสเตียนควรมีความจดจ่ออยู่ที่พระเจ้า
- 4.2.4.3 คริสเตียนควรแสวงหาแผ่นดินและความชอบธรรมของพระเจ้าก่อน
- 4.2.4.4 คริสเตียนควรทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- 4.2.4.5 คริสเตียนควรมีทำที่ถูกต้องในการใช้เงิน
- 4.2.4.6 คริสเตียนควรถวายและช่วยเหลือผู้ขัดสน
- 4.2.4.7 คริสเตียนควรแสวงหาความมั่งคั่งที่แท้จริง

4.2.4.1 คริสเตียนควรมีทำที่ถูกต้องในการออมเงิน

จากพระธรรมมัทธิว 6:19-21 พระเยซูคริสต์ชี้แนะให้มนุษย์มีทำที่ในการสะสมทรัพย์สมบัติในแผ่นดินสวรรค์มากกว่าทรัพย์สมบัติในโลกนี้ การสะสมดังกล่าวไม่ใช่เป็นเพียงสิ่งของหรือเงินทองเท่านั้น ยังหมายถึงการดำเนินชีวิตและการกระทำที่เป็นผลมาจากความเชื่อและการเชื่อฟังพระเจ้าอีกด้วย เพราะการมุ่งเน้นถึงทรัพย์สมบัติในสวรรค์นำไปสู่การจดจ่ออยู่กับพระเจ้า ถ้าหากจดจ่อกับการสะสมทรัพย์สมบัติในโลกนี้ พระเยซูคริสต์มองว่าการจดจ่อมากจนเกินไปจะทำให้พระเจ้า “เพราะว่า

ทรัพย์ของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่น” มัทธิว 6:21 นอกจากนี้พระเยซูคริสต์ยังพูดถึงคนที่ ร่ำรวย จากเรื่องราวของเศรษฐีหนุ่มที่ปรากฏในพระธรรมมัทธิว 19:16-24 พระเยซูคริสต์ให้มุมมอง แก่เศรษฐีหนุ่มจนเขามีท่าทีสลดใจและเศร้าใจ เพราะว่าเขารักทรัพย์สมบัติในโลกนี้ การที่พระเยซู คริสต์ตรัสกับเศรษฐีหนุ่มจนมีท่าทีสลด ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูคริสต์ไม่ให้ความสำคัญกับการ ออมเงิน แต่พระองค์กำลังสอนให้เศรษฐีหนุ่มให้มีท่าทีที่ถูกต้องต่อทรัพย์สินฝ่ายโลก ดังนั้นพระเยซู คริสต์จึงกล่าวว่า “เป็นการยากที่คนรวยจะเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์” มัทธิว 19:23 คนรวยที่พระเยซู คริสต์กล่าวถึงคือ คนที่รักในความมั่งมีของตนเองและไม่ได้รักพระเจ้าอย่างสุดใจ ด้วยเหตุนี้เศรษฐี หนุ่มจึงเศร้าสลด เพราะทรัพย์สมบัติคือพระเจ้าของเขา

4.2.4.2 คริสเตียนควรมีความคิดจดจ่ออยู่ที่พระเจ้า

พระธรรมมัทธิว 6:22-23 กล่าวถึงดวงตาของฟาริสีที่มีปัญหาทางสายตาดำยวิญญานที่ถูกบัง ด้วยทรัพย์สินเงินทองทำให้พวกเขาตกอยู่ในความมืดบอดดำยวิญญาน ดวงตายังถูกใช้เปรียบเทียบ เป็นสัญลักษณ์แทนความคิด หากดวงตาจดจ่ออยู่กับความสว่างทั้งร่างกายก็สว่าง หากจดจ่ออยู่กับ ความมั่งคั่งและความร่ำรวย ก็ทำให้จิตใจตกเป็นทาสรวมถึงความคิดก็ตกเป็นทาสด้วย หากจดจ่ออยู่ กับการแสวงหากำไรในโลกนี้ ก็จะพบกับความว่างเปล่า หากจดจ่อกับพระเจ้าเป้าหมายการเงินจะไป ในทิศทางที่ถูกต้อง พระเยซูคริสต์ทรงเปิดเผยให้เห็นว่าพระองค์ต้องการให้มนุษย์จดจ่ออยู่ที่พระองค์ เพื่อว่าเป้าหมายของมนุษย์จะอยู่ในแผ่นดินสวรรค์ ไม่ใช่การจดจ่ออยู่กับวัตถุและมีเป้าหมายเพียงแค่ ความร่ำรวยในโลกนี้

นอกจากนี้พระเยซูคริสต์มองว่ามนุษย์จะรับใช้พระเจ้ากับเงินทองพร้อมกันไม่ได้ หากมนุษย์ เลือกเงินทอง จะรับใช้เงินทอง หากมนุษย์เลือกพระเจ้า ก็จะรับใช้พระเจ้า แต่ผลลัพธ์แตกต่างกัน อย่างสิ้นเชิง ผลจากการรับใช้เงินทองคือ ทำให้มนุษย์ตกเป็นทาสและอยู่ในวังวนจนนำไปสู่ความพินาศ “ส่วนคนเหล่านั้นที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในข่ายของความเย้ายวนและติดบ่วงแรวและในความ ปรารถนานานาที่ไร้ความคิดและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเราต้องถึงความพินาศเสื่อมสูญไป” 1ทธ. 6:9 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) ผลจากการรับใช้พระเจ้าคือ เป็นคนมั่งมีในพระเจ้า เพราะ พระเจ้าเป็นผู้ประทานเงินทองให้มนุษย์เป็นคนมั่งมี ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า พระเจ้าคือเจ้าของเงินทอง “เงินเป็นของเราและทองคำเป็นของเรา พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” ฮก.2:8 (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1971) และคนมั่งมีสำหรับพระเจ้าคือคนที่มีความคิดจดจ่ออยู่ที่ พระเจ้าและใช้ทรัพย์สินเงินทองของตนเป็นเครื่องมือที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเป็นพรแก่ผู้อื่น เป็นประโยชน์ต่อพันธกิจของพระเจ้า ควรสำนึกเสมอว่าได้รับพระพรจากพระเจ้าและต้องนำพระพรที่ ได้รับไปสู่คนอื่น ๆ ไม่ใช่มีไว้แต่ลุ่มหลงและตกอยู่ในอำนาจของเงินทอง

4.2.4.3 คริสเตียนควรแสวงหาแผ่นดินและความชอบธรรมของพระเจ้าก่อน

จากพระธรรมมัทธิว 6:33-34 พระเยซูคริสต์ทรงสรุปคำสอนโดยการแนะนำให้พยายามค้นหา สำรวจถึงการครอบครองของพระเจ้าและยอมจำนนต่อพระเจ้า รวมถึงการอุทิศชีวิตรับใช้พระเจ้า ซึ่งถือว่าเป็นความสำคัญอันดับแรกสุด แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมให้หมายถึงเพิ่มในสิ่งที่มีอยู่แล้ว ในสัปดาห์นี้ถือว่าอยู่ในความเป็นอยู่ของมนุษย์ พระเจ้าจะดูแลและจัดการส่วนนี้เอง บทบาทหน้าที่ของมนุษย์คือการแสวงหาพระเจ้า ต่างฝ่ายต่างทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ทุกอย่างอยู่ในการคำนวณของพระเจ้าหมดแล้ว

4.2.4.4 คริสเตียนควรทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

หน้าที่ที่พระเจ้ามอบหมายคือผู้อารักขา หน้าที่ผู้อารักขาคือการจัดการและดูแลทรัพย์สินของพระเจ้า ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก จากคำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ที่ปรากฏในพระธรรมมัทธิว 25:14-30 ทำให้เห็นว่ามีคนอยู่ 2 ประเภทที่ชี้ให้เห็นการทำหน้าที่ ประเภทแรกคือคนที่ทำอย่างสัตย์ซื่อ เขานำเงินตะลันต์และภาระหน้าที่ที่เจ้านายมอบหมายไปทำอย่างเกิดผลและนำผลกำไรนั้นมามอบให้แก่เจ้านาย ส่วนคนประเภทที่สองคือคนที่ทำไม่อย่างสัตย์ซื่อ เขานำเงินตะลันต์ที่ได้ไปฝังดินและไม่ได้ทำหน้าที่ของตนเอง เพียงเพราะกลัวขาดทุนจนทำให้เงินตะลันต์นั้นไม่สามารถเกิดผลได้ ผลลัพธ์ของคน 2 ประเภทนี้ต่างกัน คนแรกหลังจากได้รับมอบหมายหน้าที่และทำอย่างสัตย์ซื่อจนสำเร็จ เขาได้รับคำชมจากเจ้านายและได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้เป็นผู้ดูแล จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะต่าง ๆ และสามารถรับผิดชอบงานที่ใหญ่ขึ้น ส่วนคนที่ 2 เขาไม่ได้รับสิ่งใดเป็นค่าตอบแทน เพราะความกลัวการล้มเหลวเขาจึงนำเงินตะลันต์ไปฝังดินและไม่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่สามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่สามารถรับผิดชอบงานด้านอื่นได้เลย อาจจะเป็นคนไม่ก้าวหน้าเพียงเพราะกลัวความล้มเหลว

นอกจากนี้พระเจ้าทรงสอนให้มนุษย์เรียนรู้ผ่านพระราชกิจของพระองค์คือ การให้ เพราะพระเจ้าทรงเป็นต้นแบบให้มนุษย์ทำตาม พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนและคาดหวังให้มนุษย์ต้องดูแลกันและกัน ช่วยเหลือคนยากจน สงเคราะห์คนขัดสน ผ่านเงินที่พระเจ้าประทาน “จะมีคนจนในแผ่นดินเสมอ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกำชับให้ท่านเอื้อเฟื้อแก่พี่น้อง คนยากไร้ ผู้ขัดสนในแผ่นดินของท่าน” เฉลยธรรมบัญญัติ 15:11 (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009) นี่คือการกระทำที่ตามพระประสงค์ของพระเจ้าที่ให้การมนุษย์ทำ ดังนั้นควรใช้เงินตะลันต์ด้วยท่าทีที่มีความสัตย์ซื่อและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความสัตย์ซื่อจนสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก

4.2.4.5 คริสเตียนควรมีท่าทีที่ถูกต้องในการใช้เงิน

พระเยซูคริสต์เตือนมนุษย์ให้ระวังและทิ้งเสียจากความโลภ จากคำอุปมาเรื่องเศรษฐีโง่งในพระธรรมลูกา 12:13-21 ทำให้เห็นว่าพระเยซูคริสต์ได้แนะนำเกี่ยวกับท่าทีการใช้เงินของมนุษย์ทุกคนด้วย พระองค์ชี้ให้เห็นเสมอว่าทรัพย์สินไม่ใช่เรื่องสำคัญมากกว่าชีวิตและความสัมพันธ์กับพระเจ้า ชีวิตจะทุกข์หรือสุข ไม่ได้ขึ้นอยู่กับทรัพย์สินเงินทองหรือความมั่งคั่ง วางแผนถึงชีวิตหลังเกษียณก็สำคัญไม่แพ้กัน แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าคือการวางแผนชีวิตหลังความตายด้วย การวางแผนการเงินสะสมทรัพย์สินให้เป็นคนมั่งมีหรือเก็บเงินไว้ซื้ออสังหาริมทรัพย์ ของราคาแพง เพื่อใช้ในวัยหลังเกษียณถือว่าไม่มีประโยชน์เลย หากไม่ได้เตรียมตัวเข้าสู่ชีวิตหลังความตาย พระเยซูคริสต์ตรัสว่าคนเหล่านี้ไม่ได้มั่งมีต่อพระพักตร์พระเจ้าเลย พระเยซูคริสต์ทรงทำทนายให้มีวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายไปที่อาณาจักรของพระเจ้าที่มีความมั่งคั่งและถาวรนิรันดรมากกว่าอาณาจักรโลกนี้ที่อยู่ชั่วคราว ดังนั้นท่าทีการใช้เงินที่ถูกต้องควรเป็นหนทางที่นำไปสู่ความมั่งคั่งต่อพระพักตร์พระเจ้า ไม่ใช่ความมั่งมีในโลกนี้

คำสอนของพระเจ้าทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงิน คอยย้ำเตือนเสมอว่า “คนรักเงินย่อมไม่อ้มเงิน” ปัญญาจารย์ 5:10 หรือ “การรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด” 1 ทิโมธี 6:10 แท้จริงแล้วเงินทองไม่ใช่สิ่งที่ชั่วร้ายและพระเจ้าทรงเป็นเจ้าอีกด้วย แต่พระคัมภีร์ย้ำว่าการรักเงินทองต่างหากคือความชั่วร้าย เพราะจะนำไปสู่ความโลภและทำให้คนห่างไกลจากพระเจ้า ห่างไกลจากความเชื่อ จะดีหรือชั่วไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินทอง แต่ขึ้นอยู่กับมุมมองและทัศนคติของการใช้เงินของแต่ละคนมากกว่า

4.2.4.6 คริสเตียนควรถวายและช่วยเหลือผู้ขัดสน

พระเจ้าทรงบัญชาชาวอิสราเอลให้รักษาเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับการทำเกษตรกรรม เมื่อทำการเกษตรแล้วพวกเขาจะนำผลผลิตแรกรุ่งหรือผลแรกมาจัดเตรียมและทำการเฉลิมฉลองถวายผลผลิตที่ได้มานั้นให้กับพระเจ้า เพื่อเป็นการระลึกถึงพระพรของพระเจ้า การจัดเตรียมของพระเจ้าผ่านพืชพันธุ์ธัญญาหารการเลี้ยงดูของพระเจ้าและที่สำคัญเพื่อเป็นการเตือนใจที่จะไม่ลืมพระเจ้าและเป็นเครื่องมือที่จะระลึกถึงพระราชาธิราชขององค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้พระเจ้ายังสัญญากับพวกอิสราเอลว่าจะทรงประทานดินแดนที่สัญญาให้และจะประทานความปลอดภัยให้กับพวกเขา

เมื่ออิสราเอลเข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญาตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้ว ชาวอิสราเอลทำการเฉลิมฉลองและระลึกถึงการทรงนำของพระเจ้าที่ทรงเปลี่ยนวิถีชีวิตเดิม ๆ คือเป็นชนชาติที่พเนจรและอพยพไปที่ต่าง ๆ กลับกลายมาเป็นชนชาติที่มีแผ่นดินอาศัยอยู่และสามารถทำอาชีพได้อย่างมั่นคง พวกเขาจึงไม่ลืมที่จะเฉลิมฉลองและถวายผลแรกที่ได้จากการผลิตผลการเกษตร พวกเขานำผลผลิตนี้ไปให้ปุโรหิตที่สถานนมัสการ เพื่อเป็นพยานถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าและความมั่นคงเที่ยงแท้ในการนำอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนตามพระสัญญาของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ชาวอิสราเอลแต่ละคนจึงมีโอกาสที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าและประกาศความเชื่อของตนเองที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

นอกจากนี้ชาวอิสราเอลยังต้องถวายทองคำหรือสิบลดเข้าสู่คลังพระวิหาร เพื่อนำไปเลี้ยงดูชาวเลวีที่ดูแลพระวิหาร ในสมัยของผู้เผยพระวจนะมาลาคิประชาชนยกยอกส่วนของพระเจ้าคือไม่ยอมถวายสิบลดเข้าสู่คลังพระวิหาร จึงทำให้เกิดปัญหาคือชาวเลวีไม่มีอาหารจึงเป็นเหตุต้องออกไปปลุกพืชพันธุ์ธัญญาหารเอง พระวิหารและการนมัสการพระเจ้าจึงถูกละเลยจากชาวเลวี ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย แต่พระเจ้าทรงทำทนายชาวอิสราเอลว่าพระเจ้าจะเป็นประตูลงสวรรค์และเทพพรอย่างเหลือล้นมาให้แก่ชาวอิสราเอลจนไม่มีที่จะเก็บ พระพรของพระเจ้าขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังของอิสราเอล หากพวกเขายังดำเนินชีวิตเหมือนเดิมคือการยอมไม่ถวายคืนพระเจ้าทั้ง ๆ ที่ทุกสิ่งมาจากพระเจ้า เท่ากับว่าพวกเขาได้น้อโก่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

จากเรื่องราวข้างต้นทั้งเรื่องของอิสราเอลต้องรักษาเทศกาลเกี่ยวกับการทำเกษตรกรรมและต้องนำผลแรกมาถวายเพื่อระลึกถึงพระสัญญาและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า และเรื่องของการถวายสิบลดที่พระเจ้าประทานทุกสิ่งให้และต้องคืนส่วนของพระองค์ การเป็นผู้อารักขาที่ดีควรทำตามแบบอย่างของพระเจ้าที่ทรงรักษาสัญญาและความสัตย์ซื่อของพระองค์ คริสเตียนควรระลึกถึงพระพรและความสัตย์ซื่อของพระเจ้าด้วยและนำส่วนของพระเจ้าถวายแต่พระองค์ ไม่ใช่เพราะส่วนนั้นคือส่วนแบ่งของพระเจ้า แต่คือส่วนที่เป็นสื่อกลางหรือเครื่องมือที่จะเตือนใจของเราไม่ให้ลืมพระราชกิจของพระเจ้า เป็นส่วนที่จะนำไปสู่ท่าทีแห่งการขอบพระคุณและที่สำคัญเป็นส่วนที่จะนำไปสู่การเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อเป็นพยานถึงความสัตย์ซื่อและประกาศความเชื่อของตนเอง

นอกจากนี้พระเจ้ายังคาดหวังให้มนุษย์เลียนแบบพระเจ้าผ่านพระราชกิจของพระองค์คือการให้ พระเจ้าทรงรักมนุษย์ทุกคนและยังคาดหวังให้มนุษย์ดูแลซึ่งกันและกันด้วย พระประสงค์ของพระเจ้าคือการใช้สิ่งที่พระเจ้าประทานให้ช่วยเหลือคนขัดสน ดูแลคนยากจน สิ่งเหล่านี้คือพระประสงค์ของพระเจ้าที่พึงมีให้บรรดาคริสเตียนได้รักษาและปฏิบัติอยู่เสมอ “จะมีคนจนในแผ่นดินเสมอ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกำชับให้ท่านเอื้อเฟื้อแก่พี่น้อง คนยากไร้ ผู้ขัดสนในแผ่นดินของท่าน” เฉลยธรรมบัญญัติ 15:11 (อมตธรรมเพื่อชีวิต, 2009)

4.2.4.7 คริสเตียนควรแสวงหาความมั่งคั่งที่แท้จริง

จากเรื่องราวของ 2 ครอบครัวที่ชี้ให้เห็นถึงความมั่งคั่งที่แท้จริงในองค์พระผู้เป็นเจ้าของ คือ ครอบครัวของคาอินและครอบครัวของเสท โดยครอบครัวของคาอินประสบความสำเร็จด้านวัตถุที่สามารถมองเห็นและมีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก แต่ความสำเร็จและความรุ่งเรืองเหล่านี้กลับอยู่ห่างไกลพระเจ้าและไม่มีพระเจ้าอยู่ในความสำเร็จเหล่านั้นเลย ส่วนครอบครัวของเสทแม้ว่าพวกเขาจะไม่มีความสำเร็จด้านวัตถุที่สามารถมองเห็นและไม่มีมีความเจริญรุ่งเรืองเลย แต่ครอบครัวของเสทกลับร้องออกนามพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระเจ้า นี่คือการแสวงหาความมั่งคั่งที่แท้จริง นอกจากนี้พระเจ้ายังประทานความสามารถที่จะชื่นชมยินดีให้แก่ครอบครัวของเสท แม้ว่าจะไม่พบความสำเร็จด้านวัตถุที่มองเห็น พวกเขาสามารถมีความสุขและชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ คริสเตียนควรมี

ความมั่งคั่งเช่นเดียวกับครอบครัวของเสท แม้ว่าจะไม่พบความสำเร็จในวัตถุที่มองเห็น แต่สามารถมีความสุขและชื่นชมยินดีได้ การเงินของครัวเรือนจะมั่งคั่งได้ ก็ต่อเมื่อพบความมั่งคั่งที่แท้จริงในองค์พระผู้เป็นเจ้า

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

หลังจากการศึกษาแหล่งข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย ทั้งศึกษาและตีความจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ศึกษาจากคำสอนของผู้เชื่อคนอื่น ๆ อย่างเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องกับการเงิน และเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า รวมถึงศึกษาจากแหล่งข้อมูลบริบทสังคมไทยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องและผลกระทบที่มีต่อการเงินของครัวเรือนไทย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุหลักที่ทำให้ครัวเรือนไทยเกิดปัญหาและขัดต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้จึงนำไปสู่กระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยและสรุปได้ดังนี้ว่า

มีสาเหตุหลัก 4 สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของครัวเรือนไทยคือ ครัวเรือนไทยขาดความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจจุลภาค (ครอบครัว) ระบบเศรษฐกิจไทยพึ่งพาเศรษฐกิจโลกมากเกินไป เศรษฐกิจไทยส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจครัวเรือนและพฤติกรรมของครัวเรือนไทยที่ประมาทในการใช้จ่าย

สาเหตุหลักที่ส่งผลกระทบต่อการเงินของครัวเรือนไทยมากที่สุดคือ พฤติกรรมของครัวเรือนไทยที่ประมาทในการใช้จ่าย ซึ่งส่งผลให้การเงินครัวเรือนไทยมีปัญหาโดยตลอด เพราะเป็นผลลัพธ์ของคำสอนที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นและเป็นผลจากการปลูกฝังพฤติกรรมตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละครอบครัวที่บ่มเพาะพฤติกรรมการใช้เงิน ซึ่งครัวเรือนไทยขาดความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจระดับจุลภาคหรือครอบครัว ส่งผลให้ครัวเรือนไทยไม่สามารถวางแผนการเงินได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งครัวเรือนไทยใช้จ่ายเงินด้วยความประมาท จึงเป็นสาเหตุหลักของปัญหา

คนไทยมักจะให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ภายนอกมากกว่า ทำให้คนไทยพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้มีภาพลักษณ์ดี “เสียเงินไม่ว่า เสียหน้าไม่ได้” ไม่ว่าจะเดือดร้อนตนเองแค่ไหน ก็ยอมทำเพียงเพราะว่าต้องการให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดีและสุดท้ายการเงินครัวเรือนก็ตกอยู่ในสภาวะวิกฤต

ด้วยพฤติกรรมของครัวเรือนไทยที่ใช้เงินอย่างประมาท ทำให้คนไทยพยายามดิ้นรนหาเงินเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง ไม่ว่าจะทำงานอย่างสุจริตหรือทุจริตเพียงแต่ต้องการเงินเท่านั้น จนตกอยู่ภายใต้อำนาจการเงินอย่างสิ้นเชิง

คริสเตียนไทยไม่น้อยที่ใช้ทั้งชีวิตในการแสวงหาเงินจนลืมแสวงหาพระเจ้า ใช้ทั้งชีวิตเพื่อสะสมทรัพย์สมบัติในโลกนี้และตกอยู่ภายใต้อำนาจของเงินตรา ทั้งนี้สืบเนื่องจากคนไทยมีพฤติกรรมการใช้เงินอย่างประมาท คริสเตียนไทยจึงมีพฤติกรรมและมุมมองต่อการเงินที่ผิดไป หลายคนมองว่าเงินคือส่วนสำคัญมากที่สุด หากไม่มีเงินชีวิตก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ เงินคือพระเจ้าที่ดลบันดาลสิ่งสารพัดให้ตามความต้องการ หรือมองว่าคนรวยคือคนบาป คนยากจนคือคนชอบธรรม คริสตจักรบางแห่งให้ความสำคัญกับคนรวย เพียงเพราะว่าคนรวยถวายเงินมากกว่า บางคนก็ให้ความสำคัญกับบำเหน็จในสวรรค์สุดโต่งเกินไปและเอาความคิดของตัวเองไปตัดสินคนอื่น มุมมองเหล่านี้ยังคงมีอยู่ในคริสตจักรและในชีวิตของคริสเตียนไทย

จะเห็นได้ว่าปัญหาของการเงินครัวเรือนไทยเกิดจากมุมมองและพฤติกรรมการใช้เงินที่สืบทอดกันมา แต่ละครอบครัวก็สอนตามความเข้าใจและการปลูกฝังมาจากรุ่นพ่อสู่รุ่นลูก จนเป็นวัฏจักรหากสิ่งที่สืบทอดกันมาอยู่ในทิศทางที่เหมาะสม ปัญหาด้านการเงินจะไม่เกิดแน่นอน แต่ในปัจจุบันส่วนมากมักจะได้รับคำสอนที่สืบทอดกันมาในทางที่ค่อนข้างขาดความเข้าใจมากกว่า จึงก่อให้เกิดปัญหาการเงินของครัวเรือนตามมา และสร้างกระบวนการที่เป็นพฤติกรรมในการใช้เงินอย่างประมาท เพราะแต่ละยุคก็มีคำสอนและค่านิยมที่แตกต่างกัน ผลลัพธ์คือสถานะการเงินในปัจจุบันเป็นตัวชี้วัดค่านิยมและคำสอนที่เกี่ยวข้องกับการเงินในอดีต

อย่างไรก็ตามความไม่เข้าใจเกี่ยวกับระบบการเงินและมุมมองที่ผิดต่อการเงินสามารถแก้ไขได้ด้วยการสอนและปลูกฝังคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนที่อยู่บนพื้นฐานบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน พร้อมทั้งประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้องในการใช้จ่ายเงิน

ด้วยเหตุนี้คริสเตียนไทยควรมีแนวคิดและมุมมองที่ถูกต้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยที่ชี้ให้เห็นว่า เงินมาพร้อมกับอำนาจและความโลก คอยล่อลวงให้มนุษย์ตกอยู่ใต้อำนาจของเงิน เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์มีความพอใจในตนเอง เขาจะตกอยู่ภายใต้อำนาจแห่งการดึงดูดที่ส่งผลให้มนุษย์ต้องวิ่งไล่ตามหาสิ่งที่ดีกว่า ดังนั้นการบริหารการเงินของครัวเรือนควรอยู่ภายใต้การครอบครองของพระเจ้าและมนุษย์ควรเรียนรู้ที่จะพอใจในพระเจ้ามากกว่าพอใจในตนเองและทรัพย์สินที่มีอยู่ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของเงิน เงินไม่ใช่พระเจ้า และพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์เป็นผู้อารักขาที่ดีและมีท่าทีต่อเงินที่ถูกต้องตามหลักคริสต์ศาสนศาสตร์ เพื่อเงินจะเป็นเครื่องมือและสื่อกลางที่นำไปสู่ท่าทีแห่งการขอบพระคุณพระเจ้าและเป็นพระพรแก่คนอื่น ๆ ต่อไป

หากคริสเตียนไทยเรียนรู้ระบบเศรษฐกิจครัวเรือนอย่างถูกต้องและเรียนรู้มุมมองของพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่มีต่อการเงิน จะส่งผลให้คริสเตียนไทยสามารถเข้าใจการเงินได้มากขึ้น จะมีท่าทีที่ถูกต้องตามพระประสงค์ของพระเจ้า เขาจะใช้เงินเพื่อเป็นพระพรแก่พันธกิจของพระเจ้าและแก่ผู้อื่น

ไม่ใช่การแสวงหากำไรในโลกนี้ เราจะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าผ่านการเงินของเขา เราจะสามารถเรียนรู้ถึงความชื่นชมยินดีและสามารถขอบพระคุณพระเจ้าได้ไม่ว่าจะมีทรัพย์สินมากหรือน้อยก็ตาม เราจะไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของเงิน แต่เราจะให้พระเจ้าครอบครองการบริหารการเงินของเรา

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่คริสตจักรควรสอนและปลูกฝังคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยให้แก่สมาชิก โดยเฉพาะเด็ก ๆ ที่กำลังจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เพราะเมื่อพวกเขาเติบโตมาจะได้มีมุมมองที่ถูกต้องต่อการเงินและมีพฤติกรรมการใช้เงินตามหลักคริสต์ศาสนาเรื่องการเงินของครัวเรือนไทย คริสตจักรควรสอนให้เข้าใจถึงที่มาและความสำคัญของเงิน ท่าทีที่ถูกต้องตามพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักการบริหารการเงิน คริสตจักรสามารถนำองค์ความรู้ทั้งพระคริสตธรรมคัมภีร์และระบบการเงินมาสู่การเรียนรู้ในคริสตจักร เพื่อว่าทุกคนจะมีการปฏิบัติที่ไปในทิศทางเดียวกันที่อยู่บนพื้นฐานความเข้าใจเดียวกันและสามารถเติบโตเป็นผู้เชื่อที่เข้มแข็งและมีคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนที่เหมาะสมกับบริบทไทย

นอกจากคริสตจักรจะรับผิดชอบในการสอนคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินแล้ว ครอบครัวควรมีส่วนในการสอนหลักคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินด้วย ไม่ใช่การผลักภาระหน้าที่ให้คริสตจักรอย่างเดียว ครอบครัวควรนำหลักคำสอนนี้ไปปฏิบัติ เพื่อคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยจะเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นคริสต์ศาสนศาสตร์ที่มีชีวิต ซึ่งจะเกิดการฝึกฝนจนมีมุมมองที่ถูกต้องต่อการเงินและทำให้พฤติกรรมการใช้เงินอยู่ในทิศทางที่ถูกต้องพร้อมทั้งสอดคล้องตามพระประสงค์ของพระเจ้า

5.2. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเงินอยู่หลายประการ ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับมุมมองที่มีต่อการเงินในภาพรวมและค่อนข้างกว้าง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคริสเตียนไทยและเป็นการพัฒนาในด้านวิชาการมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเสริมสร้างและพัฒนาคริสตจักร ครอบครัวและบุคคลให้เติบโตบนรากฐานพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างถูกต้องและเป็นแบบอย่างให้กับคนรุ่นต่อไป ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาและค้นคว้างานวิจัยในลักษณะของภาคสนามที่เกี่ยวกับเรื่องการเงินของครัวเรือนไทย เพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทยที่เหมาะสมต่อคริสตจักร ครอบครัวและบุคคลต่อไป

2. ควรมีการศึกษาและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเงินของครัวเรือนไทยในเรื่องอื่น ๆ เช่น คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องผลแรกที่เหมาะสมกับบริบทไทย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Dayton, Howard. (2007). *Your Money Counts*. United States of America: Crown Financial Ministries.
- Erickson, Millard J. (2013). *Christian Theology. Third Edition*. Grand Rapids, Michigan: Baker Academic.
- Grenz, Stanley J. (2000). *Theology for the community of God*. Grand Rapids: Eerdmans.
- Harper, Ian. (2011). *Economics for Life: An economist reflects on the meaning of life, money and what really matters*. Brunswick East, Vic: Acorn Press.
- Knitter, Paul F. & Muzaffar, Chandra. (2002). *Subverting Greed Religious Perspectives on the Global Economy*. Maryknoll, NY: Orbis Books.
- Marketing. (พฤศจิกายน 2008). *Marketingoops*. สืบค้นเมื่อ พฤศจิกายน 2020 จาก [www.marketingoops.com: https://www.marketingoops.com/reports/behaviors/5-facts-thailand-household-economics/](https://www.marketingoops.com/reports/behaviors/5-facts-thailand-household-economics/)
- Moneybuffalo. (ตุลาคม 2014). *Money Buffalo*. สืบค้นเมื่อ มีนาคม 2020 จาก [www.moneybuffalo.in.th: https://www.moneybuffalo.in.th/business-economy/แนวโน้ม-เศรษฐกิจ-ไทย-ปี-2563](https://www.moneybuffalo.in.th/business-economy/แนวโน้ม-เศรษฐกิจ-ไทย-ปี-2563)
- กรุงเทพธุรกิจ. (2017). *กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2563 จาก [www.bangkokbiznews.com: https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/898723](https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/898723)
- กฤษฎา สังขมณี. (2550). *การเงินและการธนาคาร*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกรียงกานต์ กาญจนะโกคิน. (2017). *กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ ธันวาคม 2020 จาก [www.bangkokbiznews.com: https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/464962](https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/464962)
- แคมป์เบลล์, โดเนลด์ เค; โฮเนอร์, ฮาโรลด์; ไลท์เนอร์, โรเบิร์ต พี; ไกสเลอร์, นอร์แมน แอล. และ คอนสแตนติน, โรมัส แอล. (2007). *วิเคราะห์พระธรรมกาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี 1,2*

ธนะโลหิตก. พิมพ์ครั้งที่2. แปลโดย ปฎิมา (คงสีบชาติ) เอื้อศรี. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).

เคลเลอร์, ทีโมธี. (2020). *พระจอมปลอม: คำสัญญาอันว่างเปล่าของเงินตรา เช็กซ์ อำนาจและความหวังเดียวที่เปี่ยมความหมาย*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.

จอห์นสัน, เอลเลียท อี; บลู, เจ. โรนัลด์; ฮันนาห์, จอห์น ดี; ลินเชย์, เอฟ. ดูแอนน์ และ ไบลิ่ง, เคิร์ก เอ. (2009). *หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ นามู ฮาบากูก เศฟันยาห์ ฮักกัย เศคาริยาห์ มาลาคี*. พิมพ์ครั้งที่2. แปลโดย ธนาภรณ์ ธรรมสุจริตกุล. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล:กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต: ม.ป.ท.

เดย์ตัน, ฮาเวิร์ด. (2015). *เพิ่มค่าเงินคุณ*. แปลโดย แสงวิชัย ดานีเอล. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย.

นิริวัฒน์ โพธิ์ทอง. (2562). *คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องความสัมพันธ์กับพระเจ้าในบริบทสังคมไทย*. (การค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพายัพ).

เนติ คูโชติกุล. (2017). *แนะนำวรรณกรรมปัญหา:อธิบาย รายงานทางวิชาการและเตรียมคำเทศนาจากพระธรรมสุภาสิต พระธรรมโยบและพระธรรมปัญญาจารย์*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

บัสเซลล์, สิด เอส; เกลน, โดนอลด์ อาร์. และ เดียร์, แจ็ค เอส. (2009). *หนังสืออธิบายพระคัมภีร์สุภาสิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน*. พิมพ์ครั้งที่2. แปลโดย ชัชมนมาศ พชรินทร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).

บาร์เปียร์, ลูอิส. (2004). *วิเคราะห์พระธรรมมัทธิว*. พิมพ์ครั้งที่2. แปลโดย ปฎิมา คงสีบชาติ(เอื้อศรี). กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).

ประพันธ์ พิพัฒน์มหกิจ หน่อราช. (2012). *รับพรเพื่อเป็นพร*. เชียงใหม่: พันธกิจฐานพระพร.

พงษ์ศักดิ์ ลิ้มทองวิรัตน์. (2015). *เทววิทยาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: พระคริสตธรรมลูเธอรันในประเทศไทย.

มาร์ติน, ยอห์น เอ. และ บลัม, เอ็ดวิน เอ. (2006). *วิเคราะห์พระธรรมพระกิตติคุณลูกาและยอห์น*. พิมพ์ครั้งที่2. แปลโดย ปฎิมา (คงสีบชาติ) เอื้อศรี. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).

มณฑานี ตันติสุข. (2550). *เงินเรื่องใหญ่ที่โรงเรียนไม่เคยสอน*. กรุงเทพฯ: ออฟฟิศเมท.

- มอรา, ไมเคิล โอเทียโน; มเบเว, คอนราด; มบูกัว, เคน; ไพเพอร์, จอห์น และ กรูเต็ม, เวนย์. (2020). *ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งและรุ่งเรือง?เสาะหาข่าวประเสริฐที่แท้จริง*. แปลโดย สาทร ราษฎร์ ปัทมา, โวทเบิร์ก เดวิด, โวทเบิร์ก รุจิรา, บ.ก., และ IMB (International Mission Board). แอฟริกา: The Gosple Coalition.
- รอสส์, อัลเลน พี. และ ฮันนาห์, จอห์น ดี. (2007). *หนังสืออรรถาธิบายพระคัมภีร์ ปฐมกาล อพยพ*. แปลโดย ชุมแสง เรื่องเจริญสุข. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).
- รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2553). *การบริหารการเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- รัช, ไมรอน ดี. (2007). *ทำธุรกิจอย่างคริสตชน*. แปลโดย สกัญญา เกรียงชัยพร. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ริชาร์ด วอร์เรน. (2012). *ฉันอยู่ในโลกนี้เพื่ออะไร*. แปลโดย สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและพัฒนาคริสตจักร.
- ลิทฟิน, เอ ดูแวน; เดบเลอร์, เอ็ดวิน ซี; ฮอดจ์, เซน ซี; บลู, เจ โรนัลด์; เรย์เมอร์, โรเจอร์ เอ็ม และ แกนเกล, เคนเนธ โอ. (2009). *วิเคราะห์พระธรรม 1,2 ทิโมธี ทิตัส พีเลโมน ฮีบรู ยากอบ 1,2 เปโตร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลโดย ปฎิมา (คงสีบชาติ) เอื้อศรี. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).
- ลินด์เซย์, เอฟ. ดวน; เมอร์ริลล์, ยูยีน เอช; และ ดีลี, แจ็ค เอส. (2009). *หนังสืออรรถาธิบายพระคัมภีร์ เลวีนิติ กัณฑ์วิธี เฉลยธรรมบัญญัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลโดย ชุมแสง เรื่องเจริญสุข. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).
- วิทเมอร์, จอห์น เอ. และ โลเวอร์, เดวิด เค. (2006). *วิเคราะห์พระธรรมโรมและ 1,2 โครินธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. แปลโดย ปฎิมา (คงสีบชาติ) เอื้อศรี. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันทัน (สำนักพิมพ์จีพี).
- วานิช พลุวังกาญจน์. (2529). *การบริหารการเงินสำหรับครอบครัว*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- วิกตอเรียสคริสเตียนลิฟวิ่งอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล. (2017). *ชุดเปลี่ยน:ปลดหนี้มีเงินใช้*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.
- วีเอิร์สปี, วอร์เรน ดับเบิลยู. (2010). *จงรักดี*. แปลโดย ประดับชานนรัตน์ ดารณี, บ.ก., และ คัดสุระพรเทพ. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.

- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (1971). *พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ ฉบับ 1971*. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย.
- สรา ขึ้นโชคสันต์, ภาวนิศร์ ชั่ววัลลี, และ วิริยะ ดำรงค์ศิริ. (2015). 8 ข้อเท็จจริงปัญหาการเงินของครัวเรือนไทย. สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 2020 จาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_30Oct2019.aspx
- สารัญญ บุญยเกียรติ. (2017). *คริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่*. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร.
- สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2560). *การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- สุวรรณมา สถาอานันท์. (2541). *เงินกับศาสนาเทพยทศแห่งยุคสมัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิโกมลคีมทอง.
- สมใจ รักษาศรี. (2011). *คำเทศนาบนภูเขา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- อรรถสุดา เลิศกุลวัฒน์. (2562). *เศรษฐศาสตร์ครอบครัว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัญญา ชันธวิทย์, และ สุลักษณ์ ภักดิ์ธรรมมาศ. (2549). *กลไกของตลาดการเงินในระบบเศรษฐกิจไทย*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต. (2000). *พระคริสตธรรมคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย ภาคพันธสัญญาใหม่*. กรุงเทพฯ: องค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต.
- อมตธรรมเพื่อชีวิต. (2009). *พระคริสตธรรมคัมภีร์อมตธรรมร่วมสมัย ภาคพันธสัญญาเดิม*. กรุงเทพฯ: บจก.ไอบีเอสพับลิชชิง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

	<p>สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ</p>	<p>AF 08-02</p>
---	--	-----------------

COE No. 63/063

PYU_REC No. 63/044_IS

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Exemption)

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องการเงินของครัวเรือนไทย

Project title (English) : The Christian Theology of Thai Household Finance.

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นายทฤทธิพันธุ์ จันทร์ปวงเสน

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมกกิลวารี มหาวิทยาลัยพายัพ

เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน : AF 07-02	ฉบับที่ 3 วันที่ 21 เดือน ตุลาคม 2563
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 3 วันที่ 21 เดือน ตุลาคม 2563
ประวัติของผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 21 เดือน ตุลาคม 2563

	สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ	AF 08-02
---	--	----------

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

Payap University Research Ethics Committee has exempted the above research protocol which has been reviewed and approved based on international guidelines for human research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

 Signed.....
 (Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)
 Chairperson, Research Ethics Committee,
 Payap University

วันที่รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม : วันที่ 21 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2563
 (Date of exemption) : October 21, 2020

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

- 1.หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้องขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
- 2.หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
- 3.การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
- 4.ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
- 5.หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยพร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้องดำเนินการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – นามสกุล นายสุทธิพันธุ์ จันทร์ปวงเสน

Name Mr.Harithpan Janpuangsen

สถานที่ติดต่อ 99 ม.2 ต.ห้วยสัก อ.เมือง จ.เชียงราย 57000

โทรศัพท์มือถือ 085-7138132 อีเมล: freedom.arm1991.2@gmail.com

ประสบการณ์การทำงาน

- 2016-2020 ศึกษาภิบาลคริสตจักรอิมมานูเอล อ.เมือง จ.เชียงราย
สังกัดคริสตจักรภาคที่ 2 เชียงราย สภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 2018 ที่ปรึกษาคณะกรรมการอนุชนเขตอภิบาลที่ 2 คริสตจักรภาคที่ 2

ประวัติการศึกษา

- 2012-2016 มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาคริสต์ศาสนศาสตร์ ระดับปริญญาตรี (GPA 3.65)
- 2007-2009 วิทยาลัยเทคนิค เชียงราย เทคนิคยานยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์

ทุนการศึกษา

- 2018-2021 ทุนการศึกษาระดับปริญญาโทจากคริสตจักรวัฒนาสังกัดคริสตจักรภาคที่ 6
สภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 2013-2016 ทุนการศึกษาจากหน่วยงานบุคลากร สภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 2012 ทุนการศึกษาจากคณะมาบู้คเกอร์มิชชั่น